

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Κύριοι Βουλευτές, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου "Πνευματική Ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα" αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού.

Πριν προχωρήσουμε, θα ήθελα να σας αναφέρω ότι από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Πράσινης πήραμε την εξής επιστολή: "Κύριε Πρόεδρε κατά τη σημερινή συζήτηση του νομοσχεδίου "Πνευματική Ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα" ορίζουμε Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Αλέξη Σεβαστάκη".

Επίσης, από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΚΚΕ κ. Σκυλλάκο πήραμε την εξής επιστολή: "Κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου "Πνευματική Ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα" ορίζουμε Ειδικό Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Παναγιώτη Κοστώνη".

Κύριοι συνάδελφοι, επειδή έχει μεσολαβήσει αρκετό χρονικό διάστημα αφότου διακόπηκε η συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου, θα ήθελα να σας θυμίσω ότι είχε τελειώσει η συζήτηση της ενόπτητας των άρθρων 18 έως 31.

Είχε συμφωνηθεί να μιλήσει η κυρία Υπουργός και στη συνέχεια, επειδή οπωσδήποτε θα χρειάζεται κάποια απάντηση, να απαντήσουν για δέκα λεπτά στην κυρία Υπουργό, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και κανείς άλλος.

μως, για ενημέρωση της Βουλής -αν και βέβαια αυτό είναι γνωστό από χθές- έχει διανεμηθεί ένας ορισμένος αριθμός σελίδων που επιγράφεται: "Αναδιατύπωση άρθρων του σχεδίου νόμου "Πνευματική Ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα".

Οι πρώτες 4 σελίδες αυτού του κειμένου, έχουν ήδη ενσαρκωθεί σε ένα επεξεργασμένο κείμενο, το οποίο σας έχει διανεμηθεί -μιλάω τώρα για την ενόπτητα των άρθρων, για την οποία μίλησα προηγουμένως, των άρθρων 18 έως 31- και επουμένως αυτές οι 4 σελίδες - εφόσον έχουν ενσωματωθεί σε ένα κείμενο στην ψήφιση του οποίου θα προχωρήσουμε, αφού τελειώσει η συζήτηση που είπα- δεν χρειάζεται να καταχωρηθούν στα Πρακτικά.

Για τις υπόλοιπες όμως σελίδες αυτού του κειμένου που διανεμήθηκε χθές, δηλαδή από την σελίδα 5 μέχρι και το τέλος, έχω τη γνώμη, κυρία Υπουργέ, ότι θα πρέπει να καταχωρηθούν στα Πρακτικά, για να καταγραφεί ότι έχετε κάνει αυτές τις αναδιατυπώσεις.

Ασφαλώς, όταν τελειώσει η συζήτηση αυτή των άρθρων 18 έως 31 και ψηφισθούν, θα πάρετε το λόγο για την επόμενη ενόπτητα, την οποία θα συμφωνήσουμε ποια θα είναι και θα πείτε ακριβώς εκείνα, τα οποία εσείς θέλετε να πείτε.

Νομίζω ότι δεν υπάρχει καμία παρατήρηση. Να δώσουμε το λόγο στην κυρία Υπουργό.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ.Πολιτισμού): Κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζουμε σήμερα τη συζήτηση του νομοσχεδίου για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων ενός νομοθέτηματος με ξεχωριστή σημασία που αναμφίβολα θα επηρεάσει καθοριστικά τη μελλοντική πορεία της πολιτιστικής ζωής του Τόπου μας.

Από την ημέρα που διακόψαμε τη συζήτηση μέχρι σήμερα έγινε πολύ σοβαρή και συστηματική δουλειά. Προσεγγίσαμε το θέμα της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων απόλετας τις οπτικές γωνίες με έναν διπλό στόχο:

Πρώτα να πετυχουμε μιά ευρύτερη συμφωνία, μιά συναίνεση σε ένα ευαισθητό θέμα που αναμφίβολα οι απόψεις είναι πολλές και οι επιδιώξεις διαφορετικές.

Δεύτερον, να καταλήξουμε σε ρυθμίσεις, οι οποίες θα είναι λειτουργικές με προοπτική και το σημαντικότερο αποτελεσματικές. Ρυθμίσεις που θα εξασφαλίζουν την διαρκή προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, του μόχθου και του έργου των δημιουργών, των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων και γενικά όλων των πνευματικών ανθρώπων. Παράλληλα πρω-

θείται η διαφάνεια σε όλο το χώρο της δημιουργίας, της παραγωγής, της κίνησης και της ανταλλαγής πολιτιστικών αγαθών.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η προσπάθεια είναι δύσκολη και ιδιαίτερα λεπτή, γιατί δεν αναφέρόμαστε σε έργα-προϊόντα μάς υλιστικής μηχανιστικής παραγωγής διαδικασίας, αλλά προσπαθούμε να διαμορφώσουμε διαδικασίες και θεωρούμε. Σε τελική ανάλυση καταλήγουμε σε μιά εκτίμηση και αξιολόγηση των έργων και δημιουργιών που εκφράζουν ανησυχίες, όνειρα, οράματα και ίδες ανθρώπων.

Πριν όμως μπούμε στην ουσία των άρθρων του νομοθετήματος, όπως αυτό παρουσιάζεται σήμερα μπροστά σας με τις αλλαγές που προέκυψαν, θα ήθελα να κάνω μιά παρατήρηση για τη σημερινή πραγματικότητα.

Βρισκόμαστε σε μιά ρευστή περίοδο, σε μιά περίοδο αλλαγής παγιώμενων αντιλήψεων που κυριαρχούμενοι για δεκαετίες στο χώρο αυτό. Μέσα σένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα -ίσως μερικών μόλις χρόνων- διαμορφώνεται ένα εντελώς νέο γλαίσιο, που επηρεάζεται από την ευρύτατη χρήση των νέων οπτικοακουστικών μέσων και της νέας τεχνολογίας, πλαίσιο που ανατρέπει ολόκληρον τον παραδοσιακό τρόπο διακίνησης των πολιτιστικών αγαθών.

Στις μέρες μας η γνώση, η επικοινωνία, η πληροφόρηση, η τεχνολογία διαμορφώνουν νέας μορφής κυριαρχα συστήματα στο χώρο της πνευματικής δημιουργίας.

Διαπιστώνουμε ήδη από την ευρωπαϊκή πραγματικότητα ότι ακολουθούνται σχήματα θεσμών και μηχανισμών πολύ πιο σύνθετα.

Κρατώντας την παραπάνω γενική παρατήρηση θα πρέπει να επισημάνουμε ότι στην Ελλάδα, το χώρα του πολιτισμού και της πλούσιας κληρονομιάς, τα ευαισθητά θέματα της πνευματικής ιδιοκτησίας και δημιουργίας τα αφήσαμε δυστυχώς σε ένα καθεστώς αποσπασματικότητας και πρόχειφων λύσεων επί δεκαετίες. Η παρατήρηση αυτή δεν έχει να κάνει με καμά αντιπολιτευτική διάθεση για κανένα πολιτικό χώρο, ούτε πρόσωπο. Απλώς τονίζει τη σημασία που έχει για τα πολιτιστικά δρώμενα της Ελλάδας, ιδιαίτερα αυτή την κρίσιμη περίοδο, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο με τη μορφή που έχει πάρει σήμερα.

Είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο τομή. Διαμορφώνει σχέσεις ισχυράς μορφής προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων αντιμετωπίζοντας αντικρουόμενες καταστάσεις και συμφέροντα σε μια δύσκολη και σύνθετη πραγματικότητα.

Είναι ένα νομοθέτημα που αναμορφώνει στο σύνολό του το υπάρχον νομικό καθεστώς. Με τα άρθρα που σήμερα προτείνονται και έχετε μπροστά σας προσαρμόζουμε άμεσα την ελληνική νομοθεσία με όλες τις σύγχρονες τάσεις και απόψεις που κυριαρχούν στις διεθνείς συμβάσεις και ιδιαίτερα τις οδηγίες και τα σχέδια που διαμορφώνονται στον Κοινοτικό χώρο.

Έχασφαλίζουμε μια προσαρμογή πολύ πιο γρήγορα από την προθεσμία που προβλέπεται από την οδηγία της Κοινότητας και προχωρούμε σε μερικές περιπτώσεις ακόμη περισσότερο με πιο γενναίες ρυθμίσεις και αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό.

Επισημαίνω ότι οι ρυθμίσεις αυτές αναίγουν νέους δρόμους. Αυτές οι ρυθμίσεις προέκυψαν από ένα ευρύτατο και αναχτό διάλογο με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, με τους συνδικαλιστικούς εκπροσώπους και τους επαγγελματικούς φορείς του χώρου του πνεύματος. Δεν υπάρχει κανένας φορέας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι ο οποίος ζεκάτη τη διάρκεια αυτού του μηνός να ζήτησε να έλθει σε επαφή με το Υπουργείο Πολιτισμού και να μην τον είδαμε.

Έγινε πραγματικά μια συνειδητή και συστηματική προσπάθεια να υπάρξει μια κοινή συμφωνία και να στηρίχεται αυτή η προσπάθεια του εκσυγχρονισμού στη συναίνεση των ανθρώπων του πνεύματος, των δημιουργών, των καλλιτεχνών.

Συζητήσαμε αναλυτικά και σε βάθος με όλους και προσπάθησαμε με επιχειρήματα να πείσουμε ή να μας πείσουν. Δεν φιθηθήκαμε όταν μέσα από τη συζήτηση προέκυψαν ελλείψεις,

κενά, αν θέλετε ακόμα και λάθη, να κάνουμε τις συναγκαίες βελτιώσεις, έτοις ώστε σήμερα μπροστά μας να έχουμε ένα εργαλείο που θα επιτρέψει την αποτελεσματική προστασία των δημιουργών.

Γνωρίζετε πολύ καλά, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι αυτή η πρωτοβουλία του διαλόγου δεν ήταν μονοσήμαντη ή επιφανειακή. Είχε ουσία. Απειλούμενη στα Κόμματα, στο σύνολο του πολιτικού κόσμου. Επιδώξαμε και πιστεύω ότι πετύχαμε μια ευρύτατη ανταλλαγή απόψεων και θέσεων. Επιτρέψτε μου εδώ να ευχαριστήσω όλους τους συνάδελφους, από όλες τις Πτέρυγες της Βουλής, για τη συνεργασία τους, για τη δουλειά που είχαν όλο αυτό το μήνα, και τους συνάδελφους της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και του Συνασπισμού και της Αριστεράς.

Προσπαθήσαμε νομίζω και κατορθώσαμε να βάλουμε σε κίνηση μια γόνιμη διαδικασία ζύμωσης και διαλόγου που ελπίζω ότι καταλήγει στο επιθυμητό αποτέλεσμα. Έχουμε πετύχει τη συμφωνία σε μεγάλα και κρίσιμα θέματα που προβλέπονται στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο. Δεν έχουμε συμπέσει βεβαίως σε όλα. Και αναμφίσβητα ένα τέτοιο νομοσχέδιο δεν μπορεί σε όλα. Και αναμφίσβητα ένα τέτοιο νομοσχέδιο δεν μπορεί από τη φύση του να ικανοποιήσει όλους. Άλλα στη συζήτηση που θα έχουμε και θα ακολουθήσει θα μας δοθεί η ευκαιρία να βρούμε, όπου δεν την έχουμε, τη χρισή τομή.

Αυτό το νομοθέτημα που ολοκληρώνεται τελικά μετά από μάτια ανοιχτή διαδικασία, χωρίς να έχω καμιά πρόθεση υπερβολής, δικαιώνει πιστεύω το χαρακτηρισμό ως θεσμικό πλαίσιο-τομή για τον πολιτισμό και την πνευματική δημιουργία στη Χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μπω σε μια αναλυτική παρουσίαση των τροποποιήσεων και των αναδιατυπώσεων και της σημασίας που έχουν. Τις έχετε ήδη πάρει και θα έχουμε τη δυνατότητα να τις συζητήσουμε αναλυτικά στη συνέχεια. Θα ήθελα όμως σε γενικές γραμμές να δώσω το βασικό περίγραμμα των θέσεων που διατυπώνονται στα άρθρα που εκκρεμούν και που τα έχετε μπροστά σας.

Για πρώτη φορά καθιερώνεται η προστατευτική για τον πνευματικό δημιουργό ποσοστιαία αμοιβή επί των ακαθαρίστων εισπράξεων που πρόερχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Αυτό είναι μία τομή που βάζει όλη τη φύλοσοφία της κατοχύρωσης του δημιουργού σε μία νέα βάση.

Ρυθμίζεται η έντυπη έκδοση και τα δικαιώματα του μεταφραστή καθώς και η οπτικοακουστική σύμβαση με την καθιέρωση ποσοστιαίας αμοιβής, ρυθμίσεις που γίνονται στη συμφωνία με το σύνολο και των δύο χώρων του βιβλίου και των οπτικοακουστικών μέσων.

Αναγνωρίζονται συγγενικά δικαιώματα για τους ερμηνευτές και εκτελεστές καλλιτέχνες, τους παραγωγούς υλικών φορέων και τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς σύμφωνα όχι μόνο με τη διεθνή σύμβαση της Ρώμης του 1961 αλλά και με την πρόσφατη κοινοτική οδηγία για την εκμίσθωση, το δανεισμό, και για την προστασία ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων, όπου η προβλεπόμενη προστασία ξεπερνάει κατά πολύ τις ρυθμίσεις που καθιερώθηκαν με τη σύμβαση της Ρώμης.

Ειδικότερα αναγνωρίζεται το δικαίωμα εγγραφής, αναπαραγωγής, θέσης σε κυκλοφορία, ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και ζωντανής ερμηνείας, όχι μόνο με ηλεκτρομαγνητικά κύματα αλλά και με καλώδια και δορυφόρους.

Υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών καθιερώνεται επίσης δικαίωμα εύλογης αμοιβής και στην περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής αναμετάδοσης της ερμηνείας, η εκτελεστής πους που μεταδίδεται ραδιοτηλεοπτικά.

Όπως στους δημιουργούς αναγνωρίζεται τέλος και στους δικαιούχους συγγενικών δικαιώματων το δικαίωμα μίσθωσης και δημοσίου δανεισμού.

Διαμορφώνεται το πλαίσιο θεσμικής λειτουργίας και των μη κερδοσκοπικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης με τη μορφή αστικού συνεταιφισμού. Αν οι οργανισμοί αυτοί λειτουργούν με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας επιβάλλεται υποχρεωτική ονομαστικοποίηση των μετοχών.

Πετυχαίνουμε έτσι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να εξα-

σφαλίσουμε πλήρη διεφάνεια και ζέλεγχο για όλους καθιερώνοντας σαφή πλαίσια λειτουργίας. Ο κανονισμός του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης υπόκειται στον ζέλεγχο του Υπουργείου Πολιτισμού το οποίο είναι αρμόδιο για την έγκριση της λειτουργίας του εκάστοτε οργανισμού. Αυτό ισχύει για τους οργανισμούς που λειτουργούν σήμερα. Δίνεται με αυτόν τον τρόπο η δυνατότητα σε όλους τους δημιουργούς να έχουν την επλογή του οργανισμού που θα διαχειρισθεί τα έσοδα από τα έργα τους.

Προβλέπεται τέλος η ποσοστιαία αμοιβή του δημιουργού μέσω των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και παρέχεται η δυνατότητα κατάρτησης καταλόγου αμοιβών που θα δημοσιεύεται στον ημερήσιο τύπο.

Καθιερώνονται αυστηρές κυρώσεις και προληπτικά μέτρα προστασίας που προστατεύουν την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα.

Ιδρύεται οργανισμός πνευματικής ιδιοκτησίας, ένα Ν.Π.Ι.Δ. που θα έχει ως σκοπό την φροντίδα της σωστής εφαρμογής του νομοθετικού πλαισίου και του ζέλεγχο των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Παράλληλα επιφορτίζεται αυτός ο οργανισμός με τα ιδιαίτερα σημασίας αντικείμενο, παρακολούθησης και παραγωγής νέου νομοθετικού έργου τόσο στο ευρύτερο διεθνές επίπεδο όσο και στο άμεσα ενδιαφερόμενο κοινωνικό χώρο. Και αυτό έχει τη δική του βαρύτητα και αξία γιατί πολλά θέματα βρίσκονται σε εξέλιξη, νέες οδηγίες της κοινότητας σ' αυτόν τον τομέα προστοφάζονται και είναι ανάγκη η Ελλάδα να είναι έτοιμη να τις παρακολουθήσει, να παρέμβει και να έχει ουσιαστική συμβολή στη διαμόρφωσή τους. Γι' αυτό χρειάζεται μια ουσιαστική επιστημονική υποστήριξη που είναι βέβαιο ότι θα αποδειχθεί στο μέλλον ότι θα έχει πολύτιμη συμβολή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρθηκα στα κυριότερα σημεία των άρθρων που θα συζητηθούν στις δύο επόμενες συνεδριάσεις. Αυτά προέκυψαν μέσα από τις επαφές με όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς και διαμορφώνουν την ευρύτερη δυνατή συναίνεση.

Θα κλείσω την παρέμβασή μου επισημαίνοντας την ευθύνη του πολιτικού κόσμου. Εμείς οι πολιτικοί έχουμε τελικά την ευθύνη να διαμορφώσουμε τους μηχανισμούς που θα εξασφαλίσουν την προστασία των δημιουργών και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων. Ένας νόμος δεν αρκεί μόνο να ψηφισθεί, επιβάλλεται κυρίως να υλοποιηθεί και μέσα από την εφαρμογή του να εκπληρώσει την αποστολή του που είναι η αντιμετώπιση των προβλημάτων του χώρου.

Χρειάζεται τη στήριξη του πολιτικού κόσμου, χρειάζεται τη στήριξη των πνευματικών ανθρώπων. Η Ελλάδα για χρόνια ταλαιπωρήθηκε από την έλλειψη ενός ολοκληρωμένου νομοθετήματος που να προστατεύει την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα. Η προχειρότητα και η έλλειψη αποφασιστικότητας και θάρρους μέχρι σήμερα άφησαν τον κόπο και το μόχθο των δημιουργών του πνευματικού κόσμου ελεύθερα στην πειρατία χωρίς να εξασφαλίζουν τα δικαιώματά τους.

Αυτήν την εκκρεμότητα έρχεται τώρα να καλύψει η Πολιτεία. Ελπίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά τις αλλαγές που έγιναν στα άρθρα αυτά, να ψηφιστούν απόλευτες τις Πτέρυγες της Βουλής. Πιστεύω ότι έχουμε χρέος να οτείλουμε ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς την κοινωνία και τους ανθρώπους της δημιουργίας και της τεχνής και να διαψεύσουμε έτσι έμπρακτα όλους αυτούς που διατείνονται ότι ο πολιτισμός είναι μία πολύ σοβαρή υπόθεση για να την αφήσει κανένας στους πολιτικούς και τους καλλιτέχνες. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Ο κ. Μπένος, ως

Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.
ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προσπαθήσω στη σύντομη τοποθέτηση μου να είμαι το ίδιο ευλικρινής όπως είμαστε όλοι μας σ' αυτήν την Πτέρυγα με επικεφαλής τη Μελίνα Μερκούρη, γιατί μόνο έτσι ταιριάζει σ' αυτό το κορυφαίο νομοσχέδιο του Υπουργείου

Πολλούς είναι αι το σφειλούμε όλοι, στον πνευματικό κόσμο της Πατρίδας.

Θα πούμε λοιπόν ευθερούς ότι πράγματι αυτόν το μήνα, κυρία Υπουργέ, έγινε διάλογος και θα σας επιαινέσουμε γι' αυτό, όπως με θάρρος επαινεύσαμε από την αρχή και την προκάτοχό σας για όποιο θετικό βήμα έκανε. Επίσης σφειλούμε να επαινέσουμε και τους συνεργάτες σας και την κα Καλλίνικου και τον κ. Χιοτέλη -γιατί κάποτε πρέπει να λέγονται αυτά στην Αίθουσα- γιατί ούτε γιορτές δεν πέρασαν, προσπαθώντας να δώσουν και αυτοί τη συμβολή τους στη διατύπωση του νομοσχεδίου.

Όμως είναι εξίσου αλήθεια ότι στην αρχή διστάσατε να το αναλάβετε το νομοσχέδιο. Λέγατε να το αφήσετε. Ευτυχώς που τελικά δεν το πράξατε και κάνατε αυτό που κάνετε τώρα. Μερικοί είπαν ότι ήταν μία έξυπνη κίνηση. Όπως και να έχει πάντως όταν ο πολιτισμός σ' αυτήν τη Χώρα κερδίζει, κερδίζουμε όλοι μας!

Τώρα, μία σύντομη απάντηση σ' αυτά που είπατε. Πράγματι έγιναν ορισμένες σοβαρές αλλαγές. Άλλα για να αποκαταστήσουμε τα πράγματα ορισμένες απ' αυτές τις αλλαγές δεν μπορούσατε να μη τις κάνετε. Ήταν αλλαγές αυτονόμετες και ήταν απορίας άριστης πως δεν είχαν γίνει από την αρχή. Είχαμε πει για παράδειγμα στην Αίθουσα αυτή: Είναι δυνατόν να γίνονται ταυτόχρονα νομοθετήματα εδώ στην Πατρίδα μας και για το ίδιο θέμα να νομοθετεί η Κοινότητα να σας εκπροσωπεί και στα δύο νομοθετήματα -συγκεκριμένα για την εκμίσθωση στο δημόσιο δανεισμό και για τα συγγενικά δικαιώματα- η κυρία Καλλίνικου και αλλιώς να είναι διατυπωμένο της Κοινότητας και αλλιώς το δικό μας: Καλώς τώρα ήλθατε και το εναρμονίστε. Δεν μπορούσε όμως να γίνει αλλιώς γιατί μέχρι τον Ιούλιο του 94 υποχρεωτικά από το εσωτερικό δίκαιο της Κοινότητας. Θα έπρεπε αυτό να γίνει.

Είναι γεγονός επίσης ότι για την ποσοστιαία αμοιβή που είπατε ήταν ένα σοβαρό βήμα προάσου. Αυτονότο και αυτοί αφού σε όλες τις ευρωπαϊκές νομοθεσίες όπου γίνεται καινούριος νόμος, πρόσφατα στη Γαλλία, στην Ισπανία, στην Ελβετία και αλλιώς, καθιερώνεται ως σπάνιο σύστημα αμοιβής των δημοσιερών. Η ποσοστιαία αμοιβή.

Ακόμα είπατε για τις συμβάσεις τόσο την οπτικοακουστική, όσο και την εκδοτική και θα παραπτήσουμε εδώ ότι το βήμα δεν είναι ολοκληρωμένο γιατί εμείς από την αρχή είχαμε προτείνειν αυτές οι συμβάσεις να έχουν ένα ακόμα πιο αναλυτικό χαρακτήρα, πράγμα που δεν κάνατε.

μάς, όπως έχουμε το θάρρος να αναγνωρίζουμε αυτά τα θετικά βήματα που έγιναν, με το ίδιο θάρρος θα σας πούμε, ότι τα βήματα αυτά έμειναν ανολοκληρωτά. Διότι, στο κορυφαίο θέμα του νομοσχεδίου, που είναι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, θα έπρεπε να τολμήσετε να υπερπτήσετε αγκυλώσεις και δόγματα ξεπερασμένα, που σας ταλαιπωρούν ως Κυβέρνηση και σε άλλες πλευρές άσκησης της πολιτικής σας, που δεν έχουν όμως θέση στον πολιτισμό και στον πνευματικό μόχθο, δηλαδή την αρχή ότι η οικονομία της αγοράς και το κέρδος είναι τάχα οι μόνοι ικανοί μηχανισμοί να ρυθμίζουν τα πάντα.

Δεν τολμήσατε, λοιπόν να καταργήσετε τους κερδοσκοπικούς αυτούς οργανισμούς και να καθιερώσετε μόνο τους μη κερδοσκοπικούς και αυτοδιαχειρίζομενους οργανισμούς, όπως γίνεται άλλωστε σε όλη την Ευρώπη. Σε τρεις τουλάχιστο χώρες έχουν απαγορευθεί οι μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί, αλλά και σε άλλες χώρες οι κερδοσκοπικοί οργανισμοί, παρά το γεγονός ότι νομοθετικά προβλέπονται, είναι κάτι το άγνωστο. Γιατί και αυτό είναι θέμα πολιτισμού. Είναι θέμα δηλαδή πολιτισμού οι άνθρωποι του πνευματικού μόχθου από μόνο τους να εισπράττουν τα δικαιώματα τους απ' αυτόν τον πνευματικό μόχθο.

Δεν ολοκληρώσατε, λοιπόν, τα βήματά σας. Υπάρχει διάλογος και θα εξακολουθήσει ο διάλογος. Ελπίζουμε ότι στη συνέχεια του διαλόγου θα τολμήσετε να κάνετε κι αυτό το βήμα και εμείς θα είμαστε σε θέση να το αναγνωρίσουμε. Υιήρεαν όμως και ορισμένες υποχωρήσεις των τελευταίων

δύο πμερών που πραγματικά μας άφησαν κατάπληκτους, γιατί δεν συνάδουν με το κλίμα που υπήρχε τις προηγούμενες ημέρες και αφορούν τρεις πολύ μεγάλες κατηγορίες.

Είναι κατ' αρχήν η κατηγορία των συντακτών κατά βάση, αλλά και όλων των πνευματικών δημιουργών που γράφουν άρθρα σε εφημερίδες και σε περιοδικά χωρίς και ένα αίτημα της Ενώσεως Συντακτών και δεν ξέρω αν το ρυθμίσατε. Αν το ρυθμίσατε έχει καλώς και χαιρόμαστε γι' αυτό, διότι πραγματικά μας ήλθε χθές το βράδυ και δεν καταλάβαμε, γιατί μπήκε αυτή τη αλλαγή.

Επίσης, υπάρχει το θέμα της τόσο συμπαθούς τάξης των φωτογράφων που θα το συζητήσουμε στη συνέχεια και που αυτό το έχετε αφήσει εντελώς αρύθμιστο. Και στα συγγενικά δικαιώματα, για να δώσουμε μια συνολική απάντηση στην τοποθέτησή σας στο άρθρο 46, βάλατε την τελευταία σπιγμή μία ρύθμιση που αφορά το οπτικοακουστικό έργο, που στην ουσία η ρύθμιση αυτή είναι αντίθετη με το πνεύμα της τελευταίας ντρεκτίβας για την εκμίσθωση και το δημόσιο δανεισμό. Τις λεπτομέρειες όμως θα τις συζητήσουμε όταν έλθουμε στο άρθρο αυτό.

Μετά από αυτά τα γενικά που όφειλα να πω, απαντώντας στην αγορεύση της κυρίας Υπουργού, θα έλθω, κύριε Πρόεδρε, στα συγκεκριμένα άρθρα από το 18 μέχρι το 31.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Κύριε Μπένο, είπατε κάτι για τα άρθρα που αναφέρονται στους συντάκτες. Είναι στην ενότητα που θα ψηφίσουμε;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Ακριβώς. Είναι στο άρθρο 25.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Επειδή το θέμα αφορά την ενότητα που συζητάμε, παρακαλώ την κυρία Υπουργό να μας πει ποια είναι η τροποποίηση που κάνει, ώστε να την ξέρουν και οι εναπομένοντες αμήλτες, για να μην έχουμε επανάληψη πραγμάτων που δεν χρειάζονται.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, έχει δίκιο ο κύριος συναδέλφος, γινε μια αλλαγή στο άρθρο 25 την οποία βάλαμε χθες. Ο λόγος που τη βάλαμε ήταν διότι θέλαμε να ακολουθήσουμε τη σύμβαση της Βέροης.

Είδα και εγώ, κύριε συναδέλφε, σήμερα το βράδυ την αντιδραστική των συντακτών και παρακαλώ να παραμείνει το άρθρο 25 όπως ήταν, πριν από την αναδιατύπωση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Πολύ καλά. Αυτή την προηγουμένη διατύπωση τη δεχόμαστε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Δηλαδή, όπως είχε διαμφορφωθεί στη Διαρκή Επιτροπή.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Ναι. Αυτό δηλαδή που έχει διαγραφεί στη σελίδα 3, θα είναι το άρθρο που θα ισχύσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Και διαγράφεται η αναδιατύπωση.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Ακριβώς.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Θα είχα επίσης να παραπτήσουμε στο κεφάλαιο αυτό του περιορισμού του περιουσιακού δικαιώματος, έγιναν σημαντικές αλλαγές και στο άρθρο 18, αλλά και στο άρθρο 28, αλλαγή που είχε προτείνει η Εισηγήτρια μας η κ. Μερκούρη. Και βεβαίως τις καλοδεχόμαστε αυτές τις αλλαγές.

Όμως, σας είχα πει τότε κυρία Υπουργέ, ότι αυτό το κεφάλαιο πρέπει να διαπινέεται από δύο βασικές αρχές. Σωστό είναι ότι πρέπει σε ορισμένες περιπτώσεις, χωρίς την άδεια του δημιουργού να επιτρέπεται να χρησιμοποιείται το έργο του. Γιατί πράγματι το κοινωνικό συμφέρον πολλές φορές θα έλεγε κανείς ότι είναι πιο ισχυρό από το συμφέρον του πνευματικού δημιουργού. Όμως, σε όλες τις ευρωπαϊκές νομοθεσίες, όπου περιορίζεται αυτό το δικαίωμα υπάρχει η εύλογη αμοιβή. Και θα ήθελα να σας κάνω το ερώτημα -σας το είχα κάνει και την προηγούμενη φορά που είμαστε εδώ- και αναφέρομε πιο συγκεκριμένα στο άρθρο 20 και στο άρθρο 27 -γιατί δηλαδή να μην υπάρχει εύλογη αμοιβή για τα σχολικά βιβλία; Ή γιατί να μην υπάρχει εύλογη αμοιβή του δημιουργού για δημόσιες παραστάσεις, επίσημες τελετές κ.λπ. Είναι η μόνη ένσταση, που οφείλω να πω ότι δεν είναι από πας

σοβαρές - γιατί εγίναν σοβαρές αλλαγές σ' αυτό το κεφάλαιο - είναι η μόνη ένστασή μας που αν διορθωθεί και αυτή το κεφάλαιο αυτό θα είναι και της απολύτου δικής μας αποδοχής. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Ο κ. Σεβαστάκης έχει το λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συναπισμού της Αριστεράς και της Προόδου.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πράγματι πρέπει να εκφράσω την εκτίμησή μου γιατί τη διακήρυξη αρχών και προθέσεων την οποία επεχείρησε εύστοχα η νέα Υπουργός Πολιτισμού σήμερα σ' αυτήν την Αίθουσα. Εγώ δε θα αναλαμβώ σε επαίνους. Θα προτιμήσω τους ψόγους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Μόνο μην ταλαιπωρείτε το μικρόφωνο γιατί σε λίγο θα διαλυθεί.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Το θέμα είναι μήπως ταλαιπωρώ την Αίθουσα, όχι το μικρόφωνο.

Πρέπει, κύριε Πρόεδρε, να κάνω μια διαπίστωση. Και στη Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή, αλλά και κατά τη συζήτηση επί της αρχής και επί των άρθρων της περιόδου της κας Μπενάκη, υπήρξε μια προσπάθεια σημαντική από την τελευτά της Αντιπολίτευσης να γονιμοποιηθεί αυτό το νομοσχέδιο, που είναι το Σύνταγμα του πολιτισμού μας, με ίδεες, ίδεες οι οποίες πράγματι έχουν ενχαρτωθεί σε σημαντικά κείμενα πρόσφατα στην προηγμένη πολιτισμικώς Ευρώπη. Και είχε τότε η κυρία Υπουργός αντιτάξει μια αγκύλωση στο να δεχθεί οποιεσδήποτε προτάσεις μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Κύριε Σεβαστάκη και το Κοινοβούλιο είναι χώρος πνευματικής δημιουργίας. Δεν είναι έτοι:

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Με τη διαφορά ότι δεν έχω πνευματικά δικαιώματα γιατί την υποτυπώδη αγόρευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Δεν πρέπει να έχουμε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Ναι, δεν πρέπει να έχουμε.

Δυστυχώς, το κύριος στόχος της κριτικής και της αντιμαχίας υπήρξε και είχε επικεντρωθεί, εκτός των άλλων, στο ποιος θα διαχειρίζεται αυτό το δημόσιο πλούτο. Τον πλούτο που προέρχεται από τη διακίνηση, από την παραγωγή, από την αναπαραγωγή των πολιτισμικών αγαθών.

Εμείς είχαμε υποστηρίξει, ότι είναι ατυχής, για να μη πω καταστροφική, η παράδοση αυτού του πλούτου στη διαχείριση του ιδιωτικού κέρδους. Και το είχαμε υποστηρίξει, γιατί έχουμε πικρότατη πείρα απόσσα συμβαίνουν από ετών στην Ελλάδα. Και είχαμε πει ότι ακριβώς σ' αυτόν τον ευπαθή, τον ευαίσθητο, το μεγάλο χώρο, το χώρο με προοπτικές, έπρεπε να ακολουθήσουμε τη διαδικασία, η οποία δίνει την αυτοδιαχείριση στους πνευματικούς δημιουργούς και στους ανθρώπους της τέχνης. Αυτοδιαχείριση θέλαμε. Αυτοδιαχείριση, η οποία φαίνεται ότι προσέκρουε και ναυαγούσε στα δόγματα της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, στα δόγματα και στη φιλοσοφία του νεοφύλευθερισμού. Έρχεται όμως τώρα η νέα Υπουργός, η οποία δείχνει μια διάθεση να γίνει διάλογος και αποδοχή ορισμένων δικών μας απόψεων.

Πρέπει να εκφράσουμε ιδιαίτερη εκτίμηση για αυτό το νέο κλίμα που δημιούργησε η νέα Υπουργός Πολιτισμού, αλλά ταυτόχρονα πρέπει να εκφράσουμε και τη δυσπιστία μας για την αγαθότητα των προθέσεων που εδώ διακήρυξε.

Ποια αγαθότης προθέσεων, κυρία Υπουργές: Καλά τους συντάκτες των άρθρων, τους συντάκτες των εφημερίδων, χθές τους καρατομήσατε και σήμερα τους αποκαθιστάτε. Ποιος ξέρει τι δυνάμεις λειτουργήσαν, ώστε χθές να εκτελεσθούν και σήμερα να γίνει η ανάσταση. Ούτε τρίτηρα δεν παρήλθε για να γίνει ανάσταση εκ του τάφου των συντάκτων και των αρθρογράφων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεττάκης): Πάντως έγινε η ανάσταση.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Δεν λέω αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Τι άλλο σημαντικό συμβαίνει σε αυτήν τη βασική, την κεντρική κατεύθυνση του να παραδοθεί ο πλούτος στα χέρια της ιδιωτικής εκμετάλλευσης;

Ορισμένα καλλιτεχνικά σωματεία, όπως είναι η Εταιρεία Θεατρικών Συγγραφέων, η IMC, έχουν διαχείριση των δικαιωμάτων των μελών τους, των θεατρικών συγγραφέων. Παραδείγματος χάριν, εκτελούνται αυτά τα δικαιώματα. Θα έχουν ζωή 24 μόνο μηνών. Γίνεται εκκαθάριση του πεδίου, ώστε να υπάρξει ελευθερία κινήσεως των ανωνύμων εταιρειών.

Γιατί: Με ποια δικαιολογία: Πώς τους καρατομείτε; Πώς τους αφαιρείτε το δικαίωμα, αυτοί οι ίδιοι, οι συγγραφείς να διαχειρίζονται τα πνευματικά δικαιώματα και να προστατεύουν τα πνευματικά δικαιώματα των μελών τους; Γιατί: Σε ποια συνταγματική διάταξη στριχθήκατε για να στερήσετε το δικαίωμα από μεγάλο αριθμό ανθρώπων, πραγματικά δημιουργών, να διαχειρίζονται αυτοί τα δικαιώματα τους;

Και θέλω επίσης να πω το εξής: Αυτό είναι πολύ σημαντικό και λεπτό θέμα, κυρία Υπουργέ. Μπορεί να κριθεί αντισυνταγματική η διάταξη, εννοώ αυτήν την αντισυνταγματικότητα που επεκαλείται η κα Μπενάκη, όταν εμείς επιμένουμε να μην επιτραπεί η δράση και η λειτουργία οργανισμών συλλογικής διαχείρισης υπό τύπον ανωνύμων εταιρειών, ή άλλων εμπορικών εταιριών και μιλούσαμε και αξιώναμε να θεωρούθητε η αρχή της αυτοδιαχείρισης, αρχή κατεστημένη η οποία δρα, η οποία λειτουργεί, η οποία αποδίδει, η οποία ανθοφορεί, η οποία καρποφορεί και στην Ισπανία και στη Γαλλία και γενικότερα στην Ευρώπη.

Κυρία Υπουργέ, δεν είμαι αυστηρός, όχι. Ίσως να έχω υψηλότερο βαθμό πάθους, υψηλότερο βαθμό θερμοκρασίας. Ίσως. Δεν θέλω να μου τα αναγνωρίσει κανείς.

Κυρία Υπουργέ, θα έχουμε συζήτηση ιδιαίτερη και λεπτομερή επί των άρθρων, εκεί δε όπου συμφωνούμε και πράγματι διαβλέπουμε προστασία -έστω και μή τέλεια- της πνευματικής δημιουργίας, να είσθε βεβαία ότι θα έχετε την κατάφασή μας. Δεν κινούμαστε εδώ από τυφλή αντιπολιτευτική διάθεση. Εδώ λειτουργούμε δημιουργικά, διαλογικά, και μας δώσατε το δικαιώμα να πιστεύουμε, να υποποεύμαστε ότι κατά την επεξεργασία των άρθρων, θα έχετε και δεύτερη και τρίτη γραμμή υποχώρησης. Το ελπίζω.

Θέλω, λοιπόν, επειδή τελειώνει ο χρόνος μου να επισημάνω το εξής: Ένα νομοσχέδιο μπορεί να επιλύει ορισμένα ζητήματα, αλλά δεν επιλύει το πρόβλημα του πολιτισμού. Ο πολιτισμός, εσείς ξέρετε ίσως καλύτερα από εμένα γιατί είσθε νεότερη, είναι φαινόμενο που εκφράζει μία κοινωνία που έχει ανάγκη, που κάνει αγώνα, που έχει αγωνία, για αυτό το τμήμα που λέγεται πολιτισμός.

Διαστυχώς πρέπει να παραδεχθούμε εδώ ότι έχουμε μία κοινωνία, ότι φτιάξαμε μία κοινωνία, ότι οργανώσαμε μία κοινωνία, η οποία είναι και καταπιεσμένη και καταπομένη. Φτιάξαμε μία κοινωνία η οποία δεν μπορεί, σύτε διάλογο να κάνει σύτε τη δυνατότητα έχει εκ των πραγμάτων να προσκτησει την απόλαυση που δίνει το πνευματικό έργο, η πνευματική δημιουργία, η καλλιτεχνία.

Δεν είναι, λοιπόν, θέμα νόμου. Είναι γενικότερο θέμα της πολιτείας και όχι μόνο της Βουλής, και όχι μόνο των θεοφών, και όχι μόνο της Κυβερνησης. Είναι γενικότερο θέμα για μια αφύπνιση. Μπορούμε να εργασθούμε όλοι για μια γενικότερη κοινωνική αφύπνιση, ώστε πράγματι ο πολιτισμός μας να είναι αυτός που μπορεί να είναι;

Να είναι ο πολιτισμός που δημιούργησε βραβεία Νόμπελ, βραβεία Λένιν, αυτούς τους πρεσβευτές των πνευματικών δημιουργημάτων που κυκλοφορούν σε όλο τον κόσμο και εκφράζουν την Ελλάδα, την ιστορία της και το παρόν της. Μπορούμε, κυρία Υπουργέ. Με τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας που συλλάβατε και θεωρούθετείτε δεν πρόκειται να λυθεί κανένα πρόβλημα, διότι φοβούμαι ότι μέσα σ' αυτήν τη γενική πορεία των πραγμάτων, θα έχουμε έναν επιπλέον γραφειοκρατικό, κομματικό, στενό οργανισμό. Μακάρι να διαψευσθώ. Φοβούμαι όμως -για να μην πω ότι έχω τη βεβαίότητα- ότι δεν θα διαψευσθώ.

Δεν λύεται το πρόβλημα. Δεν πρωθείται. Δεν ανοίγουν οι πύλες, δεν δημιουργείται αυτό το μεγάλο ρεύμα που έχει ανάγκη ο Τόπος μας, αφύπνισης, ανάτασης, εξανάστασης. Και

εῖνα κοινές είναι στη συνομιλία για κανονικές έργο πολύ, εσείς δι-
νεότεροι -·, είς απερχόμεθα, κυρία Μελίνα, οσανούπω-αλλά
και ευείς θα δώσουμε τον οβολό μας σ' αυτό το μεγάλο έργο.

Έλεγε, κυρία Υπουργέ -και τελειώνω- ένας αναλφάβητος
Ιερέας της Χίου όταν εγένετο μιστικός έρανος για να
εκδοθούν στο Παρίσι από τον Κοραή αρχαίο Ελλήνες
συγγραφείς. Και τηγε μιστικά η επιτροπή να ζητήσει τον
οβολό του. Και αφού έψεξε όλα τα θυλάκια βρήκε ένα
γρότσι Αυτό ήταν η περιουσία μου. Δίνοντάς το, είπε: Ταύτα
έχω, ταύτα και σοι δίδω. Πλειότερα αν είχον, πλειότερα θα
σε έδιδαν'. Ε, στα "πλειότερα" όλοι μας να στρατευθούμε.
Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του Συνασπισμού και
του ΠΑΣΟΚ).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεππάκης): Ο κ.Κοσιώνης ως
Ειδικός Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ, έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχήν ή-
θελα να πω το εξής. Με την αλλαγή της γηγενίας του
Υπουργείου Πολιτισμού, έγινε μια γενικότερη εισήγηση από
την κυρία Υπουργό, που νομίζω ότι οι Κοινοβουλευτικοί
Εκπρόσωποι πρέπει να απαντήσουν πρώτα σαυτό. Δεν μπορεί,
λοιπόν, σ' αυτόν το χρόνο να προσμετράται ο χρόνος
παρατηρήσεων πάνω στα άρθρα που είπαμε. Νομίζω ότι πρέπει
να είναι τελείως ξεχωριστό.

Έγινε μια γενική ποτοθέτηση εφόλης της ώλης από την
κυρία Υπουργό. Ένα μεγάλο μέρος του χρόνου το διέθεσε
για να δείξει πόση προσπάθεια έκανε το Υπουργείο να έλθει
σε επαφή με τους ενδιαφερόμενους φορείς και με την πολιτικό
κόσμο.

Θα έλεγα, ότι οι πληροφορίες μου λένε ότι για τους άλλους
φορείς μάλλον πρέπει να είναι έτσι, αν και η ΑΣΗΗΑ μάλλον
δεν είχε υπολογίστει. Αλλά, κυρία Υπουργέ, γ' αυτό που είπατε
για τα πολιτικά κουμάτα, είμαι υποχρεωμένος να πω ότι
αληθεύει κατά τα τρία τέταρτα. Ήμουν σε σκέψη αν θα
έπρεπε να το πω εγώ. Εφόσον το είπατε εσείς και το αφήσατε
έτσι να αιωρείται, πρέπει να το πω εγώ.

Δεν είχατε συνάντηση με τον εκπρόσωπο του ΚΚΕ, ο οποίος
ήταν καθορισμένος από την αρχή -και ήταν γνωστός στο
Υπουργείο- που άρχισε η συζήτηση του νομοσχεδίου. Εγώ
δεν θα ήθελα να δώσω καμιά πολιτική διαστασή. Δεοντολογικά,
όμως, δεν ήταν σύτε ωφέλιμο. και νομίζω ότι ήταν και
αναιτιολόγητο.

Επί της ουδίας τώρα, αναφορικά μ' αυτά που είπατε.
Ασφαλώς είναι ένα ογκοδέστατο νομοσχέδιο, και αφορά
ασφαλώς πάρα πολλά πράγματα τα οποία δεν έχουν ρυθμιστεί
και πρέπει να ρυθμιστούν. Και ασφαλώς -και αυτό δείχνει ότι
δεν διακατέχομαστε από κάποια μηνυματικά για τη συμπερι-
φορά μέχρι τώρα του Υπουργείου- θα παρατηρήσουμε ειθύν-
εις αρχής ότι έγιναν σημαντικότατες βελτιώσεις. Όμως, η πείρα
μας, κυρία Υπουργέ, από πολλες βελτιώσεις σε διάφορα
νομοσχέδια που έχουν ψηφιστεί μέχρι τώρα, έχουν αποδείξει
ότι, δεν υπάρχουν συγκεκριμένες ασφαλιστικές δικλείδες
που να διασφαλίζουν ορισμένα πράγματα, τότε μπορεί όλες
αυτές οι μικροβελτιώσεις- που πολλές από τις οποίες είναι
σημαντικές- να μη βρουν καμιά πρακτική εφαρμογή. Και κατά
την άποψή μας -γιατί εκεί τελειώνουν όλα- όλη η υπόθεση
εντοπίζεται στους εισπρακτικούς οργανισμούς συλλογικής
διαχείρισης.

Δεν είναι δυνατόν όταν θέλει να αντιλαμβάνεται κανείς τα
πνευματικά δικαιώματα, μ' αυτόν τον τρόπο που είπατε θεω-
ρητικά, να αφήνει περιθώρια να δημιουργούνται και κερδοσκο-
πικοί και μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί.

Γνωρίζουμε την άποψή των περισσοτέρων ενδιαφερομένων
φορέων, για να μη πω της συντριπτικής πλειοψηφίας. Δε
συμφωνούν με αυτό το πράγμα. Θέλουν να δοκιμάσουν τις
δυνατότητές τους και σε αυτό το θέμα, να έχουν μη
κερδοσκοπικούς αυτοδιαχειριζόμενους οργανισμούς. Έται μό-
νο να μπορούν να υπερασπίσουν τα πνευματικά τους και τα
ηθικά τους δικαιώματα. Εάν αυτό δεν κάνει το Υπουργείο,
τότε όλες αυτές οι άλλες προθεσμίες, που αναφέρονται σε
θεωρητικό επίπεδο, νομίζουμε ότι δεν θα βρουν καμία πρακτική

εφαρμογή. Και παρά το ότι αποδεχόμαστε ότι οι επιφέρους
ρυθμίσεις μπορεί να είναι θετικές, δεν είναι δυνατόν να μιλάμε
για συναντεστ στο τέλος και να απαιτεί το Υπουργείο να
συναντήσουμε και να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Ευχα-
ριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεππάκης): Ο κ. Νικήτας Κα-
κλαμάνης έχει το λόγο.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Υπουργέ, θα είμαι πάρα
πολύ σύντομος, διότι πιστεύω ότι όταν κανείς πρέπει να
μιλήσει για σημαντικά πράγματα πρέπει να είναι πάρα πολύ
λιτός. Και το νομοσχέδιο αυτό πράγματι είναι ένα πάρα πολύ
σημαντικό νομοσχέδιο, αυτό που συνεχίζουμε, διότι πολύ
σωστά η κυρία Υπουργός είπε, ότι είναι από αυτά τα
νομοσχέδια, τα οποία δεν διαπραγματεύονται προϊόντα του πνεύματος.

Είχε αρχίσει ο διάλογος και με την προκάτοχο της κ.
Μπακογιάννη, την κα. Μπενάκη και η διάθεση για αλλαγές και
για διάλογο, όχι κωφών, αλλά ουσιαστικό διάλογο, είχε
διαφανεί από την πρώτη μέρα. Ο διάλογος αυτός ολοκληρώθηκε, θα έλεγα με επιτάχυνση και με ουσιαστική επιτυχία. Και
άκουσα το συνάδελφο και φίλο, τον κ. Μπένο να μιλάει για
αυτονότες αλλαγές και δεν θα διαφωνήσω με το χαρακτη-
ρισμό του, αλλά έχω την άποψη ότι ο Τόπος αυτός πάσχει από
αυτονότητα πράγματα, τα οποία, όμως, δυστυχώς δεν
γίνονται κατανοητά, με αποτέλεσμα να συζητούμε και να
διαφωνούμε επί αυτονοήτων πραγμάτων. Έτσι ακόμα και αυτές
οι αυτονότες αλλαγές, που έγιναν δεκτές, πιστεύω ότι είναι
προς τη σωστή κατεύθυνση, υπό την έννοια ει δυνατόν αυτό
το νομοσχέδιο, εάν όχι σε όλα τα άρθρα τα οποία έχουν
απομείνει, αλλά στα συντριπτικά περισσότερα, να έχει την
ομοφωνή στηρίξη του Κοινοβουλίου. Διόπι, κατά την άποψή
μου, αυτή η ομόφωνη στήριξη είναι και η καλύτερη δικλείδα-
γιατί περι δικλείδος μίλησε ο κ. Κοσιώνης και δεν έχει άδικο
σε ένα βαθμό- η οποία θα προστατεύσει στη σωστή υλοποίηση
των όσων εμείς εδώ μέσα θα ψηφίσουμε.

Όταν σι όποιοι και σι όσοι σκεφθούν να καταπατήσουν ή
να καταστραγγίσουν ορισμένες διατάξεις αυτό το "ομόφωνα"
θα είναι ο καλύτερος, εάν θέλετε, εξοπλισμός αυτού του
συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Και τελειώνοντας, διότι είπα ότι δεν χρειάζονται πολλές
κουβέντες, θα ήθελα να κάνω μόνο μια παρατήρηση στο άρθρο
18, που επικαλέσθηκε και ο κ. Μπένος, για να πω ότι και
εμείς εάν επρόκειτο για αναπαραγωγή ενός ολόκληρου
εκπαιδευτικού βιβλίου, σαφέστατα θεωρούμε αδιανότη να μην
υπάρχει εύλογη αμοιβή. Έχω, όμως, την εντύπωση ότι έτσι,
όπως είναι διατυπωμένο το άρθρο ότι μιλάει και λέει "που
αποτελούν μικρό τμήμα της συνολικής δημιουργίας του
καθενός από αυτούς". Δηλαδή ενδεχόμενα ένα δύγημα του
Παπαδιαμάντη ή ένα κομμάτι από τον Καζατζάκη να μπει σε
ένα βιβλίο. Αντιλαμβάνεσθε ότι εκεί τώρα τι εύλογη αμοιβή
να βάλουμε και φοβάματε ότι η γραφειοκρατία, η οποία θα
υπεισέλθει, πόσο θα πληρωθεί αυτό και ποιος θα το πληρώσει
και εάν πρόκειται μάλιστα να είναι το Δημόσιο, αντιλαμβάνεσθε
τι σημαίνει αυτό, ενδεχόμενα αυτό να αποτρέψει την αναδη-
μοσίευση ενός ποιήματος ή ενός κομματιού του Καζατζάκη.

Εάν, λοιπόν, μπορούσαμε κυρία Υπουργέ - νομίζω ότι είναι
μάλλον δύσκολο ή αδύνατο - να οριοθετήσουμε κάπως αυτό
που λέμε μικρό τμήμα την εννοούμε ή μία δήλωση δική σας, η
οποία θα είναι και κάποια δέσμευση, εγώ νομίζω ότι δεν
υπάρχει και αυτό το πρόβλημα που είπε ο κ. Μπένος και θα
μπορούσαμε όλες οι Πτέρυγες την ενότητα αυτή να την
ψηφίσουμε ομόφωνα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεππάκης): Η κυρία Υπουργός
έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Μία μικρή
απάντηση, κύριοι συνάδελφοι.

Κύριε συνάδελφε, τα θέματα της παραδείσας είναι πάνω από
κάθε τι, κατά την άποψή μου και οποιοδήποτε έστω και μικρό¹
πρόβλημα θα μπορούσε να δημιουργηθεί, από την αλλαγή
αυτής της διαταξης, όπως είπε ο συνάδελφος ο κ. Κακλαμάνης

, θα ήταν καλύτερα να μην το προσπαθήσουμε , διότι νομίζω ότι ακόμα και οι ίδιοι οι δημιουργοί, ακόμα και οι ίδιοι οι άνθρωποι που έχουν προσφέρει, δε θα είχαν αντίρρηση σε σχολικά βιβλία να υπάρχουν τμήματα του έργου τους.

Θα πήθελα συμπληρωματικά να κάνω μια δήλωση για το άρθρο 18, ώστε να γραφεί στα Πρακτικά ότι η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει την αναπαραγωγή προγραμμάτων, που έχουν αποθηκευθεί σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές.

Το λέω γιατί είναι άλλη η σημασία αυτής της διάταξης και δεν θέλω να παρεμπηνευθεί ότι μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών θα μπορούσε κανένας με την τεχνολογική εξέλιξη που υπάρχει, να αναπαραγάγει ένα ολοκληρό έργο και να μην πληρωθούν δικαιώματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Παρακαλώ να το επαναλάβετε ακριβώς γιατί είναι ερμηνευτική δήλωση και είναι πολύ σημαντική.

Και υπάρχει και ένα κεφάλαιο παρακάτω για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, αναφέρομαι στο άρθρο 18 παρ. 3 και θέλω να κάνω τη δήλωση, ότι η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει την αναπαραγωγή προγραμμάτων, τα οποία έχουν αποθηκευθεί σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Αυτό είναι ερμηνευτική δήλωση, όχι παράγραφος:

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Είναι ερμηνευτική δήλωση. Και θα ήθελα να ψηφιστούν τα άρθρα που συζητήσαμε και να ψηφίσουμε τα υπόλοιπα άρθρα σε δύο ενότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Αυτά θα τα πούμε μετά.

Ορίστε, κύριε Μπένο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Προφανώς η κυρία Υπουργός δεν έχει καταλάβει το θέμα. Βεβαίως, όταν πρόκειται για ζητήματα κοινωνικού οφέλους και μάλιστα παιδείας, δεν θα πρέπει να παίρνουμε την άδεια από τους δημιουργούς. Συμφωνούμε, κυρία Υπουργέ. Το είπα και εγώ στην αρχή. Δεν πρέπει να παίρνουμε την άδεια τους. Όμως, γιατί να μην τους δίνουμε εύλογη αμοιβή, όπως είναι σε πολλές ευρωπαϊκές νομοθεσίες:

Και θα σας πω ότι ακούγεται και κάπι ότι τα σχολικά βιβλία μπορεί να φύγουν από τον έλεγχο του Δημοσίου -θα τα πούμε πιο αναλυτικά στην εκδοτική σύμβαση- και θα περάσουν σε ιδιώτες. Σκεφτόσαστε ιδιώτες που θα κάνουν τα σχολικά βιβλία. Δεν θα παίρνουν την άδεια και σωστά, αλλά να μην αφείλουν ούτε εύλογη αμοιβή στους δημιουργούς;

Σας είπα ότι αυτό το συναντάμε σε πολλές νομοθεσίες και δεν υπάρχει μεγαλύτερη τιμή να δίνουμε μια εύλογη αμοιβή, αναγνωρίζοντας το μόχθο του πνευματικού δημιουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Ορίστε, κύρια Υπουργέ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Δεν υπάρχει μεγαλύτερη τιμή από το να βρίσκεται έστω και ένα κομμάτι από το έργο του δημιουργού σε σχολικό βιβλίο. Αυτό είναι η πολύ μεγάλη τιμή. Πιστεύω και πρέπει να είμαστε ρεαλιστές ότι αν πραγματικά βάλουμε εύλογη αμοιβή και στα σχολικά βιβλία, το μόνο που θα πετύχουμε είναι αυτό που είπε ο συνάδελφος κ. Κακλαμάνης, να αρχίζουμε να βγάζουμε κομμάτια δημιουργών από τα βιβλία και να διαλέγουμε άλλους δημιουργούς για τους οποίους δε θα χρειάζεται να πληρώσουμε εύλογη αμοιβή.

Δεν πιστεύω ότι κανένας δημιουργός θεωρεί αναγκαία την εύλογη αμοιβή όταν πρόκειται για σχολικό βιβλίο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση των άρθρων 18 έως 31. Θα προχωρήσουμε στην ψήφιση του καθενός άρθρου χωριστά.

Άρθρο 18 . Ερωτάται το Σώμα αν γίνεται δεκτό όπως έχει διαμορφωθεί από την κυρία Υπουργό.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό..

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Το άρθρο 18 έγινε

δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως διαμορφώθηκε από την κυρία Υπουργό.

Άρθρο 19. Ερωτάται το Σώμα αν γίνεται δεκτό όπως έχει ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Το άρθρο 19 έγινε δεκτό, ομόφωνα.

Άρθρο 20. Ερωτάται το Σώμα, αν γίνεται δεκτό όπως έχει διαμορφωθεί από την κυρία Υπουργό.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό..

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Το άρθρο 20 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως διαμορφώθηκε από την κυρία Υπουργό.

Άρθρο 21. Ερωτάται το Σώμα αν γίνεται δεκτό, όπως έχει διαμορφωθεί από την κυρία Υπουργό.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό..

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Το άρθρο 21 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως διαμορφώθηκε από την κυρία Υπουργό.

Άρθρο 22. Ερωτάται το Σώμα αν γίνεται δεκτό όπως έχει ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Το άρθρο 22 έγινε δεκτό ομόφωνα.

Άρθρο 23. Ερωτάται το Σώμα αν γίνεται δεκτό όπως έχει ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Το άρθρο 23 έγινε δεκτό ομόφωνα.

Άρθρο 24. Ερωτάται το Σώμα, αν γίνεται δεκτό όπως έχει ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Το άρθρο 24 έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Άρθρο 25. Το άρθρο 25, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι η αναδιατύπωση η οποία έχει διαγραφεί, αλλά είναι το αρχικό κείμενο του άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 25 στο αρχικό του κείμενο.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Συνεπώς, το άρθρο 25, στο αρχικό του κείμενο έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 26, όπως έχει διαμορφωθεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Συνεπώς το άρθρο 26, όπως έχει διαμορφωθεί, έγινε δεκτό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 27, όπως έχει διαμορφωθεί;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Συνεπώς το άρθρο 27, όπως έχει διαμορφωθεί, έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 28, όπως έχει διαμορφωθεί;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Συνεπώς το άρθρο 28, όπως έχει διαμορφωθεί, έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό άρθρο 29 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Συνεπώς το άρθρο 30 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 30 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Συνεπώς το άρθρο 30 έγινε δεκτό, ως έχει, ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 31 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό. Δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπάκης): Συνεπώς το άρθρο 31 έγινε δεκτό, ως έχει, ομόφωνα.

Τώρα κύριοι συναδέλφοι, έχουμε να αποφασίσουμε τις ενότητες που θα συζητήσουμε σήμερα και την Τρίτη. Εδώ βλέπω ότι υπήρχε μια συμφωνία να είχαμε πάι μέχρι το άρθρο 39, και μετά να προγιανόμεις από το άρθρο 40, έως 58. Άλλα πήγαμε μέχρι το άρθρο 31.

Επομένως, το πρόβλημα το οποίο πρέπει να αποφασίσουμε είναι ποιες ενότητες θα συζητήσουμε σήμερα και ποιες την Τρίτη, παίρνοντας υπόψη ότι την Τρίτη έχουμε και ένα πλήθος εμπρόθεσμών και εκπρόθεσμών τροπολογιών οι οποίες επίσης πρέπει να συζητηθούν την Τρίτη. Συνεπώς, για τις ενότητες που θα αποφασίσουμε να συζητηθούν σήμερα, πρέπει να λάβουμε υπόψη και το χρόνο που πρέπει να διαθέσουμε και για τις τροπολογίες συναδέλφων την Τρίτη.

Κυρία Υπουργέ, σας ακούμε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ.Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, για το θέμα των τροπολογιών, οι περισσότερες από τις τροπολογίες αυτές οι οποίες αφορούν το νομοσχέδιο, έχουν ήδη συζητηθεί και ένα μέρος τους έχει ενσωματωθεί με τις αναδιατυπώσεις τις οποίες έχουμε κάνει. Οπότε, θα παρακαλούσα τους κυρίους συναδέλφους να τα συζητήσουμε με τα άρθρα.

Για τις τροπολογίες, οι οποίες δεν αφορούν το νομοσχέδιο, νομίζω ότι έχουμε συμφωνήσει ότι δεν θα συζητηθούν στο νομοσχέδιο αυτό. Και αυτό, διότι το νομοσχέδιο είναι ένα καίριο νομοσχέδιο. Πρέπει να πάει στην ΕΟΚ, περιμένουν να το δουν. Δεν θα ήταν σκόπιο να έχουμε μέσα σ'αυτό το νομοσχέδιο άλλου είδους τροπολογίες οι οποίες δεν αφορούν άμεσα το σχέδιο νόμου "περί πνευματικής ιδιοκτησίας". Με μια εξαίρεση μόνο: Μία υπερεπειγουσα τροπολογία η οποία αφορά τον αθλητισμό. Και έχουν συμφωνήσει όλοι οι συναδέλφοι όλων των Κομμάτων για αυτήν την τροπολογία την οποία θα εισηγηθεί ο κ. Μεϊμαράκης.

Ως προς το πώς προτείνω να γίνει η συζήτηση, πιστεύω ότι θα έπρεπε να κοινωνίσουμε δύο ενότητες σήμερα, δηλαδή τα άρθρα 32 έως και 39 και τα άρθρα 40 έως και 53. Οπότε, θα κλείσουμε με το άρθρο 53 και θα αφήσουμε την υπόλοιπη ενότητα για την Τρίτη, αν συμφωνείτε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπάκης): Δεν θα συμφωνήσω εγώ, το Σώμα θα συμφωνήσει.

Λέτε δηλαδή ότι θα καλύψουμε δύο ενότητες, όπως είπατε. Θα δούμε τώρα την άποψη των Κομμάτων. Και την Τρίτη θα αφήσουμε την ενότητα 54 έως και το τέλος. Μία ενότητα.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ.Πολιτισμού): Μία ενότητα. Ένα είναι το θέμα ουσίας για το οποίο θα συζητησούμε. Τα υπόλοιπα είναι αστικές ποινικές και μεταβατικές διατάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπάκης): Σύμφωνοι λοιπόν. Να ακούσουμε την άποψη των Κομμάτων.

Ορίστε, κύριε Μπένο, έχετε το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κατ'αρχήν για τις δύο ενότητες συμφωνούμε να συζητηθούν έτσι. Μονάχα για το χρόνο, κύριε Πρόεδρε, να κανονίσουμε να είναι 15 λεπτο. Νομίζω ότι είναι ένας χρόνος μέσα στα πλαίσια και τις ανάγκες που έχουν αυτές οι δύο ενότητες. Δηλαδή να έχουν 15 λεπτά οι ομιλητές για τη μία ενότητα και 15 λεπτά για τη δεύτερη ενότητα που υπόψη η δεύτερη ενότητα έχει και δύο κεφάλαια. Το ένα βεβαίως δεν είναι τόσο σοβαρό. Εν πάστη περιπτώσει συμφωνούμε με χρόνο το 15 λεπτο.

Σε ό,τι αφορά τις τροπολογίες, πράγματι οι περισσότερες ενσωματώθηκαν μέσα σ'αυτές τις αναδιατυπώσεις που έγιναν. Είχαμε πει ότι επειδή αυτό το νομοσχέδιο θα κυκλοφορήσει σε όλον το κόσμο, καλό θα είναι να μην περιέχει άλλες τροπολογίες. Προέκυψε αυτή η κατεπείγουσα ανάγκη. Και εμεις επί της ουσίας συμφωνούμε οι ωστήν την ανάγκη και το είπαμε στον κ. Μεϊμαράκη, αλλά αν υπάρχει άλλος τρόπος που μπορεί να γίνει μια διαβούλευση, να δούμε αν μπορεί να περασει σε άλλο νομοσχέδιο, να το κάνουμε. Γιατί σκεφθείτε.

Πνευματική ιδιοκτησία. Θα κυκλοφορήσει σε όλο τον κόσμο. Ειλικρινά δεν θα κτυπήσει καλά για την Πατρίδα μας αν κάτω από την πνευματική ιδιοκτησία υπάρχει και η τροπολογία. Το λέω και πάλι, ότι στην ουσία συμφωνούμε, κυρία Υπουργέ, στην αλλαγή αυτή. Και να γίνει συντομότατα, γιατί έχει αναστατώσει όλη τη Χώρα. Άλλα αν υπάρχει τρόπος, να γίνει σε άλλο νομοσχέδιο. Να συμφωνήσουν τα Κόμματα δηλαδή, και πολύ γρηγορά να το φέρουμε σε ένα άλλο νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπάκης): Ο κ. Σεβαστάκης έχει το λόγο πρώτα για τις ενότητες και μετά θα δούμε για τα υπόλοιπα.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Συμφωνούμε, κύριε Πρόεδρε, για τις ενότητες με κάποια άνεση χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπάκης): Θα πούμε αμέσως για το χρόνο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Αμφιβάλλω εάν είσθε εσείς στην δρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπάκης): Τώρα θα συμφωνήσουμε το χρόνο, περιμένετε.

Ορίστε, κύριε Κοσιώνη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Συμφωνούμε με τον εύλογο χρόνο, όπως λέμε εύλογη αμοιβή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπάκης): χι εύλογη αμοιβή, σας παρακαλώ!

Ο κ. Μεϊμαράκης έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ (Υφυπ. Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπάκης): Κύριε Υφυπουργέ, έπρεπε να πώ!

Ορίστε έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ (Υφυπ. Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, δεν είχα την πρόθεση να παρέμβω τώρα, απλώς ήθελα να πώ ότι συμφωνώ και αποδέχομαι την άποψη στην οποίο το νομοσχέδιο δεν πρέπει να έχει καμία τροπολογία και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία γιατί αυτό. Άλλα, το Υφυπουργείο Αθλητισμού, υπάγεται στο Υπουργείο Πολιτισμού. Εισάγεται ένα νομοσχέδιο από το Υπουργείο Πολιτισμού, υπάρχει η επείγουσα ανάγκη, η κατεπείγουσα ανάγκη γιατί κάθε Κυριακή γίνονται αγώνες και έχουμε το σοβαρότατο πρόβλημα, το οποίο γνωρίζουν όλοι οι συναδέλφοι όλων των Πτερύγων της Βουλής και μάλιστα πιστεύω ότι η τροπολογία θα είναι και ομόφωνη, ούτε κάν θα τη συζητήσουμε. Άλλα ...

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Μήν το προεξοφλείτε αυτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ (Υφυπ. Πολιτισμού): χι, δεν το προεξοφλώ, κύριε Σεβαστάκη, απλώς και μόνο γνωρίζουν όλοι οι συναδέλφοι το πρόβλημα και πολύ περισσότερο ο κ. Μπένος όπου η Καλαμάτα έχει ειδικότερο πρόβλημα. Την όλη εβδομάδα που το ερευνήσα και εγώ κατόπιν υποδειξεώς της κυρίας Υπουργού -πιστεύω και εγώ ότι καλό είναι να μην υπάρχουν τροπολογίες- εάν μπορεί να μπει σε άλλο νομοσχέδιο, είδα ότι δεν μπορεί να μπει. Νομίζω λοιπόν, ότι την Τρίτη μαζί με τις τροπολογίες, πρέπει να συζητηθεί παρόλο που όλοι με κρύα καρδιά το κάνουμε, αλλά πρέπει δυστυχώς να γίνει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΝΑΤΣΟΣ : Κύριε Πρόεδρε το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπάκης): Τι θέλετε, κύριε Βουνάτσος;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΝΑΤΣΟΣ: Να μιλήσω, κύριε Πρόεδρε και γίατί ζητώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπάκης): Δεν έχετε το λόγο.

Θα έλθει η σειρά σας όταν φρίσουμε τη συζήτηση των άρθρων, περιμένετε. Τώρα δεν έχετε το λόγο.

Ο κ. Μπένος έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, όπως μου λένε οι συναδέλφοι την επόμενη Τετάρτη αφού τελειώσετε το δικό μας νομοσχέδιο, μπαίνει ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών. Μπορούμε να συμφωνήσουμε από τώρα. Απ' ότι λένε είναι ήδη στην επιτροπή.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ.Πολιτισμού): Κύριοι συνά-

δελφοι, ήθελα να σας παρακαλέσω ότι πις υπόλοιπες τροπολογίες, πις οποίες το Υπουργείο Πολιτισμού αυτήν τη στιγμή δεν φέρνει σ' αυτό το νομοσχέδιο μετά από αυτή τη συμφωνία να πις περάσουμε σε ένα άλλο νομοσχέδιο, άλλωστε στις περισσότερες θα συμφωνήσουμε. Ειδικότερα δε γίατρη την τροπολογία, όπως βλέπω τον κ. Βουνάτσο, ο οποίος αγωνιά και το καταλαβαίνω διότι έχουν επικοινωνήσει μαζί μου όλοι οι συνάδελφοι από τη Μυτλήνη, όλοι οι συνάδελφοι από την Καλαμάτα, και φαίνεται ότι το θέμα είναι υπέρ επειγόν. Αυτός είναι ο λόγος, κύριε Μπένο και εσείς το καταλαβαίνετε καλύτερα από μένα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Να εκτημήσετε λοιπόν το γεγονός ότι είμαι από την Καλαμάτα, ότι έχει πρόβλημα η ομάδα της Καλαμάτας, αλλά για μένα το πολιτιστικό ζήτημα της χώρας είναι πάνω από όλα αυτά. Δηλαδή λέμε ναι στην ουσία, αλλά λέμε να αφήσουμε άθικτο αυτό το νομοθέτημα.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ.Πολιτισμού): Μα, έχει πρόβλημα ο κ. Μεμφαράκης, Κυριακής.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Γιατί να μην συμφωνήσετε σαν Κυβέρνηση και να συμφωνήσουμε και εμείς να μπει την άλλη βδομάδα στο πρώτο νομοσχέδιο. Δεν το καταλαβαίνω, γιατί να μην γίνει.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΓΙΑΡΑΚΗΣ (Υφυπ. Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου γιατί γεννάται ένα ζήτημα χωρίς λόγο.

Είπαμε ότι συμφωνούμε με την άποψη του κ. Μπένου και λέω κιόλας ότι με κρύα καρδιά το φέρνω και εγώ, γιατί πραγματικά το πολιτιστικό κομμάτι της Χώρας πρέπει να είναι εντελώς ανεξάρτητο. Δεν υπάρχει καμία διαφωνία σ' αυτό. Άλλα, πρώτον, το Υφυπουργείο Αθλητισμού υπάγεται στο Υπουργείο Πολιτισμού και αυτήν τη στιγμή εισάγεται νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού, οπότε η τροπολογία δεν κατατίθεται σε άσχετο νομοσχέδιο. Εάν κατατεθεί στο Υπουργείο Οικονομικών, θα είναι πραγματικά σε άσχετο νομοσχέδιο και οι αιτησεις κάθε φορά που γίνονται και πραγματικά είναι δικαιολογημένες από την αντιπολίτευση, εδώ θα είναι δικαιολογημένες και μας προτείνει τώρα η αντιπολίτευση αυτό για το οποίο κάθε φορά μας ελέγχει.

Δεύτερον, οι αγώνες γίνονται κάθε Κυριακή. δη έχουμε μια αναστάτωση σοβαρή στο πρωτάθλημα. Το γνωρίζουν όλοι οι συνάδελφοι, χουν αναβληθεί αγώνες, δεν έχουν μπει στο ΠΡΟΠΟ και υπάρχει μια μεγάλη αναστάτωση. Το γνωρίζουν οι πάντες. Με αυτή και μόνο την κατεπείγουσα ανάγκη, που υπάρχει εγώ θα πρότεινα αν μπορούσαμε να το ψηφίζαμε και σήμερα. Άλλα θέλω να εξηγήσω στον κ. Μπένο και στους συνάδελφους της Αντιπολίτευσης ότι η Κυβέρνηση δεν επιψένει με την έννοια ότι έχει την πλειοψηφία και το περνάει σύτε επιφένει με καμία άλλη έννοια. λλωστε ο αθλητισμός είναι πάνω από αυτά και μας ενώνει όλους.

Επιμένουμε, όμως, με την έννοια ότι υπάρχει κατεπείγουσα ανάγκη, γιατί κάθε Κυριακή υπάρχει αγώνας.

Εάν δεν περάσει και αυτήν την εβδομάδα, θα υπάρξει πρόβλημα. Ήδη, περιμένει από τις 6 Δεκεμβρίου το νομοσχέδιο, για να περάσει. Είναι μία τροπολογία, που έχει κατατεθεί από την αρχή με την κατάθεση του νομοσχεδίου. Ούτε τη Βουλή αιφνιδιάζουμε. Επί της ουσίας συμφωνούμε.

Σας λέω ότι δεν έχουμε την πρόθεση να χαλάσουμε αυτό το ωραιό νομοσχέδιο, που αφορά τον πολιτισμό, αλλά, δυστυχώς, είμαστε πολύ αναγκασμένοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, για να τελειώσουμε.

Το θέμα της τροπολογίας, έτσι και αλλιώς, θα πάει την Τρίτη.

Εκείνο το οποίο είπαμε είναι ότι θα συζητήσουμε δύο ενότητες σήμερα, τα άρθρα 32 έως και 39 και 40 έως και 53. Ο χρόνος των ομιλητών θα είναι, όπως και στις προηγούμενες ενότητες, δηλαδή των εισηγητών 15' λεπτά στην ενότητα και των ενδεχόμενων ομιλητών 10' λεπτά.

Παρακαλώ, όμως, να γίνεται τηρηση του χρόνου, για να μπορέσουμε να συζητηθούν και οι δύο ενότητες, πις οποίες συμφωνήσατε ότι θα συζητηθούν σήμερα.

Θα ήθελα, όμως, επιπλέον να πω ότι την Τρίτη θα συζητηθεί, όπως προτάθηκε και συμφωνήθηκε, η τελευταία ενότητα από το άρθρο 54 έως το τελος. Να αφεθεί, παρ' όλα αυτά, χρόνος για πις τροπολογίες. Γιατί ναι μεν η κυρία Υπουργός λέει ότι δεν τη δέχεται η ότι έχουν ενσωματωθεί, ενδεχομένα όμως κάποιοι συνάδελφοι να θέλουν να μιλήσουν για πις τροπολογίες τους.

Θα συζητηθεί φυσικά και η τροπολογία στην οποία αναφέρθηκε και η κυρία Υπουργός και ο κύριος Υφυπουργός και εσείς.

Όμως, δεν μπορούμε να αποκλείσουμε τους συναδέλφους από το να υποστηρίξουν κάποια τροπολογία τους, η οποία είναι σχετική με το νομοσχέδιο. Αυτό, κυρία Υπουργέ, δεν μπορούμε να το αποκλείσουμε.

Συμφωνούμε όλοι σ' αυτά:

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Συνεπώς, με αυτή τη συμφωνία, αρχίζει η συζήτηση της ενότητας των άρθρων 32 έως και 39.

Ο κ. Γιαννέλλης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δηλώνω εκ των προτέρων ότι δε θα εξαντλήσω όλο το χρόνο που μου δώσατε.

Θα ήθελα, όμως, ένα λεπτό από το χρόνο αυτόν να τον σπαταλήσω για το θέμα που συζητούσαμε προηγουμένως, το θέμα της τροπολογίας, για να αντιληφθεί το Σώμα πόσο σοβαρό είναι και πόσο έχει ταλαιπωρήσει τουλάχιστον το λαό της Λεσβου, το λαό της Μυτλήνης το θέμα αυτό.

Είναι πάρα πολύ έγκαιρη η παρέμβαση του κυρίου Υφυπουργού Αθλητισμού και ορθώς θέτει το θέμα αυτό ενώπιον του Σώματος. Αν ήταν δυνατόν, η τροπολογία αυτή να περάσει ακόμη και σήμερα, κύριε Πρόεδρε, γιατί υπάρχουν σοβαρότατα προβλήματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ).

Ο κ. Μπένος είπε ότι δεν μπορεί κανείς να παιζει με τον πολιτισμό. Το ίδιο μπορούμε να πούμε και για τον αθλητισμό. Κανένας δεν έχει δικαίωμα και δεν μπορεί να παιζει με τον αθλητισμό και τους νέους ανθρώπους που αθλούνται.

'Ετοι λοιπόν, κάνω και εγώ μία έκκληση προς το Σώμα και αφού ενδιαφέρεται και ασφαλώς υπάρχει τεράστιο ενδιαφέρον για την ιδιαίτερη εκλογική περιφέρεια του κ. Μπένου, κάνω έκκληση και προς εκείνον να ενδώσει προς την κατεύθυνση, που όλο το Σώμα ενδιδει...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΑΩΡΟΣ: Τι θα γίνει, αν καθυστερήσει μία βδομάδα ακόμη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Θα σας εξηγήσω. Είναι σοβαρότατο το πρόβλημα:

Γιατί, πριν από όλα, κινδυνεύουν οι ομάδες, που ανέβηκαν στην Γενική κατηγορία και παιζουν κάθε Κυριακή έξω από τα γήπεδά τους, να χάσουν βαθμό και να πέσουν σε μια άλλη κατηγορία.

Δεύτερον, πληρώνουν εκατοντάδες χιλιάδες κάθε βδομάδα για να μεταφερθούν εκτός έδρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Γιαννέλλη, σας παρακαλώ. Δε συζητούμε τώρα την τροπολογία. Μην διαθέτετε άλλον χρόνο γίατρο το θέμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Εχετε δίκιο, κύριε Πρόεδρε. Διακόπτωα εδώ. Απλώς, είπα και εγώ αυτό που επίστευα, για να δοθεί μια λύση στο σοβαρότατο αυτό πρόβλημα.

Και έρχομαι τώρα, κύριε Πρόεδρε, στο κεφάλαιο έκτο, που περιλαμβάνει τα άρθρα 32 έως και 39. Σε καμάτε εθνική νομοθεσία δεν έχουν γίνει αντικείμενο λεπτομερειακής ρύθμισης οι διάφορες συμβάσεις που αφορούν στην εκμετάλλευση της πινευματικής ιδιοκτησίας. Κάτι τέτοιο θα ήταν αδύνατο, εξ αιτίας της πολυμορφίας των συμβάσεων αυτών.

Γιατί και με εξαίρεση την εκδοτική σύμβαση που σε

τολί ες χώρας ωυθείζεται ειδικά, κατά κανόνα τα θέματα αυτά περιηγούνται στη συμβατική ελευθερία και την εφαρμογή των γενικών διατάξεων του ενοχικού δικαίου.

Το νομοσχέδιο αφήνει να λειτουργήσει η αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων στο χώρο των πνευματικών δημιουργών. Περιέλαβε δηλαδή ένα μεγάλο αριθμό ειδικών διατάξεων για συγκεκριμένα επιμέρους θέματα, κατά κανόνα που αποβλέπουν στην προστασία των πνευματικών δημιουργών, γιατί αυτοί συνήθως είναι το ασθενέστερο μέρος στις σχετικές συμβάσεις.

Οι διατάξεις αυτές έχουν χαρακτήρα αναγκαστικού δικαίου. Από τις διατάξεις δε αυτές, ιδιαίτερη σπουδαιότητα και πρωτοτυπία παρουσιάζει το άρθρο 32. Το άρθρο 32 καθιερώνει υπέρ του πνευματικού δημιουργού τον προστατευτικό γι' αυτόν κανόνα της ποσοστοπαίας αμοιβής. Η αμοιβή την οποία θα λαμβάνει ο δημιουργός υπολογίζεται, δηλαδή, σε ορισμένο ποσοστό επί των ακαθαρίστων εισπράξεων από την εκμετάλλευση του έργου.

Ο όρος ακαθάριστες εισπράξεις κρίθηκε από απόψεως φορολογικού δικαίου ο πλέον δόκιμος και περιλαμβάνει όλα ανεξιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα. Το ύψος του ποσοστού καθορίζεται με ελεύθερη συμφωνία των μερών. Στον κανόνα αυτό προβλέπονται βέβαια ορισμένες εξαιρέσεις όπως για παράδειγμα όταν η βάση του υπολογισμού είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί. Εξαιρούνται επίσης ορισμένες κατηγορίες έργων όπως των μισθωτών, τα προγράμματα των ηλεκτρονικών υπολογιστών και τα διαφημιστικά έργα.

Το άρθρο 33 ρυθμίζει την έντυπη έκδοση και τα δικαιώματα του μεταφραστή. Καθιερώνεται και εδώ ποσοστοπαία αμοιβή. Το ύψος του ποσοστού συμφωνείται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Εδώ βάση για τον υπολογισμό είναι η τημή λιανικής πώλησης. Ειδικότερα για τα λογοτεχνικά έργα ορίζεται ότι μετά την πώληση των 1000 αντιτύπων το ποσοστό δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το 10% της τημής λιανικής πώλησης.

Προβλέπονται και στην παρεύσα διατάξη ορισμένες εξαιρέσεις όπως για τις εγκυλοπαίδειες, τα λεξικά, τα περιοδικά, τις εφημερίδες.

Ο κανόνας της ποσοστοπαίας αμοιβής ισχύει και στην περίπτωση των μεταφραστών με αναλογική εφαρμογή των κανόνων που αφορούν στις εξαιρέσεις από την ποσοστοπαία αμοιβή στην έντυπη έκδοση. Είναι η παρ. 2

Στο άρθρο 34 ρυθμίζεται η οπτικοακουστική σύμβαση όπου καθιερώνεται και πάλι η ποσοστοπαία αμοιβή επί των ακαθάριστων εισπράξεων που πραγματοποιούνται από την εκμετάλλευση του οπτικοακουστικού έργου. Ρυθμίζεται το final cut και το οπτικοακουστικό έργο θεωρείται περατωμένο όταν εγκριθεί από τον πνευματικό δημιουργό. το πρότυπο παραγωγής αντιτύπων προς εκμετάλλευση.

Μετά την περατώση του έργου, οποιαδήποτε τροποποίηση της οριστικής αυτής μορφής απαιτεί προηγούμενη άδεια από το δημιουργό, δηλαδή το σκηνοθέτη.

Στο άρθρο 35 η ρύθμιση αφορά στη σύμβαση ραδιοφωνικής και τηλεοπτικής μετάδοσης. Καθιερώνεται δυνατότητα επαναληψής της μετάδοσης χωρίς νέα άδεια αλλά πρόσθετη αμοιβή για κάθε επανάληψη.

Το άρθρο 36 ρυθμίζει τα θέματα αμοιβής για θεατρικές παραστάσεις και νομίζω ότι σ' αυτό δεν υπάρχουν ιδιαίτερα προβλήματα.

Το άρθρο 37 διατηρεί το ισχύον δικαίο για τη χωριστή αμοιβή των συνθετών έργων μουσικής που έχουν ενσωματωθεί σε κινηματογραφικά έργα και εκτελούνται δημόσια σε κινηματογράφους μαζί με την ταινία.

Στο άρθρο 38 καθιερώνεται ο κανόνας ότι για κάθε δημοσίευση φωτογραφίας σε μέσο μαζικής ενημέρωσης μετά την πρωτη αφέλεται το μισό της τρέχουσας αμοιβής. Προηγούμενα είχε προβλεφθεί το μισό της αρχικής αμοιβής. Και τούτο είναι μία σημαντική αλλαγή που έγινε.

Ο φωτογραφος διατηρεί το δικαίωμα αναζήτησης και επιστροφής των φωτογραφιών του που δεν έχουν δημοσιευθεί

μέσα σε 3 μήνες από την παράδοση τους.

Προστατεύεται επίσης το δικαίωμα πατρότητας του φωτογράφου με την ειδική πρόβλεψη στην παρ. 4 να αναφέρεται το όνομά του όταν δημοσιεύονται φωτογραφίες του.

Τέλος θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι στις ρυθμίσεις του άρθρου 38 υπάγονται όλες οι φωτογραφίες εφόσον εμφανίζουν πρωτοτυπία. Αυτό δηλαδή σημαίνει ότι και μία απλή φωτογραφία εάν καλύπτει το στοιχείο της πρωτοτυπίας προστατεύεται με την παρούσα διάταξη.

Τέλος, το άρθρο 39, το τελευταίο άρθρο αυτής της ενότητας καθιερώνει το χαρακτήρα των προστατευτικών διατάξεων, ως διατάξεων αναγκαστικού δικαίου, κηρύσσοντας μερικά άκυρες τις αντίθετες συμφωνίες. Εδώ, δηλαδή, παρεμβαίνει πλέον η Πολιτεία ρυθμοποιώντας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κα Μερκούρη, έχει το λόγο.

ΑΜΑΛΙΑ- ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι σε ζητήματα πολιδιάστατα και σύνθετα, όπως αυτά που θέτει το συζητούμενο νομοσχέδιο, δεν επιτρέπεται κανείς να γενικεύει και να απλουστεύει. Αντίθετα, επιβάλλεται να αγλοποιεί και να συνοψίζει.

Αυτό θα επιχειρήσω κι εγώ, με την άδειά σας και θα καταθέσω επιγραμματικά τη συνολική μου άποψη για το νομοσχέδιο, για τους δύο βασικούς στόχους, δηλαδή, που οφείλει να υπηρετεί.

Πρώτον, η ελληνική Πολιτεία έχει χρέος να προστατέψει την πνευματική ιδιοκτησία με τρόπο αποτελεσματικό, συστηματικό και επαρκή.

Δεύτερον, έχει υποχρέωση και στον τομέα αυτό να συντονίσει το βιβλιαπορία μηδ με την υπόλοιπη Ευρώπη.

Αν η Κυβέρνηση συμφωνούσε ειλικρινά και απερίφραστα στις δύο αυτές βασικές αρχές, όλα τα άλλα θα ήταν θέματα απλής διαδικασίας.

Γιαυτό, λοιπόν, σπεύδω να πω ότι οποιαδήποτε πυχόν διάσταση ή προσέγγιση των απόψεων μας με την Κυβέρνηση, μια μόνο ερμηνεία και αξιολόγηση επιδέχεται, προσδιορίζει το στίγμα μας, σε σχέση με τις βασικές αρχές και θέσεις.

Στο συγκεκριμένο θέμα οποιαδήποτε πολιτική σύγκλιση και συναίνεση δεν μπορεί και δεν πρέπει να έχει την έννοια του συμβιβασμού και των αμοιβαίων υποχωρήσεων. Απλά θα σημαίνει συνάντηση και σύμπτωση πάνω σε κάποιες βασικές αρχές.

Αν συμφωνήσουμε σ' αυτά, δεν υπάρχουν περιθώρια για υποχωρήσεις, προφάσεις και παρεμπημένες. Είμαι τόσο κατηγορηματική και απόλυτη, επειδή πιστεύω ότι μερικά πράγματα είναι ασυμβιβαστα μεταξύ τους και ασυμβατα. Η προστατεύει το εργάτη του πνεύματος και της τεχνης ή των αφήνεις έκθετο. Η βρίσκεται μέσα στην Ευρώπη ή μένεις έξω απ' αυτή.

Δεν έχω καμιά αμφιβολία, κύριοι συνάδελφοι, ότι όλοι μας μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα έχουμε συναίσθηση της σημασίας και της σπουδαιότητας του συζητουμένου νομοσχέδιου. Ελπίζω δε, να μου αναγνωρίσετε ότι έχω και καποιους πρόσθετους λόγους, που με κάνουν να αισθάνομαι τη συμμετοχή και τη συμβολή μου σ' αυτή τη διαδικασία σαν βαρύ φορτίο ευθύνης. Αυτή ακριβώς η υπεύθυνη στάση υπήρξε και το κίνητρο για την πολύμηνη και επίπονη ενασχόλησή μου με το θέμα.

Εργαστήκαμε συλλογικά και συστηματικά με συναδέλφους Βουλευτές, με ειδικούς, αλλά και με εκπροσώπους των ενδιαφερομένων φορέων. Καρπός αυτής της συνεργασίας υπήρξε η πολύπλευρη και σε βάθος μελέτη όλων των σχετικών θεμάτων.

Χαίρομαι δε, γιατί μου δίνεται η ευκαιρία και από τη θέση αυτή να εκφράσω τις ευχαριστίες μου σε όλους αυτούς τους άξιους συνεργάτες.

Όταν πληροφορηθήκαμε την πρόθεση της Κυβέρνησης να φέρει στη Βουλή το νομοσχέδιο για τα πνευματικά δικαιώματα, σπεύσαμε καλοπροσίφετα να χαιρετήσουμε το γεγονός. Όταν πληροφορηθήκαμε το γεγονός και το περιεχόμενό του, το ίδιο

καλοπροσαίρετα εκφρασαμε την πλήρη αποδοκιμασία και αντίθεσή μας.

Ήταν απαράδεκτο και αποκαρδιωτικό. Στην ουσία αναιρούσε, καταργούσε και ακύρωνε όσα ώφειλε να προσαπίσει και να προστατεύσει. Η κριτική μας υπήρξε εποικοδομητική, γόνωψη και πειστική. Η πολιτική γηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού κατανόησε ότι δεν μπορεί να αντιστρατεύεται τα δικαιώματα των δημιουργών και των ερμηνευτών, ούτε να αντιστέκεται στις σύγχρονες ρυθμίσεις που έχει υιοθετήσει ολόκληρη η Ευρώπη.

Έτσι, λοιπόν, το μη ορθόν προς το ορθόν, επανάγομα επέφερε σημαντικές βελτιώσεις στο αρχικό σχέδιο. Και επί τι: Δεν μου έλειψε ποτέ το θάρρος να λέω πην αλήθεια. Δεν μπορώ παρά να επινέσω τη θετική, θετικότατη συμβολή της κυρίας Ντόρας Μπακογιάννη σ' αυτήν την προσπάθεια, χει ήδη διανύσει το μισό δρόμο. Ελπίζω να θελήσει να φθάσει μέχρι το τέλος. Εμείς πάντως θα προσπαθήσουμε ακόμα και να πιέζουμε, και να παλεύουμε και να ανποτέκμαστε. Αυτό το δήμερο θα το δείξει. Πολλά και σημαντικά πρέπει ακόμα να αλλάξουν. Και εδώ τα συν και τα πλην δεν συμφωνούνται. Λες οι ρυθμίσεις συνδέονται και συνέχονται μεταξύ τους. Το μέρος καταστρέφει το άλλο.

Γνωρίζω καλά, βέβαια, ότι οι αντιδράσεις και οι πέσεις δεν είναι λίγες και το πιο τοπικό ακόμα και σήμερα. δη ο εντριβέστατος και δικιώτατος καθηγητής που έχει την πατρότητα του αρχικού σχεδίου, επιδίδεται σε απολογητική αφρογραφία, ταυτόχρονα όμως ξιφουλκεί υπέρ των γνωστών κατεστημένων συμφερόντων. Ανιδιοτελής και αμισθί, μας διαβεβαίωνε. Δεν έχουμε κανένα λόγο να το αμφισβήτησουμε. πως, επίσης, δεν δικαιούμεθα να αμφισβήτησουμε την επιστημονική του αυθεντία. Αλλά διερωτώμεθα: Ο ίδιος δεν αισθάνεται άριστα με την επιχειρηματολογία του;

Θα ήθελα, όμως, κύριοι συνάδελφοι, πριν ολοκληρώσω να θίξω μόνο δύο κρίσμα σημεία του έκτου κεφαλαίου του νομοσχεδίου. Ασφαλώς οι συνάδελφοι της Παράταξης μου που θα ακολουθήσουν στο Βήμα. θα είναι περισσότερο αναλυτικοί από μένα.

Κατ' αρχήν οφείλω να κάνω μία σημαντική διαπίστωση και παραδοχή. Η Υπουργός Πολιτισμού υιοθέτησε σχεδόν το σύνολο των προτάσεων μας. Αυτό αξίζει να το πούμε και το αναγνωρίζω, επίσης.

Σχετικά με την τελευταία αναδιατύπωση, θέλω να ρωτήσω κάπι την κυρία Υπουργό. Θα ήθελα να ξέρω αν έχει καμία αναδιατύπωση. Αν πει "ναι" και τη διαβάσει, τότε να μην διαβάσω εγώ το κομμάτι της ομιλίας μου. Πρόκειται για την παράγραφο 1 του άρθρου 32.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Υπάρχει αναδιατύπωση που έχει μοιρασθεί. Πρέπει να την έχετε. Το σύνολο του άρθρου 32 έχει αναδιατυπωθεί.

ΑΜΑΛΙΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Όραια, προχωράμε.

Περνώ στην εκδοτική σύμβαση του άρθρου 33. Μία πρώτη γενική παρατήρηση. Η ρύθμιση είναι ελλιπέστατη. Πρόκειται για μια σύμβαση βασική με τεράστια πρακτική εφαρμογή. λα τα ευρωπαϊκά δίκαια τη ρύθμιζουν λεπτομερώς από τη δεσμευτική ρύθμιση του νόμου ένα σωρό καίρια και κρίσιμα ζητήματα.

Στη παρ.2 εδάφιο γ' του ίδιου άρθρου εξαιρούνται της ποσοστοίας αμοιβής τα σχολικά βιβλία και βοηθήματα. Είναι μεγάλο λάθος. Κατανοώ την εξαίρεση για τα συλλογικά και συλλεκτικά έργα, λεξικά, εγκυλοπαίδειες, ανθολογίες κ.λπ. Αλλά, για ποιο λόγο να εξαιρεθούν τα σχολικά; Γιατί, οι συγγραφείς τους δεν δικαιούνται ποσοστού; Και αν μάλιστα καταργηθεί ο ΟΕΔΒ ποιος θα επωφεληθεί το μόχθο αυτών των συγγενικών δικαιωμάτων; Ζητώ λοιπόν την εξαίρεση της εξαίρεσης και θα επανέλθω για το επόμενο κεφάλαιο.

Όσο για την πρόταση που κάνατε για τη τροπολογία μετά από συνεννόηση την αποδεχόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Σεβαστάκης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έκανα τη διαπί-

στωση ότι πράγματι η νέα Υπουργός Πολιτισμού και εργάστηκε με φρόνηση και σύνεση και άκουσε με ευρυχωρία ψυχής και πνεύματος και τους εκπροσώπους των πολιτικών κομμάτων, αλλά κυρίως τους εκπροσώπους των συσσωματώσεων των ανθρωπών της τέχνης και των γραμμάτων. Καρπός αυτής της πράγματι πάρα πολύ σοβαρής διαδικασίας είναι οι αναδιατύπώσεις του νομοσχεδίου, οι ανασκολοπήσεις άρθρων τα οποία είχαν δεχθεί ισχυρή κριτική και βάσην, από την Αντιπολίτευση.

Νομίζω όμως ότι υπάρχουν ακόμα σημεία επί των οποίων η κυρία Υπουργός μπορεί να έχει έναν καλό θετικό λόγο. Η καθιέρωση της ποσοστοίας αμοιβής στην οποία τόσο αντιτάχθηκε το αρχικό κείμενο είναι ένα βήμα. Δεν είναι άλλα, αλλά είναι ένα ισχυρό βήμα. Και είναι βήμα μόνο και όχι άλλα διότι η αρχή η γοητευτική του ποσοστού καμπτεται στην παρ.1 του άρθρου 32, όταν το ύψος του ποσοστού καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Ελεύθερα, μεταξύ του ισχυρού που έχει τα μέσα παραγωγής, τα δίκτυα διανομής και του αδυνάμου ο οποίος προσέρχεται με ένα χειρόγραφο κυρία Υπουργέ.

Φοβάμαι ότι εδώ υπονομεύεται η αρχή του ποσοστού διότι αυτήν την ιδέα την οποία είχατε και την οποία εγκολπιώθηκατε ύστερα από τη μελέτη την ανατινάστε με αυτήν τη διατύπωση, δηλαδή ότι το ύψος του ποσοστού καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Μας γοητεύει η λέξη "ελεύθερα", αλλά εσείς ξέρετε, κυρία Υπουργέ, πόση ελεύθερία έχει αυτός ο οποίος προσέρχεται αδύναμος να πραγματώσει σύμβαση τέτοια που θα του κατασφαλίσει τα δικαιώματά του, όσο πρέπει να κατασφαλιστούν. Θέλω να δείτε αυτήν την παρατήρηση.

Εγώ συμφωνώ με την κα. Μερκούρη, για τη διαγραφή του εδαφίου γ' της παρ. 2 του άρθρου που συζητούμε "σχολικά βιβλία και βοηθήματα εξαφούνται". Και ξέρετε γιατί, κυρία Υπουργέ; Γιατί φοβάμαι ότι η γενικότερη φιλοσοφία της Κυβερνητικής και η πολιτική της, είναι ενδεχόμενο να απελευθερώσει πολύ γρήγορα την έκδοση σχολικών βιβλίων και βοηθημάτων, από τα στοιχεία τα οποία την προσδιορίζουν σήμερα, να την εκχωρήσει στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Γι' αυτόν τον κίνδυνο, ο οποίος δεν είναι υποθετικός, αλλά πραγματικός, νομίζω ότι πρέπει να εξαφεθεί το εδαφίο γ' του άρθρου που συζητούμε.

Στο άρθρο 34, κυρία Υπουργέ, γίνεται λόγος για οπτικοκουστικό έργο. Εγώ θα ήθελα, κυρία Υπουργέ -αν δεν είσθε εύκαιρη τώρα, στη συνέχεια της συζήτησης- να μου δώσετε τον ορισμό του οπτικοκουστικού έργου. Αν έχετε τη δυνατότητα, να δώσετε τον ορισμό. Είναι ασαφής, υδαρής. Είναι έτσι, ώστε εκεί στη λέξη "οπτικοκουστικό έργο", με την πορεία και την αλματώδη εξέλιξη της τεχνολογίας, αυτές τις τρομακτικές ανατροπές της γνώσης, δεν ξέρω πι μπορεί εδώ να εμφυτευθεί στο μέλλον.

Αυτό το λέω διότι άλλοι -δεν θέλω να πω σοφότεροι υμών, πρακτικότεροι υμών, όπως είναι ο Ισπανός νομοθέτης -ξέρετε ποιος ήταν, κυρία Υπουργέ:-ο Χόρχε Σεμπρούν, αυτή τη μεγάλη πρασινόποτη της αριστεράς διανόησης της Ισπανίας, έχει συγκεκριμένο ορισμό, κυρία Υπουργέ. Γιατί ένοιωσε την ανάγκη ο Ισπανός νομοθέτης να προσδιορίσει με ακριβεία τι σημαίνει οπτικοκουστικό έργο. Και γιατί να μην γονωφοποιηθεί και η δική μας σκέψη; Γιατί να μην προβληματισθούμε; Το θέτω λοιπόν προς μελέτη και συζήτηση σε αυτό το θέμα.

Επίσης θέλω στο άρθρο 35, να γίνει μία αναδιατύπωση, ή να γίνει μία διευκρίνιση. Θα ήθελα στο άρθρο 35 να γίνει τέτοια διατύπωση, ώστε να καθορίζεται, να προσδιορίζεται, να οριστούνται η ιδέα που αρχικά συμφωνήθηκε, κυρία Υπουργέ, σε περιήγηση επανάληψης, αυτό το ποσό που ορίζουμε στην επανάληψη να μείνει στο δημιουργό και να μην περάσει στον παραγωγό όπου στο άρθρο 34 δημιουργείται ένα τεκμήριο.

Εδώ θα ήθελα -και παρακαλώ ιδιαιτέρως- να φροντίσετε να δείτε την ουσία αυτής της πρότασής μου. Δεν νομίζω ότι έχει κάποιο δόλο αυτή τη διατύπωση. Είναι θέμα τεχνικής. Υποθέτω ότι η σκέψη σας πρέπει να είναι αυτή, να μην περνάει στον παραγωγό αυτό το ποσό το οποίο οφείλεται ως αμοιβή κατά την επανάληψη.

Θέσαμε ως κατά την αρχική συζήτηση αυτό το δικαίωμα των ιωτών, ύψιφων. Έχω την εντύπωση ότι χρειάζεται να κάνετε ακούμα μία συγενική και καλών προθέσεων χειρονομία. Έχω την εντύπωση ότι είσθε έτοιμοι να δείτε ότι δεν κατασφαλίζεται ο φωτογράφος, όπου εκεί θα υπάρχει το θέμα, καλλιτέχνης, είναι καλλιτέχνης, καλλιτεχνική φωτογραφία ή υεν είναι καλλιτεχνική φωτογραφία. Θα έχουμε άλλου είδους αμφισβητήσεις στις σχέσεις τους κυρίως με τους εκδότες εφημερίδων, περιοδικών κ.λπ.

Είπατε, προηγουμένως, κυρία Υπουργέ, κάνατε μια διευκρίνηση και θα ήθελα αν είναι δυνατόν να διορθώσουμε να κυριολεκτήσουμε: "Περιέχεται στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές" είπατε. Κάνατε εκείνη τη δηλώση τη δεσμευτική. Οχι "περιέχεται". Δεν υπάρχει έννοια "περιέχεται" εκεί. Που είναι αποθηκευμένο, αποθηκεύεται στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Είναι τεχνική έννοια και χάρις στο συνάδελφο τον κ. Ρήγα, καθηγητή Πανεπιστημίου και ασχολούμενο μάυτα τα τεχνάσματα της τεχνικής, είμαι σε θέση τώρα χωρίς εγώ να μπορώ να υπεισέλθω στην ουσία, να σας πω ότι στην επιστήμη δεν υπάρχει "περιέχεται". Είναι ένας όρος αδόκιμος. Πρέπει να πούμε ότι είναι αποθηκευμένα, αποθηκεύονται.

Μαυτές τις λίγες λέξεις, κυρία Υπουργέ, νομίζω ότι υπάρχει έδαφος να δείτε τις παρατηρήσεις μας. Θα ακούσετε και τις παρατηρήσεις των άλλων κυρίων συναδέλφων να διαμορφώσουμε και να παγιώσουμε αυτό το κλίμα που δεν είναι κλίμα συνεργασίας, συναίνεσης συκοφαντημένης. Είναι κλίμα σύνθετης και αναδειξης κοινής θέλησης, ώστε να υπηρετηθεί κατά τον καλύτερο τρόπο ο πολιτισμός, τα αγαθά του πολιτισμού που επιμένουμε να μείνουν αγαθά και να μην γίνουν προϊόντα στη διαχείριση Ανωνύμων Εταιρειών και του κερδώου Ερμή. Στο λόγιο Ερμή και όχι στον κερδώ. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Νιώτης, έχει το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, βεβαιώς είναι φανερό πως αντιμετωπίζουμε ένα νομοσχέδιο που σε τίποτα δεν μοιάζει με τη φιλοσοφία και τη δομή του νομοσχεδίου πάνω στο οποίο κληθήκαμε να τοποθετηθούμε τόσο στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή, όσο και στην αρχή της συζήτησης στην προηγούμενη φάση.

Θεωρώ το άρθρο 32 όπι μία από τις σημαντικές αλλαγές που πρωθυΐζουν προς τη σωστή κατεύθυνση και εναρμονίζουν το Ελληνικό δικαίο για τα πνευματικά δικαιώματα με το Ευρωπαϊκό δικαίο και με την παγκοσμίως κρατούσα κατάσταση.

Όμως θέλω να κάνω μερικές επιμέρους παρατηρήσεις οι οποίες πιστεύω ότι μπορούν έστω και την ώρα αυτή να διορθωθούν, αν βεβαίως η κυρία Υπουργός σύμφωνα με τον Κανονισμό, προσέξει και τις παρατηρήσεις των απλών Βουλευτών.

Η βάση υπολογισμού του ποσοστού που καθιερώνεται είναι ελλιπής και θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα και θα οδηγήσει τελικά τη ρύθμιση αυτή να είναι σε βάρος των δημιουργών. Και τούτο διότι βασή για τον υπολογισμό σύμφωνα με την τροποποίηση και την τροπολογία του άρθρου 32 είναι οι ακαθάριστες ειπράξεις που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Έχουμε ένα διπλό περιορισμό. Ο πρώτος είναι ότι περιορίζεται ο υπολογισμός "ακαθάριστες ειπράξεις". Θα έπρεπε να μπει μία τροποποίηση εδώ - και παρακαλώ να την ακούσετε - όπου βάσει υπολογισμού θα είναι τα ακαθάριστα έσοδα ή και τα ακαθάριστα έξοδα, ή ο συνδυασμός των ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων. Και τούτο διότι, ας πάρουμε για παράδειγμα ένα κέντρο διασκεδάσεως: Είναι φανερό ότι οι εισπράξεις 20 εκατ. ημερησίως, θα εμφανίζονται στα ακαθάριστα έσοδα με 2 εκατ. Είναι γνωστό το ελληνικό χόμπι. Ενώ εάν παμε συνδυασμό εσόδων - εξόδων θα είναι πάρα πολύ δύσκολο, εάν μπορούμε να αποδείξουμε τα έξοδα, να μας ερμανίζει έσοδα ημερησίως υποπολλαπλάσια των βεβαιωμένων εξόδων.

Είναι, λοιπόν, πάρα πολύ σημαντικό να δεχθούμε αυτές τις τροπολογίες, οι οποίες προέρχονται και από τους αρμοδίους

φορείς. Θεωρώ ότι πράγματι η φιλοσοφία του παρόντος άρθρου έρχεται να δώσει μία σημαντική στήριξη στο πρόσωπο, που προστατεύεται από πις διατάξεις αυτες και είναι ο πνευματικός δημιουργός.

Μία άλλη περιοριστική διάταξη είναι αυτή που περιορίζει με τη φράση "να προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου". ταν περιορίζουμε με αυτόν τον τρόπο, ουσιαστικά βγάζουμε απέξω και έσοδα που προέρχονται όχι ακριβώς από την εκμετάλλευση αυτού καθεαυτού του έργου, αλλά από παράλληλες δραστηριότητες, που άμως δεν θα υπήρχαν, εάν δεν ασκείτο και δεν εξεμεταλλεύετο το έργο αυτό καθεαυτό.

Για παράδειγμα, πάλι στα κέντρα διασκεδάσεως: Δεν αρκεί μόνο να δούμε την εκμετάλλευση του έργου σε σχέση με τη μουσική, αλλά θα πρέπει να δούμε και άλλες περιπτώσεις, όπως είναι π.χ. τα λουλούδια, τα οποία είναι ένα τεράστιο ποσό -μην το βλέπετε αστείο- λιστικά είναι το μεγαλύτερο ποσό που βγάζει ο επιχειρηματίας.

Έναν πείτε "που να προέρχεται από την εκμετάλλευση του έργου" θα δούν μόνο τη σχέση μουσικός - συνθέτης - μουσική κ.λ.π. και όχι τις παράλληλες δραστηριότητες .

ταν υπάρχει μια συνεστίαση 3000 ή 5000 ατόμων, γιατί προσέρχονται αυτοί εκεί; Προσέρχονται ακριβώς, γιατί υπάρχει η συγκεκριμένη μουσική, ο συγκεκριμένος συνθέτης και είναι το συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Η παράλληλη δραστηριότητα πρέπει να συνυπολογισθεί

Θεωρώ ομως πάρα πολύ σημαντική την προηγούμενη πρόταση. Οι εξαφέσεις -ουσιαστικά είναι περίπου αντηραφή του άρθρου 95 του Γαλλικού νόμου- είναι σωστές. Αλλά νομίζω ότι χρειάζεται μία ερμηνευτική δήλωση για το πι ακριβών εννοούμε όταν λέει "ελλειπούν τα μέσα ελέγχου". Τα μέσα ελέγχου ελλειπούν, κατά την διατύπωση εδώ για οποιοδήποτε πραγματικό γεγονός, η κάποιος δεν φροντίζει να υπάρχουν αυτά τα μέσα ελέγχου. Νομίζω ότι το Γαλλικό κείμενο δεν εννοεί ακριβώς αυτό. Εννοεί ότι, όταν εξ αντικειμένου δεν πυρούν παρά να ελλείπουν τα μέσα ελέγχου.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 32 υπάρχει μία απαράδεκτη εξαίρεση στα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και τούτο γιατί.

Τα προγράμματα των ηλεκτρονικών υπολογιστών πως λειτουργούν στην αγορά; Ουσιαστικά είναι έτοιμα προγράμματα - πακέτα, τα οποία κάποιοι πνευματικοί δημιουργοί έχουν κάτσει και τα έχουν ετοιμάσει. Και εμείς στην περίοδο που υποτίθεται ότι δινούμε κίνητρα για την ανάπτυξη της πληροφορικής, βάζουμε στις εξαφέσεις του άρθρου 2 συνολικά και το πακέτο των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών. Γιατί; Δηλαδή κάποιος που σπουδάσει, που έχει μία δυναμική πνευματική επέκτασης των γνώσεων του, παράγει προγράμματα -και είμαστε σε μία φάση που πρέπει να στρέψουμε την ανάπτυξη αυτών των ανθρώπων και εισοδηματικά, και οικονομικά, και θητικά, εάν θέλετε -για ποιο λόγο έρχεται και τον εξαίρετε; Εάν μπορείτε να το δικαιολογήσετε, να μας πουν και οι συμβουλοί σας, γιατί έχουν κάνει αυτήν την εξαίρεση. Είναι τελικά αντικίνητρο αυτή η διάταξη για την ανάπτυξη της πληροφορικής στην Πατρίδα μας.

Τώρα σε ό,τι αφορά το άρθρο 34 είναι το παλιό άρθρο 32 - νομίζω ότι πραγματικά εδώ φαίνεται η σωστή πορεία που ακολουθούμε με την σημερινή διατύπωση. Αλλά κανείς δεν μπορεί παρά να θυμηθεί το από που ξεκινήσαμε: 'Ότι ήταν τελικά -και ειδικά σε ό,τι αφορά το άρθρο 32- το αρχικό νομοσχέδιο μία περίπτωση που άφηνε αρρύθμιση τελείωσης τη σύμβαση οπτικοακουστικής παραγωγής. Μία από τις σημαντικότερες συμβάσεις στο επίπεδο των ατομικών συμβάσεων για τα οποία οι ξένοι νόμοι αφιερώνουν πλειάδα άρθρων . Ο Γαλλικός 9 άρθρο, ο Ισπανικός 12 άρθρο. Εχουμε κάνει και εμείς ένα βήμα προς τα εμπρός.

Το άρθρο 32 αναφερόταν τότε στην σύμβαση οπτικοακουστικής παραγωγής με τον πρωτοφανή τίτλο "Δικαιώματα παραγωγού οπτικοακουστικού έργου". Αυτό είναι ένα δείγμα για το με ποια προσχή πρέπει να επιδεικνύουμε, όταν ακούμε ειδικούς εισηγητές, ει οποίοι καθονται και φτιάχνουν νομο-

σχέδια με το δικό τους τρόπο, ο οποίος όμως δεν αντηχούσε σύτε στην σύγχρονη αντίληψη, σύτε στην ελληνική πραγματικότητα και μας πήγαινε πολλά πολλά χρόνια πίσω.

Υπάρχει μια σειρά από κενά. Δεν αναφέρομαι μόνο στον πίλο, δεν αναφέρομαι μόνο στην ποσοστιαία αμοιβή, η οποία επιτέλους δόθηκε, αναφέρομαι, όμως, στην αυτοδίκαιη μεταβίβαση του συνόλου του περιουσιακού δικαιώματος του δημιουργού, χωρίς κανέναν περιορισμό. Και σήμερα έχουμε σημαντικές βελτιώσεις που περιέχονται, και αυτό βεβαίως δεν είναι προς έπαρση, είναι ακριβώς για κατάξωση της λειτουργίας του κοινοβουλευτικού διαλόγου και ενός πνεύματος συνεργασίας όταν αυτό το βλέπουμε να κατοχυρώνεται στην πράξη. Βεβαίως, εμείς δικαιούμεθα να αισθανόμαστε ικανοποιημένοι ότι οι περαστιστήκαμε σωστές προτάσεις, αλλά και εσείς δικαιούσθε να εισθε ικανοποιημένοι, γιατί πήρατε το θάρρος να πρωθήσετε και να ανατρέψετε ρυθμίσεις που πριν από ενάμισι μήνα η ίδια η Κυβέρνηση σας με άλλον Υπουργό, με άλλον όμως εισηγητή είχε φέρει αυτές πις απαράδεκτες και ένεας προς τα ευρωπαϊκά δεδομένα, αλλά και στις ντρεκτίβες της ΕΟΚ ρυθμίσεις, που είναι πραγματικά προς ευχήν ότι κατά το διάστημα που συζητούσαμε αυτό το νομοσχέδιο συνέπεσε, μάλιστα και με πρωτοβουλία και με συμμετοχή του κ. Αναστασόπουλου, δικού σας εισηγητή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, να δούμε την πρωθητη κάποιων σημαντικών παρεμβάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για έγκριση της ντρεκτίβας η οποία υποχρέωσε πλέον και το Υπουργείο Πολιτισμού και με τη νέα του ηγεσία να δει την πραγματικότητα.

Πρέπει, όμως, να τεθεί το θέμα του συνδυασμού. Αν κάνετε δεκτή την παρατήρηση που έκανα στο 32, πρέπει να την κάνετε και στο άρθρο 34 παρ. 3. Δηλαδή αυτό πρέπει να αφορά και την περίπτωση της παραγράφου 3 του άρθρου 34. Πρέπει να τεθεί ότι η βάση υπολογισμού είναι ο συνδυασμός των ακαθαρίστων εισπράξεων και των ακαθαρίστων εξόδων. Ή το ένα, ή το άλλο.

Βεβαίως, είναι και οι σημαντικές διατυπώσεις που έχουμε να κάνουμε στο άρθρο 38, αλλά νομίζω ότι ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος κ. Σταύρος Μπένος, και μετά τα όσα πολύ σημαντικά ανέπτυξε η Μελίνα Μερκούρη, θα δώσει τον τόνο και την ολοκλήρωση των θέσεων μας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Κοσιώνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το κεφάλαιο αυτό έχει υποστεί σημαντικές βελτιώσεις, και επομένως θα κάνω ορισμένες παραπρήσεις σε ορισμένα μειονεκτήματα που έχουμε εντοπίσει εμείς και θα κάνω και ορισμένα ερωτήματα διευκρινιστικού χαρακτήρα. Τουλάχιστον ελπίζω αυτά τα διευκρινιστικά να απαντηθούν, διότι το άλλο ερώτημα δεν απαντήθηκε καθόλου.

Στο άρθρο 32 υπάρχει στην παράγραφο 1 εδάφιο α' μια θετική αντιμετώπιση. Στο τέλος, όμως, λέει το εξής: "Κατεξαίρεται αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό στις ακόλουθες περιπτώσεις".

Για το α' εδάφιο δεν έχουμε καμία αντίρρηση, το β' όμως, εκεί που λέει: "Τα έξιδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί", πιστεύουμε ότι είναι μία εξαιρεστική επικίνδυνη, με την έννοια ότι μπορεί να οδηγήσει σε αιθαρεσίες και αν θέλετε ελαττώνει και τις διαπραγματικές δυνατότητες του δημιουργού. Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι πρέπει να φύγει.

Μια άλλη παρατήρηση, που ίσως έχει μικρότερη σημασία, αλλά πιστεύουμε ότι πρέπει να φύγει είναι ακριβώς εκεί που λέει: "Ιδιως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος". Υπάρχει τέτοια περίπτωση, που η συμμετοχή του δημιουργού να είναι επουσιώδης; Τότε για τι έργο μιλάμε; Νομίζουμε ότι παρά το ότι το τέλος της φράσης είναι σωστό, αυτή τουλάχιστον πρέπει να φύγει.

Στην παράγραφο 2, και εδώ δημιουργούνται τρεις εξαιρέσεις.

Για το πρόγραμμα ηλεκτρονικών υπολογιστών νομίζουμε ότι

είναι τελείως αβάσιμο γιατί δε δημιουργεί κίνητρα για την παραγωγή προγραμμάτων. Αυτή είναι η διαπιστώση, που αν δε γίνει, δε θα ψηφίσουμε σύτε καν την παράγραφο. Και υπάρχει και ένα ρώτημα. Γιατί η διαφήμιση, κυρία Υπουργέ: Δεν θα μπορούσε μια πολύ καλοβαλμένη διαφήμιση να βοηθήσει στην πώληση του προϊόντος; Γιατί να εξαρείται αυτή;

Στο άρθρο 33 έγινε μια βελτίωση, από τα 2.000 αντίτυπα κατεβήκαμε στα 1.000 αλλά νομίζω πώς είναι απαραίτητη μια διευκρίνηση γιατί πρέπει να διαχωρίσουμε τη συμμετοχή του δημιουργού από την επιτυχία της εκδοτικής επιχείρησης. Ένας εκδότης ασκεί μια συγκεκριμένη εκδοτική πολιτική, αναλαμβάνει τα ρίσκα τα υπέρ και τα κατά. Δεν είναι δυνατόν με τον τρόπο πολιτεύεται εκδοτικά να θεωρείται συνυπεύθυνος και ο δημιουργός για την ενδεχόμενη αποτυχία. Πιστεύουμε πως πρέπει να διαχωρίσει και προτείνουμε την εξής διατύπωση: "Σε περίπτωση που συμφωνηθεί αμοιβή με ποσοστό επι της τιμής της λιανικής πώλησης το ποσοστό δεν μπορεί να είναι χαμηλότερο του 10% ανεξάρτητα από τον αριθμό των εντύπων". Αυτά είναι 1.000. Δεν είναι σε άλλες χώρες που μπορεί να μιλάει κανείς για μπέστ σελλερς που φτάνουν δεν έρω πόσες χιλιάδες αντίτυπα. Εδώ ο αριθμός είναι πολύ περιορισμένος. Είναι άδικο ο δημιουργός να μην κατοχυρώνεται έστω και σ' αυτά τα 1.000 ανεξάρτητα το πώς θα πωληθούν.

Στο άρθρο 34, έγιναν ορισμένες σημαντικές βελτιώσεις εμείς όμως θα θεωρούσαμε ότι είναι περισσότερο αποτελεσματική η προστασία όταν γίνεται μόνο μεταβίβαση των εξουσιών που αναφέρονται ρητά, εγγράφως και όχι αόριστα. Στο τέλος της παραγράφου νομίζουμε ότι πρέπει να αλλάξει η διατύπωση, γιατί το ημικό δικαίωμα των επιψέρους δημιουργών δεν μπορεί να ασκηθεί παρά μόνο σε σχέση με την οριστική μορφή; Δηλαδή όταν φθάσει στην τελική μορφή τι άλλαγή μπορεί να γίνει; Νομίζουμε ότι πρέπει να έχει λόγο πριν τη διαμόρφωση της τελικής μορφής.

Στην παρ. 3 ο παραγωγός οπτικοακουστικού έργου υποχρεώνεται μια φορά το χρόνο λέσι. Κυρία Υπουργέ, δεν είναι αραιό το χρονικό διάστημα; Εγώ θα έλεγα πως τη συνηθισμένη πρακτική πρέπει να είναι δημηνο. Είναι μεγάλο το διάστημα που πρέπει να κάνει απολλογισμό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ'Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Στο άρθρο 35 εκεί που λέτε ότι δεν χρειάζεται αλλη συνάντεση του δημιουργού πέρα από την αρχική, εμείς λέμε ότι χρειάζεται. Ή είναι δυνατόν στην πορεία ενός έργου να αλλάξει γνώμη και να ζητήσει κάτι εντελώς διαφορετικό.

Στο τέλος της παραγράφου 1 να προστεθεί Η πρόσθετη αμοιβή καταβάλλεται υποχρεωτικά στο δημιουργό ανεξάρτητα από την παραχώρηση οποιασδήποτε άδειας ή σύμβασης εκμετάλλευσης του έργου. Σαν παράδειγμα φέρνω τον X. φωτογράφο. Είναι δυνατό να γίνεται η μεταβίβαση χωρίς την άδεια του; Η παραγράφος 3 αναφέρει: Ο φωτογράφος διαπρεί το δικαίωμα αναζήτησης και επιστροφής των φωτογραφών του. Πρέπει να παίρνει την γνώμη του αν γίνονται όλα αυτά που λέει η παράγραφος 1.

Στο άρθρο 39 έχετε κάνει μια προσθήκη: Εφόσον δεν ορίζεται άλλως στο νόμο. Νομίζουμε πως πρέπει να φύγει. Επίσης πρέπει να προστεθεί: Συμφωνίες που προβάλουν ρυθμίσεις ευνοϊκότερες, πρέπει αυτές να είναι καθοριστικές και να εξακολουθούν να ισχύουν έστω και αν υπάρξουν δεσμεύσεις δυσμενέστερες από προηγούμενα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Βουνάτας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΥΝΑΤΣΟΣ: Μετά την ενδελεχή και εμπειριστική τοποθέτηση της κας. Μελίνας Μερκούρη, αρμοδιοτέρας άλλωστε όλων, νομίζω αλλά και του κ. Νιώτη, οι δικές μου παραπρήσεις κρίνω ότι δεν πρέπει να απασχολήσουν το Σώμα. Άλλη επειδή ο λόγος εστράφη και περί την τροπολογία του κ. Μειμαράκη, τούτο μόνο λέγω, χαίρομαι ότι συμφωνούν όλα τα κόμματα. Άλλωστε η πνευματική υγεία περί πνευματικής

ιδιοκτησίας και των καρπών αυτής είναι το θέμα μας, προϊόνθετε και τη σωματική υγεία. Και μορφή σωματικής υγείας, άθλησης, είναι και το αντικείμενο της τροπολογίας που κατέθεσε ο κ. Μειμαράκης. Πράγματι, αυνάδει από τυπική άποψη και δεν είναι άσχετος με το συζητούμενο νομοσχέδιο, τροπολογία του ίδιου Υπουργείου είναι, επί της ουσίας αντίρρηση δεν υπάρχει, αλλά και ο αθλητισμός των παραθεθρών περιοχών άξιος παντός ενδιαφέροντος εν προκειμένω αδικία κατάφωρη σε βάρος κάποιων εμάδων ποδοσφαιρικών και αθλητικών με τη γενικότερη εννοία του όρου μεταξύ των οποίων ο ΑΙΟΛΙΚΟΣ της Μυτιλήνης, να υποχρεώνεται, κύριε Πρόεδρε, να αγωνίζεται σε απόσταση 300 χλμ και 400 μακράς της έδρας του και να θεωρείται η έδρα η οποία έχει προσδιοριστεί ως έδρα με τα δυσμενέστατα ψυχολογικά και βαθμολογικά εν τέλει αποτελέσματα και οικονομικά και καλό θα είναι το Υπουργείο να δει τις ομάδες αυτές οι οποίες καταδαπανώνται σταν υποχρεώνονται να ορίζονται κατά πλάσμα νόμου ως έδρες των, η έδρα των Αθηνών, ή έδρα της Θεσσαλονίκης τι κοστίζει για μια τέτοια μετάβαση και να ενισχύει με έκτακτη οικονομική ενίσχυση τα ισχνότατα αυτά βαλάντια.

Μαυρήν την παρατήρηση, επειδή τα περισσότερα θα λεχθούν όταν θα συζητηθεί η τροπολογία, σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Δρύς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, νομίζω ότι οι αλλαγές που έχετε επιφέρει στο αρχικό κείμενο, περιέρισαν στο ελάχιστο τις δικές μας παρατηρήσεις. Θα προσπαθήσουμε όμως να κάνουμε ακόμη κάποιες βελτιώσεις, ώστε το νομοσχέδιο αυτό να γίνει ένα θετικό εργαλείο στα χέρια των ανθρώπων της τέχνης και του πολιτισμού.

Καταρχήν, στο άρθρο 32 ήθελα να πώ ότι η διατύπωση την οποία εισάγεται ότι δηλαδή η ελευθερή διαπραγμάτευση του δημιουργού με τον επιχειρηματία θα μπορεί να καθορίζει τον τρόπο αμοιβής του, είναι ανιση για το δημιουργό και έτσι δεν προστατεύεται καθόλου ο εργάτης της τέχνης.

Νομίζω ότι ο ελεύθερος κειμερισμός της αμοιβής θα λειτουργεί συνηθως υπέρ του επιχειρηματία. Ετσι νομίζω ότι πρέπει να βρούμε έναν άλλο τρόπο διατύπωσης που να διασφαλίζει ακόμα περισσότερο τα δικαιώματα του δημιουργού, γιατί η ποιότητα του πολιτισμού δεν εξαρτάται από τον επιχειρηματία εξαρτάται από τον κόπο και το μόχθο αυτού του ίδιου του δημιουργού.

Στην παρ. 2 κυρία Υπουργέ θελω να πω το εξής. Νομίζω ότι είναι λάθος το τελευταίο τμήμα της παρ. 2 όπου εξαιρείται από την αμοιβή το τμήμα των κεφαλών το οποίο διακινείται μέσω των προγραμμάτων των ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Θα ήθελα να σας πω, ότι σήμερα είναι τέτοια η εξάπλωση της πληροφορικής, που επιβάλλεται, να προβλέψουμε εμείς από τώρα και την περιπτώση αυτή. Θα είφαστε πρωτοπόροι στην Κοινότητα αν συμπεριλάβουμε στο Ν/Σ και τις αμοιβές των πνευματικών δημιουργών για την παραγωγή τους που διακινείται μέσω των προγραμμάτων των ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Στο άρθρο 33 θέλω να ενώσω τη φωνή μου με τη φωνή της Μελίνας, η οποία νομίζω ότι σας έπεισε για την ανάγκη να μην εξαρθεθούν της αμοιβής οι δημιουργοί, των οποίων η δουλειά τους εντάσσεται στα σχολικά βιβλία και μάλιστα σταν ο Οργανισμός Σχολικών Βιβλίων μελετάται να περάσει και αυτός στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

Πρέπει να προβλέψουμε στο συζητούμενο νομοσχέδιο την υποχρεωτική αμοιβή των δημιουργών εκείνων, των οποίων τα κείμενά τους, ή δουλειά τους, μεταφέρεται στα σχολικά βιβλία.

Έρχονται τώρα, κυρία Υπουργέ, στο άρθρο 38. Στην παρ. 1 λέει ότι η μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή η σύμβαση και η άσεια εκμετάλλευσης τους αφορούν δημοσίευση φωτογραφίας σε ειφημερίδα ή περιοδικό ή αλλο μέσο μαζικής ενημέρωσης. Εδώ λειπεν θα πέσει να κάνω την εξής παρατήρηση. Να ανηκαταστησετε το ή αλλο μέσο μαζικής

ενημέρωσης με την διατύπωση 'ή οποιοδήποτε έντυπο ή οπτικοακουστικό ή άλλο μέσο'. Διότι έτσι αφήνετε εκτός προστασίας της διαφημιστικής φωτογραφίας σε έντυπα ειδικά, όπως π.χ καταλόγους, για διαφήμιση.

Στην παρ. 1.εδ.β' αναφέρεται ότι για κάθε δημοσίευση μετά την πρώτη, καταβάλλεται το μισό της τρέχουσας αμοιβής. Νομίζω ότι δεν είναι σωστό αυτό. Πρέπει να μπει 'το ακέραιο της τρέχουσας αμοιβής'. Διότι η εφημερίδα που αναδημοσιεύει την πρώτη φωτογραφία, δεν μειώνει την τιμή της καθόλου. Ο φωτογράφος γιατί πρέπει να πάρει το μισό της προηγουμένης αμοιβής;

Είναι νομίζω μια περιπτώση αδικαιολόγητου κέρδους σε βάρος των φωτογράφων.

Τέλος, στο εδ.3 λέτε ότι η δημοσίευση φωτογραφίας από αρχείο εφημερίδας ή περιοδικού ή άλλου μέσου μαζικής ενημέρωσης, που έχει μεταβιβασθεί, δεν επιτρέπεται χωρίς την αναφορά του τίτλου της εφημερίδας ή του περιοδικού ή του ονόματός του μέσου μαζικής ενημέρωσης στο αρχείο των οποίων είχε περιέλθει αρχικά με νόμιμο τρόπο η φωτογραφία. Η πρότασή μου είναι να προστεθεί 'ή άλλου εντύπου ή φορέα απτικοακουστικού μέσου και χωρίς την προηγουμένη έγκριση κάθε φωτογράφου'.

Το όπως το αναδιατυπώνετε, αφαιρείτε από τους φωτογράφους ακόμη και ότι ελάχιστο είχατε δώσει. Δηλαδή τώρα σε factio επιτρέπεται την αποχώρηση φωτογραφίας αρχείου από τίτλο εφημερίδας και τη δημοσίευσή τους από άλλη εφημερίδα. Κατ' αυτόν τον τρόπο όμως δταν μεταβιβάζεται ο τίτλος εφημερίδας και ενώ πάντα μεταβιβάζεται μαζί του και το αρχείο των φωτογραφών, αντί πολλών εκατομμυρίων, ο φωτογράφος δεν θα παίρνει καμία αμοιβή κατά τη μεταβίβαση αυτή. Ενώ θα έπρεπε για τη δουλειά που έχει κάνει να αμοιβεται.

Δεύτερον, όταν δημοσιεύεται φωτογραφία αρχείου, από άλλη εφημερίδα τότε ο φωτογράφος θα πρέπει να πληρώνεται ως πρώτη δημοσίευση.

Και τέλος ο φωτογράφος πιθανόν να μην επιθυμεί η φωτογραφία του να μεταβιβασθεί σε άλλη εφημερίδα. Αυτά είναι δικαιώματα που δεν πρέπει να χαθούν από το δημιουργό φωτογράφο.

Τέλος στην παρ. 5 αναφέρεται ότι ο ιδιοκτήτης εφημερίδας ή περιοδικού δεν μπορεί να εκδίδει βιβλία ή λευκώματα και να πραγματοποιεί εκθέσεις χρησμοποιώντας ως υλικό φωτογραφίες του μισθωτού φωτογράφου χωρίς την άδειά του. Νομίζω ότι πρέπει να προστεθεί 'και να μεταβιβάζει σε άλλα έντυπα τα δικαιώματα των φωτογραφιών του μισθωτού φωτογράφου'. Γιατί ο μισθωτός φωτογράφος είναι αδύναμος μπροστά στον εκδότη και γι' αυτό θα πρέπει ρητά ο νόμος τον οποίο σήμερα ψηφίζουμε και τον οποίο διεκδικούμε να είναι πρωτοποριακό, θα πρέπει να τον προστατεύει. Δεν θέλουμε προστασία μόνο από μεταβίβαση φωτογραφίας ενός εκδοτικού οργανισμού, αλλά και από μεταβίβαση φωτογραφίας σε ένεας μεταξύ τους εφημερίδες ή περιοδικά. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Μπένος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε θα μπω κατευθείαν στο θέμα και θα επιμεινω στα σημεία εκείνα, γιατί έχουν γίνει πράγματα πολύ θετικές αλλαγές, που μπορούμε να κάνουμε τα πράγματα ακόμη καλύτερα.

Το άρθρο 32 καθιερώνει την πνημοσύνη στην αμοιβή, αίτημα και δικό μας από την πρώτη μέρα που μπήκε το νομοσχέδιο στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή και χαιρόμαστε που έγινε αποδεκτό.

Γιατί όμως το αγκάθι σχετικά με τον τρόπο που θα καθορίζεται το ποσοστό, δεν το λύνουμε πιο ξάστερα; Λέει δηλαδή 'ακαθάριστες εισπράξεις', ενώ στο αρχικό σας κείμενο είχατε τη δυνατότητα της πρόσβασης του δημιουργού και στα έσοδα και στα έξοδα ή στα συνδυασμένα έσοδα και έξοδα. Σας απασχολεί αυτό; Θα κανετε αλλαγή σ αυτό;

Πάμε στο άρθρο 33. Χαιρόμαστε που υιοθετήσατε αυτές τις κοινές δέσμεις τόσο των δημιουργών, στο θέμα της εκδοτικής

σύμβασης, όσο και των εκδοτών. Θέλουμε να κάνουμε δυο παραπρήσεις, σας τις είπε η Κ.Μερκούρη θα πις επαναλάβω και σγά. Είναι δύο παραπρήσεις που τις θεωρούμε σημαντικές. Η μία είναι ότι χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή το σχολικό βιβλίο. Γιατί κάνετε έτσι, κυρία Υπουργέ;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ.Πολιτισμού): Γιατί διαφωνώ ριζικά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Θα μας πείτε τη διαφωνία σας. Εμείς λέμε στις εξαιρέσεις να μην περιλαμβάνονται τα σχολικά βιβλία και τα σχολικά βιοθήματα. Σκεφθείτε μάλιστα και την περίπτωση που τα σχολικά βιβλία δεν θα εκδίδονται από τον Οργανισμό Σχολικών Βιβλίων, όπως είναι στης προθέσεις σας, αλλά θα είναι σε ιδιωτικά χέρια και οι δημιουργοί δεν θα παίρνουν τίποτε.

Αλλά το πιο σοβαρό είναι -και θέλω εδώ την άποψή σας- ότι οι εξαιρέσεις αυτές ισχύουν για την πρώτη έκδοση, σε όλους τους νόμους. Επειδή πράγματι οι εγκυλοπαιδίες και τα λεξικά έχουν τεράστια έξοδα καλώς γίνεται αυτή η ρύθμιση. Αλλά θα πρέπει να γίνει μόνο για την πρώτη έκδοση. Ποια είναι η θέση σας επιταυτού; Οι περισσότεροι ευρωπαϊκοί νόμοι προβλέπουν την εξαιρεσηνή αυτή για την πρώτη έκδοση και όχι για τις υπόλοιπες που θα ακολουθήσουν. Και ο γαλλικός και ο ισπανικός νόμος μιλούν για την πρώτη έκδοση.

Στο άρθρο 34 είναι βεβαίως πολύ σοβαρές και θετικές οι αλλαγές που έχουν γίνει. Κάνουμε μία πρόταση και για σας και για τους συνεργάτες σας. Θα μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε την περίπτωση, το ποσοστό που σωστά καθιερώνεται, να δεσμεύει και τον εκδοχέα, δηλαδή τον παραγωγό του δικαιώματος; Γιατί έτσι θα το ενισχύσουμε ακόμη πιο πολύ. Δηλαδή σε συμβάσεις που θα κάνει ο παραγωγός του οπτικοακουστικών έργου με ένα κανάλι, να έχει και εκεί ποσοσταία αμοιβή. Έτσι ενδυναμώνουμε το πολύ σωστό μέτρο της ποσοσταίας αμοιβής, που έχουμε θεσπίσει για τους δημιουργούς. Δηλαδή η πρόταση είναι να διευρύνουμε το μέτρο της ποσοσταίας αμοιβής και στους εκδοχείς. Τότε πραγματικά του δίνουμε έναν ολοκληρωμένο χαρακτήρα. Παρακαλώ να έχουμε τη θέση σας πάνω σ'αυτό.

Άρθρο 35. Εδώ τα πράγματα είναι λίγο μπερδεμένα και πρέπει να τα ξεδιαλύνουμε. Είναι μπερδεμένα από την Κοινοβουλευτική Επιτροπή ακόμη, όπου είχαμε και μία δηλώση της κας Μπενάκη. Δηλαδή υπάρχουν δύο ερωτήματα, ποιο είναι το ποσό που αρχικά συμφωνήθηκε. Είναι άραγε το ποσό που συμφωνήθηκε ανάμεσα στο δημιουργό και στον παραγωγό ή το ποσό που συμφωνήθηκε ανάμεσα στον παραγωγό και στο τηλεοπτικό κανάλι που θα μεταδώσει το έργο; Δεν διευκρινίζεται αυτό. Δηλαδή πάνω σε ποιο ποσό θα παίρνει το 50% ο δημιουργός; Πρέπει να το διευκρινίσετε διότι είναι εντελώς ασαφές και θα μείνει ανενεργό, ακριβώς επειδή είναι ασαφές. Η δική μας άποψη είναι -και μάλιστα είναι η πιο συγκρατημένη άποψη- ότι θα πρέπει να είναι το ποσό που συμφωνήθηκε αρχικά ανάμεσα στον παραγωγό και στο δημιουργό. Θα μπορούσε να είναι και το ποσό που συμφωνείται για πρώτη φορά ανάμεσα στον παραγωγό και στο κανάλι. Προσέξτε, γιατί στα ελληνικά δεδομένα αυτό πολλές φορές είναι το ίδιο. Γιατί η σύμβαση που αναθέτει το κανάλι στον παραγωγό εμπειρίχει και την αρχική αμοιβή του δημιουργού. Τότε δεν υπάρχει πρόβλημα. Όμως θα προχωρήσουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Να μην κοιτάμε το σήμερα, να κοιτάμε το αύριο. Ας υποθέσουμε λοιπόν ότι θα έχουμε ανεξάρτητες παραγωγές. Ένας παραγωγός λοιπόν κάνει μια ανεξάρτητη παραγωγή και πάει να την πουλήσει σε ένα κανάλι. Συμφωνεί αρχικά μία αμοιβή. Τι θα πάρει ο δημιουργός, αυτή που συμφώνησε με τον παραγωγό ή αυτή που συμφώνησε ο παραγωγός με το κανάλι;

Επίσης αυτό το δικαίωμα θα πρέπει να είναι ανεκχώρητο, δηλαδή να μη μεταβιβάζεται αυτοδικαία το δικαίωμα του δημιουργού. Αυτές είναι οι δύο παραπρήσεις μας στο άρθρο 35 και θα παρακαλέσω να έχω την άποψή σας.

Τώρα μπαίνω στο επόμενο θέμα, για το οποίο θα καταναλώσω και τον περισσότερο χρόνο μου, γιατί υπάρχει μία

σύγχυση που δεν καταφέραμε να λύσουμε μέχρι τώρα. Είναι το θέμα της φωτογραφίας. Το θεωρώ πολύ σοβαρό, γιατί ενώ βελτιώθηκε το νομοσχέδιο παντού, εδώ χειροτέρευσε. Και θέλω να ελπίζω ότι χειροτέρευσε, από όχι καλή κατανόηση του προβλήματος και ίσως από έλλειψη διαλόγου σε βάθος. Ας προσπαθήσουμε έστω να τον κάνουμε τώρα αυτόν το διάλογο.

Ας τα πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά. Στο άρθρο 2, λοιπόν, κατοχυρώνεται η φωτογραφία που είναι -προσέξτε, κυρία Υπουργέ- πρωτότυπο πνευματικό δημιουργημα τέχνης.

Τι σημαίνει αυτό; Σύμφωνα με τους νομικούς και τους συνεργάτες σας, σημαίνει ότι με αυτήν τη ρύθμιση κατοχυρώνουμε την καλλιτεχνική φωτογραφία και όχι την απλή φωτογραφία του ρεπορτάζ.

Εγώ σας ρωτώ το εξής: Πόσες φωτογραφίες από αυτές που δημοσιεύονται καθημερινά στις εφημερίδες και στα περιοδικά θεωρούνται καλλιτεχνικές; Ελάχιστες. Οι περισσότερες είναι απλές φωτογραφίες.

Επομένω, όλες οι ρυθμίσεις του άρθρου 38 πέφτουν στο κενό, γιατί στην ουσία είναι χωρίς αντίκρυσμα.

Τι ρυθμίζει τελικά το άρθρο 38: Τις ελάχιστες εκείνες καλλιτεχνικές φωτογραφίες, όσες μπορούν να θεωρηθούν τέτοιες και μετά από δικαστικές αγώνες ενδεχομένως, που κάθε μέρα δημοσιεύονται στις εφημερίδες και στα περιοδικά;

Τι πρέπει να γίνει; Αυτό που υποδεικνύουν όλοι οι νόμοι της Ευρώπης, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Διαλέξτε εσείς όποιον θέλετε. Βεβαίως τον έναν δεν μπορούμε να το διαλέξουμε τώρα, γιατί ψηφίσαμε το άρθρο 2. Επιμείναμε εμείς από τότε, αλλά δεν έγινε αποδεκτή η πρόταση μας. Πρέπει να καθιερωθεί το συγγενικό δικαίωμα, πράγμα που σας είχαμε θέσει και στη συνάντηση μας. Απ' ότι ξέρουμε, σας το έχουν θέσει και τα σωματεία των φωτογράφων και δεν το δεχθήκατε και δεν ξέρω γιατί δεν το δεχθήκατε.

Να σας πω σε ποιους νόμους ισχύει αυτό; Ισχύει στη Γερμανία, στην Ιρλανδία, στην Ισπανία το συγγενικό δικαίωμα. Στη Δανία, στην Αγγλία, ισχύει ειδικός νόμος για τους φωτογράφους. Και στη Γαλλία έχει μπει στο αντίστοιχο άρθρο 2 το δικό μας, με μια ειδική διατύπωση, με την οποία θεωρούνται πρωτογενείς δημιουργοί. Γιατί τους αφήνουμε απέξαντας τους ανθρώπους;

Στην ουσία, αγαπητοί συνάδελφοι, το άρθρο 38 που συζητάμε, δεν έχει αντίκρυσμα, δεν έχει νόημα και αν έχω λάθος, να μου απαντήσετε σ' αυτό. Να μου πείτε 'έχεις λάθος'. Αν, δηλαδή, δεν καθιερώσουμε το συγγενικό δικαίωμα, στην ουσία το άρθρο 38 που συζητάμε, είναι χωρίς αντικείμενο, γιατί αφορά, όπως σας είπα και πάλι, τις καλλιτεχνικές φωτογραφίες που είναι ελάχιστες και αρφιοβητούμενες.

Ακόμα και αν κάποιος φωτογράφος πει 'ή δική μου είναι καλλιτεχνική φωτογραφία', πρέπει να το αποδείξεις στα δικαστήρια κλπ.

Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι άδικο, ενώ το νομοσχέδιο πάει συνέχεια προς τα μπρος και χαρόμαστε -και έχουμε το θάρρος να λέμε και να ξαναλέμεμε τις θετικές του διατάξεις- ένας κλάδος να πηγαίνει χειρότερα. Δηλαδή στο θέμα των φωτογράφων υπάρχει μια πάρα πολύ σημαντική υποχώρηση.

Κατά τα άλλα, για τα επιψέρους του άρθρου 38 συνυπόγραψα απολύτως αυτά που είπε ο συνάδελφος κ. Δρυς. Δεν έχει νόημα να τα επαναλάβω.

Για μένα, όπως σας είπα, το σημαντικότερο είναι το μείζον θέμα που σας έθεσα, για τη ύπαρξη τελικά του άρθρου 38, αν υπάρχει δηλαδή κανένας λόγος ύπαρξης αυτού του άρθρου, αφού δεν έχει ρυθμισθεί ως συγγενικό δικαίωμα, το δικαίωμα της απλής φωτογραφίας. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Σεβαστάκης ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προοδόδου έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Θέλω να επεκτείνω αυτήν την επιχειρηματολογία και τον προβληματισμό του κ. Μπένου, κυρία Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Νομίζω ότι δευ-

τερολογείτε τώρα, κύριε Σεβαστάκη.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι πράγματι υπάρχει θέμα και μας εχει απασχολήσει και στην Διαρκή Επιτροπή, αλλά και εδώ στη συζήτηση της Βουλής, γιατί ένα ελάχιστο τμήμα των φωτογραφιών μπορεί να κριθεί ως καλλιτεχνικό.

Σήμερα με τη διάδοση και την επέκταση των μέσων μαζικής ενημέρωσης, των εντύπων, των περιοδικών, των εφημερίδων, των διαφόρων εκδόσεων, η φωτογραφία η απλή είναι βασικό στοιχείο των επιχειρήσεων. Δεν είναι δυνατόν να υπάρξει έντυπο που να ευδοκηθεί, εάν δεν γονιμωποιείται και ζωοποιείται από τη φωτογραφία των γεγονότων.

Σας είπε ο κ. Μπένος, κυρία Υπουργέ, ότι πράγματι σε άλλους ευρωπαϊκούς νόμους γίνεται μνεία και λαμβάνεται μέριμνα και φροντίδα για τα συγγενικά δικαιώματα της απλής φωτογραφίας, των φωτογράφων που ασχολούνται κυρίως ή παρεμπιπόντως με την απλή φωτογραφία.

Έχω εδώ μερικές σκέψεις, κυρία Υπουργέ, οι οποίες ενδείκνυνται να ολοκληρωθούν, όταν θα συζητούμε το άρθρο 51 του νόμου για την πνευματική ιδιοκτησία.

Υπάρχει η καλλιτεχνική και η απλή φωτογραφία. Αυτό αναγνωρίζεται και εμείς συμφωνούμε. Εδώ δεν θα υπάρξει αντίθεση και αντιμαχία.

Η εννοια όμως της απλής φωτογραφίας και της καλλιτεχνικής υπήρξε αντικείμενο νομοθετικής ρύθμισης. Δεν πρωτοπούμε σήμερα όταν υποστηρίζουμε αυτά τα οποία υποστηρίζουμε και προτείνουμε αυτά τα οποία αυτήν τη σπιγμή διατυπώνουμε.

Φέρνουμε σαν παραδειγμα το γερμανικό νόμο που είναι αυστηρός, λεπτός, που φέρνει όλο το βάρος της γερμανικής παράδοσης και ακρβολογίας. Γίνεται η εξής διάκριση. Προβλέπεται η προστασία της απλής φωτογραφίας κατά τρόπο ανάλογο με εκείνο της προστασίας των φωτογραφιών όπως αυτές προσδιορίστηκαν στο άρθρο 2 του νόμου μας. Δηλαδή των καλλιτεχνικών φωτογραφιών ή αυτών που μπορούν να κριθεύν ότι είναι καλλιτεχνήματα. Η μόνη διαφορά στην προστασία του γερμανικού νόμου είναι εκείνη της διάρκειας της προστασίας των φωτογραφικών έργων και των καταγραφικών και απλών φωτογραφιών των οποίων η προστασία ρυθμίζεται ειδικότερα από ένα άλλο άρθρο το άρθρο 72 του γερμανικού νόμου.

Η προώθηση από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικής Οδηγίας που εξομοίωνε τη διάρκεια προστασίας όλων των προστατευόμενών φωτογραφιών στα 70 χρόνια μετά του θάνατο του φωτογράφου, καθιστά σαφή την τάση σε κοινοτικό επίπεδο για προστασία του συνόλου των φωτογραφιών χωρίς καμία εξαίρεση. Έχουμε ένα υπερκείμενο τώρα νομοθετικό πλαίσιο, αυτό της Οδηγίας η οποία πρωθείται.

Η αυγαπρεία αντίστοιχης διάταξης με τη γερμανική σ' αυτό το νομοσχέδιο που συζητούμε, πραγματικά συνιστά σοβαρή παράλειψη, διότι αφήνει εκτός νομοσχεδίου και εκτός προστασίας όλες τις καταγραφικές και απλές φωτογραφίες. Και δε νομίζω, κυρία Υπουργέ, ότι και στην απλούστερη των φωτογραφιών, ιδιως όταν γίνεται η φωτογράφιση από επαγγελματίες, δεν θα διακρίνετε μια δημιουργική συμβολή τους καλλιτέχνην, του φωτογράφου, αυτού του ειδικού. Δεν μπορείτε να πείτε ότι δεν υπάρχει ένα ευαίσθητο βλέμμα, μία καλή ευαίσθητη γνωσιά λήψης.

Γιατού, κυρία Υπουργέ, ολοκληρωνόντας, μπορούμε να συζητήσουμε ξανά το θέμα της απλής φωτογραφίας. Φωτογραφίας απλών γεγονότων, όταν θα έλθει η ώρα του άρθρου 51. Και εκεί μπορούμε να κάνουμε σε ένα δεύτερο εδάφιο, -αλλά το λέω από τώρα για να ωριμάσει στη σκέψη των τεχνικών σας συμβούλων- την εξής διατύπωση. "Στην περίπτωση των φωτογραφιών και προιόντων παραγομένων με τον ίδιο τρόπο, όπως οι φωτογραφίες, όταν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παρ.1 του άρθρου 2 του νόμου, εφαρμόζονται κατανολογίαν οι διατάξεις του παρόντος νόμου περί προστασίας του έργου. Ο φωτογράφος έχει το δικαίωμα της προστασίας των προληφτερομένων φωτογραφιών και η διάρ-

κεία αυτής της προστασίας ρυθμίζεται από τις αντίστοιχες διατάξεις των άρθρων 29,30 και 31 του παρόντος νόμου".

Το θέτω υπόψη σας και υπόψη των συμβούλων σας. Θα ωριμάσει και όταν θα έλθει το άρθρο 51, τότε θα έχουμε την ευκαρία να επιμείνουμε σ' αυτήν τη διάταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κυρία Υπουργός επιθυμεί να απαντήσει;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ.Πολιτισμού): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Ν. Κακλαμάνης, έχει το λόγο, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ένα λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε, για το θέμα που στην ουσία πρόκειψε για τις φωτογραφίες, για να πούμε την άποψή μας σε σχέση με όσα είπαν ο κ. Μπένος και ο κ. Σεβαστάκης.

Καταρχήν έχω την άποψη ότι σε συνδυασμό με το άρθρο 2, δεν είναι ότι προστατεύονται οι καλλιτεχνικές φωτογραφίες, όπου εκεί πράγματι υπάρχει ένα πρόβλημα ποιος κρίνει, ποια φωτογραφία είναι καλλιτεχνική και ποια δεν είναι. Είναι τη πρωτοτυπία της φωτογραφίας.

Αλλά, κύριε Μπένο, το πρόβλημα πράγματι είναι πολύ σύνθετο και γι' αυτό θα σας διαβάσω, με ημερομηνία 18.1.93, τι συζήτηθηκε στις Βρυξέλλες στην τελευταία σύνοδο για το θέμα της φωτογραφίας.

Η Γαλλία, λοιπόν, η οποία πράγματι, όπως είπατε, το 1985 έκανε νομοθεσία για τις ποιοτικές, αναγκάστηκε να αλλάξει άποψη και εκεί η Κοινότητα χωρίστηκε. Δηλαδή, η Αγγλία, η Δανία και η Γερμανία ετοχήσαν υπέρ της προστασίας όλων των ειδών των φωτογραφών, οι υπόλοιποι χώρες, -Γαλλία, Ιταλία, Πορτογαλία, Βέλγιο, Ολλανδία- ζήτησαν οι φωτογραφίες που προστατεύονται να παρουσιάζουν κάποιους είδους πρωτοτυπία. Η δε δική μας αντιπροσωπεία, από ό, π. διαβάζω από τα πρακτικά, τάχθηκε υπέρ της προστασίας των φωτογραφών που εμφανίζουν κάποιους είδους πρωτοτυπία. Και αυτό νομίζω ότι δεν είναι αδικό. Γιατί μην πάρετε μόνο τα μεγάλα εκδοτικά συγκροτήματα, που ενδεχόμενα να έχουν την οικονομική άνεση να πληρώνουν την όποια φωτογραφία δημοσιεύουν, που συνοδεύει κάποιο ρεπορτάζ. Πρέπει να λάβετε υπόψη σας και τον μικρό επαρχιακό Τύπο, πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και τον περιοδικό Τύπο, όπου εκεί δεν υπάρχει η δυνατότητα ένα ρεπορτάζ να συνοδεύεται και με μία φωτογραφία, αν αυτή η συγκεκριμένη φωτογραφία, όποια και να είναι, πρέπει να πληρώνεται. Δηλαδή είναι πράγματα ένα θέμα που ούτε εμείς, αν θέλετε, με το χέρι στην καρδιά, βάζουμε μία γραμμή και λέμε "έχουμε απόλυτα δίκιο", αλλά νομίζω ότι ούτε και εσείς πρέπει να πείτε ότι έχετε απόλυτα δίκιο. Είναι ένα θέμα σύνθετο, που σίγουρα θα ξαναέλθει πρόσθιτη κάποια στιγμή, όταν και η Κοινότητα θα αποφασίσει τελικά τη θέλει. Διότι, όπως είδατε, χωρίστηκε στα δύο. Μάλλον θα έλεγα στα 2/3 από τη μια μεριά και στο 1/3 από την άλλη.

Δεν θα πρέπει, λοιπόν, αυτό το συγκεκριμένο θέμα να γίνει σημείο αντιδικίας για το συγκεκριμένο άρθρο. Αντίθετα οπωδήποτε σε σχέση με ό, π. είχαν οι φωτογράφοι - και κακώς δεν είχαν - νομίζω ότι αρκετά - και δικαίως - δίδονται αυτήν τη σπιγμή. Θα έλεγα, λοιπόν, να μείνει ως έχει και να το ξαναδούμε όταν και η Κοινότητα καταλήξει κάπου ή όταν και εμείς αποκρυσταλλώσουμε τελικές απόψεις. Μπορεί να ξαναέλθει κάποια στιγμή μία συμπληρωματική διάταξη, ένα συμπληρωματικό άρθρο και να το δούμε. Διότι πράγματι είναι πρόβλημα. Εγώ δηλαδή απορώ αν μπορεί μία μικρή επαρχιακή εφημερίδα, όποια φωτογραφία θέλει να δημοσιεύσει, που θα συνοδεύει ένα τοπικό ρεπορτάζ να την πληρώνει, όποια να είναι αυτή;

ΑΜΑΛΙΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, για ένα λεπτό μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα προπομούσα να μηλήσει η κυρία Υπουργός και να δευτερολογήσετε εσείς μετά.

ΑΜΑΛΙΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, για ένα

δευτερόλεπτο μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΜΑΛΙΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Κύριε Κακλαμάνη, συμφωνώ μαζί σας ότι οποιαδήποτε βέβαια φωτογραφία τυπωθεί σε μια μικρή εφημερίδα και όλα αυτά που λέτε, αλλά δεν υπάρχει παρά μόνο η πρωτότυπη φωτογραφία, η οποία πηγαίνει σε όλες τις εφημερίδες. Δηλαδή αν μπορέσουν να έχουν μία φωτογραφία, η οποία είναι πρωτότυπη και δείχνει ένα ή μιστικό ή δεν ξέρω τι άλλο, αυτή η φωτογραφία πηγαίνει. Λοιπόν δεν είναι για όλες τις φωτογραφίες. Είναι για φωτογραφίες που είναι πρωτότυπες. Βάλτε, τουλάχιστον, αυτό 'που έχουν μία πρωτότυπη'.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κυρία Υπουργός Πολιτισμού έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αρχίσω από το πρόβλημα των φωτογραφιών, γιατί μας απασχόλησε πάρα πολύ. Μας απασχόλησε, διότι όλοι νιώθουμε αυτό το οποίο είπε ο κ. Σεβαστάκης τι τελικώς κάθε φωτογραφία έχει μία δική της πρωτότυπη. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία. Το μάτι του καλλιτέχνη, του φωτογράφου, την ώρα που πιάνει μία φωτογραφία είναι μοναδικό. Είμαστε σύμφωνοι και αυτό νιώθουμε και εμείς.

χουμε, όμως, ένα πολύ μεγάλο προβληματισμό, κύριοι συνάδελφοι, διότι πρέπει να είμαστε και ρεαλιστές και δεν θέλουμε να κάνουμε κάτι το οποίο θα ακουσθεί πάρα πολύ ωραία, θα διαρκέσει 48 ώρες και μετά θα στραφεί μπούμερανγκ κατά των φωτογράφων. Και αυτός είναι ένας από τους προβληματισμούς, τον οποίο πιστεύω ότι συμμερίζεσθε όλοι. Διότι αναμφισβήτητα υπάρχει ένας τρόπος με τον οποίο λειτουργούν σήμερα.

Η κα Μπενάκη είχε λάβει μία επιστολή από τους εκδότες, οι οποίοι είναι και οι βασικοί συνεργάτες των φωτογράφων, οι οποίοι ούτε λίγο ούτε πολύ -καλά δεν ήθελαν καμία ρύθμιση από αυτές οι οποίες έγιναν- έλεγαν ότι αν αυτές οι διατάξεις προχωρήσουν έτσι θα οδηγούσε στο μαρασμό του κλάδου των ελεύθερων φωτορεπόρτερ, διότι οι εφημερίδες εξαιτίας αυτής της ρύθμισης θα αναγκαζόντουσαν να επιλέξουν τη λύση των μισθωτών φωτορεπόρτερ, οπότε οι ελεύθεροι φωτορεπόρτερ θα είχαν πρόβλημα.

Υπάρχει, λοιπόν, μία πραγματικότητα και δεν είναι τυχαίος ο προβληματισμός σε κοινοτικό επίπεδο. Εμείς είμασταν σε συνεχή επαφή με τις Βρυξέλλες προσπαθώντας ακριβώς να βρούμε ποιος είναι ο τρόπος, ο οποίος θα μπορέσει και στους φωτογράφους να τους δώσει την κατοχύρωση -και συμφωνούμε απολύτως, δύοι νομίζω ότι συμφωνούμε εδώ πέρα μέσα-αλλά και να μη δυσκολέψει τα πράματα έτσι, ώστε τελικώς να δημιουργηθούν προβλήματα παραπάνω από αυτά τα οποία θέλουμε να λύσουμε.

Έκανα πολλές συζητήσεις με τους κυρίους και προσπαθήσαμε να βρούμε μια λύση.

Θα ήθελα να κάνω μια δήλωση ερμηνευτική, κατ' αρχήν, για το άρθρο 38, που κατά την άποψη των φορέων θα κάλυπτε το θέμα, η οποία έχει ως εξής:

Στις ρυθμίσεις του άρθρου 38 υπάγονται όλες οι φωτογραφίες, εφόσον εμφανίζουν πρωτότυπη. Αυτό σημαίνει ότι και οι φωτογραφίες των φωτορεπόρτερς, εφόσον εμφανίζουν το στοιχείο της πρωτότυπας, προστατεύονται με την παρούσα διάταξη. Πιστεύω ότι μας καλύπτει, κύριε Σεβαστάκη.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Σχεδόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Μια και μιλάτε για φωτογραφία και φωτογράφους, διευκολύνετε τους κι άλλας. Δώστε τους τη χαρά να σας φωτογραφήσουν στρεφόμενες προς το θεωρείο τους.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ.Πολιτισμού): Τι να κάνω, κύριε Πρόεδρε, δεν μπορώ να βλέπω και προς τις δύο κατευθύνσεις.

Νομίζω ότι είναι μια αρχή.

Και θα κάνω και τη δεύτερη δήλωση ότι την ώρα που η ΕΟΚ θα βγάλει άκρη σαντό το πολύ μεγάλο πρόβλημα, το

Υπουργείο Πολιτισμού δεσμεύεται να φέρει την οποία Κοινωνική Οδηγία, μέσα σε 1 μήνα στη Βουλή για ψήφιση. Γιατί είναι ένα μεγάλο θέμα, που το νιώθουμε και εμείς και αντιλαμβάνεσθε τον προβληματισμό μας.

Για το θέμα της ποσοστιαίας αμοιβής, εδώ έχουν γίνει ατελείωτες συζητήσεις, για έναν πολύ απλό λόγο. Ο στόχος είναι ένας και μόνος.

Όταν δε ρωτήσετε και τον κ. Μάνο, ο κ. Μάνος, είναι πανευτυχής. Ψάχνει το Υπουργείο Οικονομικών, πώς θα συνδυαστεί μαζί μας, για να μπορέσουμε να ελέγξουμε τα έσοδα και τα έξοδα, ειδικότερα σε κάποια κέντρα διασκεδάσεως, που ελέγχονται πολύ δύσκολα.

Χθες και αυτός ήταν ο λόγος, το Υπουργείο Οικονομικών μας έδωσε αυτήν τη διατύπωση. Πήγαμε πολλές φορές στο Υπουργείο Οικονομικών να μας δώσει τη διατύπωση, η οποία θα είναι συμβατή με αυτή που θα χρησιμοποιήσουμε και εμείς, ώστε να μην έχουμε προβλήματα. Γιατί έτσι θα έχουμε δυο ελέγχους, ένας του Υπουργείου Οικονομικών και ένας από τους δικούς μας φορείς λαϊκής διαχείρισης.

Τελικά πιστεύω ότι μπορούμε να κάνουμε τη τροποποίηση του άρθρου 32, παρ. 1, μετά από μια νεότερη ερμηνεία που μας έδωσε το Υπουργείο Οικονομικών, διαγράφοντας το 'ακαθάριστες εισπράξεις' και προσθέτοντας 'όλα ανεξαρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα'.

Έρχομαι στο θέμα των βιβλίων, στο οποίο είμαι τελείως αντίθετη για πολλούς λόγους και λυπάμαι που θα στεναχωρήσω την κα Μερκούρη, γιατί τα σχολικά βιβλία είναι ένα πολύ μεγάλο θέμα, το οποίο μας έχει προβλήματα όλους.

Πρώτον, τα σχολικά βιβλία διανέμονται δωρεάν. Και από την ώρα που δικαίουνται δωρεάν, ποσοστό να υπολογίσουμε και για ποια τιμή λιανικής πώλησης, όταν στην ουσία το Κράτος αναλαμβάνει να μοιράσει τα σχολικά βιβλία;

Δεύτερον, ο αριθμός των σχολικών βιβλίων δυστυχώς για μας, δεν αλλάζει. Αλλάζει μόνο προς τα κάτω. Μακάρι να φθάσουμε σε κάποια στιγμή, που ο αριθμός των σχολικών βιβλίων θα αυξάνεται. Δεν αυξάνεται. Άρα την ώρα που θα γίνει μια συμφωνία, μεταξύ του εκδότου των σχολικών βιβλίων και του Κράτους, - που πιστεύω ότι πολύ απέχουμε από το να φθάσουμε να δώσουμε σχολικά βιβλία σε διδύτες, άρα το Κράτος κάνει διαπραγμάτευση- για ένα σχολικό βιβλίο, το λογικό είναι ότι θα δώσει μια τιμή.

Τρίτον, ισχύει αυτό που σας είπα και πριν ότι φοβάμαι, πως αν βάλουμε ποσοστά και ποσοστιαίες αμοιβές, θα δυσκολέψουμε την επιλογή.

Στην Ελλάδα ζούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Γνωρίζετε τη αγώνα έχουμε κάνει όλοι, κατά διασπορά στην Αθηναϊκή, για να καλυπτεί την πόλη των βιβλίων, να μπουν αποστάσματα στα βιβλία και να έχουν τα βιβλία ένα όλο επίπεδο, από αυτό που δυστυχώς πολλά απαυτά έχουν σήμερα.

Ο πρόηπτος μπορεί να δυσκολέψει την έκδοση ενός σχολικού βιβλίου, εγώ δεν θα ήθελα να το βάλουμε μέσα σε αυτόν το νόμο. Και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, κύριε Μπένο, έτσι κατηγορηματικά το αρνείται το Υπουργείο Πολιτισμού. Συν τοις άλλοις αυτή η εξαίρεση υπάρχει παντού για τα σχολικά βιβλία. Υπάρχει σε όλους τους νόμους. Γιατί δεν είναι ένα θέμα ...

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Είναι άδικο!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Μπορεί να είναι άδικο, αλλά είπαμε ότι η παιδεία αυτήν τη στιγμή, όπως πιστεύω και σε όλες τις κυβερνήσεις, έχει άμεση προτεραιότητα.

Και έρχομαι στο θέμα των Η/Υ. Η εξαίρεση των Η/Υ οφείλεται στο ότι είναι πράγματα ένα πολύ καινούριο δεδομένο. Και είναι εξαιρετικά δύσκολη η διαπίστωση του γεγονότος. Γι' αυτό και τον εξαφεί και ο γαλλικός νόμος. Δεν ξέρω αν θα φθάσουμε κάποια στιγμή να είμαστε σε θέση να κρίνουμε την πνευματική δημιουργία ενός προγράμματος, πόσο έχει πάρει

από άλλο πρόγραμμα, τι έχει συνδυασει μέσα, τι είναι δικό του, τι είναι παρένο, ποιανής εταιρίας είναι. Είναι πολύ μεγάλο πρόβλημα και γι' αυτό εξαιρείται και σε όλους τους νόμους.

Εμείς αυτό το οποίο προτείνουμε, είναι να αλλάξουμε τη διατύπωση της παραγράφου 2 του άρθρου 32. Διότι ετσι όπως ήταν διατυπωμένο έχει κάποιο πρόβλημα. Η παρ. 2 αναδιατυπώνεται ως εξής: "Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό που προβλέπεται στην προηγουμένη παράγραφο εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση". Ωστε εάν μπορεί να βρεθεί, να μπορεί να δοθεί ποσοστό. Άλλα δεν πιστεύω κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι έχουμε φθάσει εκεί. Είναι πάρα πολύ δύσκολο να βρεθεί ο τρόπος με τον οποίο μπορει κανένας να υπολογίσει ποσοστό στο θέμα των Η/Υ.

Νομίζω ότι δεν έχω άλλο να προσθέσω.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Είναι και το άρθρο 35.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Το άρθρο 35 θα το αναπτύξει η κυρία Μπενάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κα Μπενάκη έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Αν κατάλαβα καλά, η απορία αναφέρεται στο "δημιουργό". Στο ποιός θα εισπράξει το ποσοστό του 50% από τον ραδιοτηλεοπτικό σταθμό μετά την επανάληψη. Το πρόβλημα δημιουργείται στις περιπτώσεις που υπάρχει σύμβαση παραγωγής, όπου ο δημιουργός έχει εκχωρήσει όλα τα δικαιώματα στον παραγωγό. Γεννάται λοιπόν το ερώτημα στην περίπτωση αυτή ποιος θα εισπράξει το ποσοστό από το σταθμό.

Φυσικά θα το εισπράξει ο παραγωγός, εάν έχει γίνει τέτοια σύμβαση και προβλέπεται. Άλλα επειδή η λέξη "δημιουργός" θα μπορούσε να δημιουργήσει πραγματική αμφιβολία και την εντύπωση ότι πρόκειται περί εξαιρέσεως, είναι καλύτερα να αντικαταστήσουμε τη λέξη "δημιουργός" με τη λέξη "δικαιούχος".

Δηλαδή εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, σε περίπτωση επανάληψης κ.λπ., κ.λπ., σε ραδιοτηλεοπτικό οργανισμός υποχρεούται να καταβάλλει πρόσθετη αμοιβή στο δικαιούχο, που αρίζεται για την πρώτη επανάληψη σε ποσοστό τουλάχιστον 50% του ποσού που αρχικά συμφωνήθηκε και για κάθε επόμενη στο 20%.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Δεν είναι λύση αυτή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Επιτρέπετε, κυρία Υπουργέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Επιτρέπει το Προεδρείο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Το κάνατε χειρότερο τώρα. Εσείς είχατε δεσμευθεί στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή όταν σας κάναμε το ερώτημα. Κατ' αρχήν τα ερωτήματα είναι τα εξής κα Μπενάκη. Ποιο είναι το ποσό που αρχικά συμφωνήθηκε; Μεταξύ δημιουργού και παραγωγού ή μεταξύ παραγωγού και τηλεοπτικού μέσου ή οποιουδήποτε άλλου μέσου που θα μεταδώσει το οπτικοακουστικό έργο; Ποιο είναι; Είναι ασφές. Πρέπει να ξεκαθαρισθεί αυτό. Αυτό ήταν το ένα ερώτημα. Και το δεύτερο ερώτημα...

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Όταν υπάρχει παραγωγός ή όταν δεν υπάρχει παραγωγός;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Προφανώς όταν υπάρχει παραγωγός. Ποιο είναι το ποσό που αρχικά συμφωνήθηκε; Τι εννοείτε όταν λέτε "το ποσόν που αρχικά συμφωνήθηκε"; Πείτε μας τι εννοείτε. Είναι το ποσόν που συμφωνείται ανάμεσα στο δημιουργό και τον παραγωγό η ανάμεσα στον παραγωγό και στο κανάλι που θα μεταδώσει το οπτικοακουστικό έργο; Πείτε μας τι εννοείτε;

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Κύριε Μπένο, νομίζω ότι η διάταξη αυτή αναφέρεται στο ραδιοτηλεοπτικό σταθμό, στη συμφωνία που έχει γίνει με το ραδιοτηλεοπτικό σταθμό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Είναι ασφές αυτό.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Μα, δεν έχει νόημα αλλώς η διάταξη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Τελικά βεβαίως από το σταθμό θα μεταδοθεί κα Μπενάκη. Άλλα υπάρχει ένα ποσό που αρχικά συμφωνήθηκε, όπως λέτε μέσα στο νομοσχέδιο. Ποιο είναι αυτό;

Αυτό που θα συμφωνήσει ο σταθμός με τον παραγωγό ή αυτό που θα έχει συμφωνήσει ο δημιουργός με τον παραγωγό; Διότι μιλάτε προφανώς για τον δημιουργό.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Υπάρχει οπωδήποτε η συμφωνία που κάνει ο ραδιοτηλεοπτικός σταθμός με κάποιον αντισυμβαλλόμενο, ο οποίος διαχειρίζεται το οπτικοακουστικό έργο. Αυτός μπορεί να είναι ο ίδιος ο δημιουργός, αυτός μπορεί να είναι ο ίδιος ο παραγωγός. Εάν είναι ο παραγωγός, θα το εισπράξει από το σταθμό ο παραγωγός, εάν είναι ο δημιουργός θα το εισπράξει ο δημιουργός. Βάζοντας τη λέξη "δημιουργό" δημιουργούμε αμφιβολία. Γιατί θα έχουμε το "δικαιούχο", το δικαιούχο που έκανε την αρχική συμφωνία, ο οποίος θα δικαιούται να πάρει το πρόσθετο. Δεν είναι ασφές αυτό;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Αυτό είναι ασφές που λέτε τώρα, αλλά είναι μία σοβαρή υποχώρηση από την αρχική σας πρόθεση. Γιατί στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή είχατε δηλώσει ότι σαφώς αφορά το δημιουργό. Το είχατε δηλώσει. Αυτό δηλαδή το ποσό που προβλέπεται, το 50%, οι επαναλήψεις κ.λπ., κ.λπ.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Εάν το λέτε έτσι, έτσι θα είναι, δεν το θυμάμαι. Άλλα δεν το αμφισβήτω.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Να σας πω γιατί δεν μπορεί να είναι αλλιώς. Εδώ μιλάμε για τα δικαιώματα των δημιουργών. Δεν μιλάμε για τα δικαιώματα των παραγωγών. Παρακάτω, στα συγγενικά έχουμε τα δικαιώματα των παραγωγών και των ερμηνευτών-εκτελεστών. Εδώ μιλάμε για τους πρωτογενείς δημιουργούς. Είναι προφανές λοιπόν ότι αυτό το ποσό αφορά τους δημιουργούς. Και το θέμα που είναι για διευκρίνιση είναι ποιο είναι το ποσό που αρχικά συμφωνήθηκε.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Μιλάμε για συμβάσεις και άδειες εκμετάλλευσης, κύριε Μπένο. Στη συμβάσεις..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ για να αποκαταστήσουμε και τα κοινοβουλευτικά δικαιώματα στην πραγματική τους λειτουργία.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Στις συμβάσεις εκμετάλλευσης έχουμε δύο μέρη που συμβάλλονται. Στην περίπτωση αυτή το ένα είναι ο σταθμός και το άλλο είναι ένας αντισυμβαλλόμενος, ο οποίος μπορεί να είναι είτε ο παραγωγός του έργου είτε ο δημιουργός όταν δεν υπάρχει παραγωγός. Εκείνος λοιπόν που συνεβλήθη με το σταθμό, αυτός και θα εισπράξει. Γιατί αυτό είπα αντί τη λέξη "δημιουργό" να βάλουμε τη λέξη "δικαιούχο".

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ : Δε νομίζω ότι είναι ικανοποιητική αυτή η ρύθμιση και φοβάμαι ότι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κυρία Υπουργός τελειώσει την αγόρευση της.

Ο κ. Γιαννέλης έχει το λόγο για να δευτεροlogήσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ακούγοντας όλους τους συναδέλφους απέκτησα την απόλυτη αισθηση ότι πραγματικά παρευόμαστε ένα σωστό δρόμο για την κατοχύρωση των δικαιώματων των πνευματικών δημιουργών και προς αυτό το δρόμο έχειναι η κατεύθυνση όλων μας και αυτό αποδείχτηκε από τις εισηγήσεις των εισηγητών, διότι υπήρξε μία ομοφωνία επάνω στα βασικά θέματα. Δεν υπάρχουν ουσιαστικές αντιρρήσεις. Απλώς υπάρχουν διαφορετικές απόψεις σε ορισμένα θέματα και είναι σωστό αυτό και πιστεύω ότι αυτή η αρχή, η σωστή αρχή που γίνεται σήμερα θα μας ακολουθήσει σε όλη την πορεία μας, μέχρις ότου ολοκληρώσουμε αυτό το νομοσχέδιο, ώστε να υπαρξει ένας καινούριος νόμος για τους πνευματικούς δημιουργούς αντάξιος αυτής της

Αίθουσας.

Θα ήθελα μόνο να κάνω μία-δύο παρατηρήσεις στα όσα ακούστηκαν και πραγματικά χρήσιμες παρατηρήσεις, γιατί τα όσα ακούστηκαν ήταν ενδιαφέροντα και οι αιτίασις, που υπήρχαν είχαν και αυτές την αιτία τους και τη σωστή θέση και βάση τους.

Θα ήθελα, λοιπόν, να ξεκινήσω με την παρατήρηση της κας Μερκούρη για το άρθρο 33 παρ.2 για τα σχολικά βιβλία.

Φοβάμαι, πως είμαι και εγώ πέρα για πέρα αντίθετος με το αίτημα της κας Μερκούρη και άλλων συναδέλφων της άλλης Πλευράς να απαλειφθεί το στοιχείο "χάμα" της παρ. 2 για τα σχολικά βιβλία. Νομίζω ότι αυτό θα δημιουργήσει μεγαλύτερη ζημιά στους νέους πνευματικούς δημιουργούς. Δεν υπάρχει κανένας λόγος για να διατηρήσουμε αυτήν τη παράγραφο. Όμως αυτοί οι λόγοι που θα πω τώρα είναι πάρα πολύ ουσιαστικοί και πιστεύω ότι οφελεί τους νέους πνευματικούς δημιουργούς. Δίνει τη δυνατότητα να περιλαμβάνονται τα κείμενά τους μέσα στα σχολικά βιβλία και που αν απαιτείτο αμοιβή είναι βέβαιο ότι δεν θα περιλαμβάνονται τέτοιου είδους κείμενα. Πολύ δε περισσότερο τα πράγματα θα χειροτερέψουν, εάν προχωρήσουμε προς την κατεύθυνση που αφήσατε να εννοηθεί, ότι τα σχολικά βιβλία θα πάνε σε ιδιωτικούς φορείς, ότι δηλαδή θα εκδίδονται κάποια σπιγμή από τους ιδιώτες. Μπορεί να συμβεί αυτό, αν και η κυρία Υπουργός είπε ότι η προσωπική της άποψη είναι πως απέχουμε από τους σημείου αυτού. Άλλα εάν δεν απέχουμε από τους σημείου αυτού και κάποιοι ιδιωτικοί οργανισμοί αναλάβουν την έκδοση των σχολικών βιβλίων, θα είναι πολύ χειρότερα τα πράγματα για τους νέους πνευματικούς δημιουργούς.

Γιατί; Γιατί οι ιδιώτες, τότε -και παίρνω τη χειρότερη περίπτωση- και σήμερα το Δημόσιο, προκειμένου να μειώσουν τα έξοδα των βιβλίων αυτών, τι θα κάνουν; Θα βάζουν αποσπάσματα του Παπαδιαμάντη, του Ροΐδη -ενδεικτικά αναφέρω ορισμένα ονόματα- πνευματικών δημιουργών, που όμως, θα έχει λήξει η εμβέλεια διεκδίκησης των πνευματικών τους δικαιωμάτων, γιατί θα έχουν περάσει τα 70 χρόνια και δεν θα χρειάζεται να πληρώσει κανένας πνευματικά δικαιώματα στους ανθρώπους αυτούς...

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Δεν μπορεί να τα πάρει και σήμερα αυτά;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ - ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Ασφαλώς και μπορεί να τα κάνει. Όμως, μπορεί να κάνει και κάπι άλλο σήμερα, κυρία Μερκούρη. Μπορεί να βάζει αποσπάσματα νέων συγγραφέων, νέων ποιητών χωρίς να πληρώνει τίποτε. Και αυτό θα ωφελήσει πάρα πολύ τη νέα πνευματική γενιά. Και θα πρέπει, επιτέλους, τους νέους ανθρώπους να τους φέρουμε σε επαφή με τους νέους πνευματικούς δημιουργούς, με τους νέους ποιητές, με τους νέους συγγραφείς. Γιατί, αλλιώς, φοβάμαι ότι θα αποκοπεί ο δεσμός των νέων παιδιών με τους νέους συγγραφείς.

Αυτό, για μένα, είναι ένα καταλυτικό επιχείρημα, που με κάνει να συμφωνήσω με την άποψη της κυρίας Υπουργού πως, σε καμιά περίπτωση, δεν πρέπει ν' αφαιρεθεί και πως θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα, στα σχολικά βιβλία, να μπαίνουν αποσπάσματα και νέων ανθρώπων, χωρίς να καταβάλεται αμοιβή.

Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, να κάνω δύο παρατηρήσεις.

Ο κ. Σεβαστάκης έκανε μία παρατηρηση για το άρθρο 34 και είπε ότι δεν δίνεται ο ορισμός του οπτικοακουστικού έργου. Θα ήθελα να πω το εξής: Ο νομοθέτης αυτός, ο οποίος γιατί θέτει ορισμούς στο νόμο, -η προσωπική μου άποψη είναι αυτή- δεν νομοθετεί σωστά. Είναι επικίνδυνο, από νομικής πλευράς, να μπαίνουν ορισμοί μέσα στα νομοθετήματα. Μπορεί να αποκλείσει περιπτώσεις. Μπορεί να δημιουργήσει καινούριες περιπτώσεις. Είναι, επαναλαμβάνω, πάρα πολύ επικίνδυνο. Και πιστεύω ότι, από νομοτεχνικής πλευράς, η κα Υπουργός δεν δέχεται να μπει. Και με βρίσκει απόλυτα σύμφωνο αυτό. Αυτός είναι ο μοναδικός λόγος. Δεν υπάρχει κανένας άλλος λόγος.

Νομίζω ότι είναι σωστές οι παρατηρήσεις που ακούσθηκαν. Εγώ θα συμφωνήσω και με την άποψη του κ. Σεβαστάκη,

ότι η λέξη "αποθήκευση" είναι αυτή που πράγματι σήμερα χρησιμοποιείται για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Πιστεύω ότι είναι μια πάρα πολύ σωστή άποψη και θα ωφελούσε το νομοσχέδιο το να μπει αυτή η λέξη μέσα στο αντίστοιχο άρθρο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΩΤΕΑΣ: Αποταμίευση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ - ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Προσωπικά πιστεύω ότι σωστή είναι η λέξη "αποθήκευση". Αλλά έστω και "αποταμίευση". Είναι συναφής λέξη, πιο σωστή ίσως απ' αυτή που εμπειρέχεται στο σχετικό άρθρο.

Τέλος, συμφωνώ απόλυτα για το άρθρο 32. Είχα και εγώ να κάνω την παρατήρηση, αλλά το διόρθωσε η κυρία Υπουργός. Δεν ξέρω, αν θα έπρεπε να υπήρχε και η δυνατότητα επιλογής του δημιουργού, να έχει την πρόσβαση είτε στα έσοδα είτε στα έξοδα. Γιατί υπάρχουν τεράστια προβλήματα σήμερα. Υπάρχει φορολογική διαφυγή, ιδίως στα νυχτερινά κέντρα -όπως πολύ σωστά είπε ο κ. Νιώτης, για το πρόβλημα των λουλουδιών και όλα αυτά- και θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα προσφυγής του πνευματικού δημιουργού είτε στη μια περίπτωση είτε στην άλλη.

Νομίζω, λοιπόν, ότι πορευόμαστε έναν σωστό δρόμο και μέσα σ' αυτό το πνεύμα, θα μπορέσουμε να συνεχίσουμε και στην επόμενη ενότητα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κοσώνης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα τον Εισηγητή της Πλειοψηφίας.

Δεν ξέρω, αλλά μου δημιουργήσατε την αισθηση ότι πάμε ομόφωνα να όλα. Δεν είναι έτσι. Υπάρχουν σοβαρότατες επιπυλάξεις και αντιφρίσεις, κύριε συνάδελφε.

Και προσπαθούμε. Κάνουμε ορισμένες παρατηρήσεις, στις οποίες δεν παίρνουμε καθόλου απαντήσεις ούτε ακόμη και στα ερωτήματα που κάνουμε.

Παρά ταύτα, εγώ θα επαναλάβω ένα ερώτημα, να δούμε, αν θα κριθεί εύλογο. Εγώ δέχομαι την άποψη της κας Υπουργού για το σχολικό βιβλίο. Γιατί, όμως, ο νομοθέτης, ο οποίος πρέπει να πραβλέπει όλα τα ενδεχόμενα, δεν δέχεται τη διατύπωση 'εφόδου αυτά διατίθενται δωρεάν'; Πού είναι το κακό; Δεν είναι μία κατοχύρωση για μελλοντικούς αυτό; Και αν το Κράτος συνεχίσει να βγάζει βιβλία μόνο του και δεν τα παραχωρήσει στον ιδιωτικό τομέα, δεν βλάπτει σε τίποτε αυτή η διατύπωση.

Στο άρθρο 33, παρ. 4 -και το λέω αυτό, γιατί έχω την αισθηση ότι δεν το είπα στην πρωτολογία μου- η τελευταία φράση λέει: "Η άδεια παραχωρείται και η αμοιβή εισπράττεται από τον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης".

Η αισθηση που δημιουργείται είναι ότι είναι κοινός ο οργανισμός διαχείρισης μεταξύ εκδότη και δημιουργού. Είναι δυνατόν να υπάρχει αυτό το πράγμα;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ(Υπ.Πολιτισμού): Δεν σας άκουσα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Στο άρθρο 33, παρ. 4 στην τελευταία φράση λέει: "η άδεια παραχωρείται και η αμοιβή εισπράττεται από τον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης" και ότι πρέπει η άδεια να παραχωρείται από το δημιουργό γιατί αυτός είναι ο δημιουργός του πνευματικού έργου. Και αυτό που λέτε με την εύλογη αμοιβή, η γνώμη μου είναι ότι πρέπει να φύγει το "εύλογη".

Και επειδή ελέχθη κάπι για την έπιτροπολογία θα ήθελα να πω και εγώ τη γνώμη μου. Είναι σωστός ο ενδοιασμός του κ. Μπένου που εξέφρασε στην αρχή ότι πρέπει να είναι αμιγές..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Οι τροπολογίες θα συζητηθούν την Τρίτη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Δεν μιλώ για την τροπολογία κύριε Πρόεδρε, αλλά αναφέρθηκα επειδή έχουν τοποθετηθεί και άλλοι.

Η τακτική όμως να υπάρχουν μαργαριτάρια άσχετα σε κάθε νουοσχέδιο είναι συνηθισμένο φαινόμενο. Και επειδή αυτή η

ιροπολογία σχετίζεται θα έλεγα εγώ, εμείς δεν έχουμε αντίθρηση να συζητήθει όταν θα έρθει η ώρα της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Νιώτης έχει το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα εκτός Αιθούσης από το εσωτερικό κύκλωμα της τηλεόρασης πώς αποδοχές πης κυρίας Υπουργού σε σχέση με τις παραπρήσεις που κάναμε για το άρθρο 32.

Πρέπει όμως να κάνω ακόμα μια μικρή παραπήρηση και θα παρακαλούσα να το δείτε προσεκτικά και πιθανόν με τους συμβούλους σας, γιατί δεν μπορεί να γίνει αλλιώς αυτήν την ώρα, ότι η επιλογή πρέπει να γίνεται από το δημοιουργό. Αφού δεχθήκατε τρία διαζευκτικά, τουλάχιστον εδώ να τα προσέξουμε, μήπως κάνει την επιλογή τελικά ο υπόχρεος προς καταβολή. Την επιλογή θα την κάνει ο δημοιουργός ή ο συλλογικός φορέας διαχείρισης που θα δρα χάριν του δημοιουργού. Το προσδιορίσαμε με τρεις διαζευκτικούς τρόπους, τα δεχθήκατε και είναι νομίζω προς θετική συμπλήρωση των όσων βελτιώσεων έχουν γίνει, αλλά πρέπει να προσεχθεί αυτό. Παρακαλώ να έχουμε μια απάντηση.

Επίσης, αφού κάνατε δεκτές πις θέσεις αυτές στο άρθρο 32, πρέπει να γίνει η ίδια διευθέτηση και στο άρθρο 34 παρ. 3. Δεν το είπατε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Θα το πω, περιένω να σας ακούσω.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Και τούτο διότι το άρθρο 32 εφαρμόζει το γενικό κανόνα.

Στο άρθρο 34 παρ. 3 πάμε τώρα ειδική διάταξη για το σκηνοθέτη. Ο σκηνοθέτης όμως στο οπτικοακουστικό είναι δημοιουργός, άρα χάριν εναρμονίσεως θα πρέπει να γίνει ρητή επανάληψη όλης αυτής της αποδοχής που υπήρξε στο 32.

Στο άρθρο 35 και παρακαλώ την κ. Μπενάκη να το προσέξει, γιατί άκουσα τον άκουσα τον κ. Μπένο ο οποίος επιχειρήσε να σας δώσει το τι τρομακτικό θα συμβεί σε αυτό το κλίμα στο οποίο επιχειρούμε να βελτιώσουμε κάποια πράγματα, να αλλάξετε στην προσπάθεια να βελτιώσετε τον όρο 'δημοιουργός' με τον όρο 'δικαιούχος'. Αυτό είναι μέγα σφάλμα, γιατί δικαιούχος τελικά θα είναι ο παραγωγός. Και στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή και εδώ, η διάταξη του άρθρου 35 ήταν για να δώσει μεγαλύτερο πλαίσιο προστασίας στο δημοιουργό. Έτσι δεν είναι; Δεν πρέπει λοιπόν, να φύγουμε από αυτήν τη διατύπωση, γιατί δικαιούχος τελικά δεν θα είναι ο δημοιουργός, θα είναι ο παραγωγός. Και αν η βούληση η δική σας είναι να στρίξουμε με τέτοιες ρυθμίσεις τον παραγωγό, να το πούμε, αλλά δεν πρόκειται περί αυτού. Όλο το άρθρο 35 χτίστηκε για να στρίξουμε το δημοιουργό. Πιστεύω ότι ο κ. Μπένος έχει δίκιο γιατί δεν φαίνεται για το ποια πρώτη αμοιβή θα ληφθεί υπόψη. Σε σχέση με το σκηνοθέτη και την εταιρεία του παραγωγό;

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Εσείς προτείνετε;

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Εγώ νομίζω ότι είναι το πρώτο, όπι πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη μας το μισό της αμοιβής που έχει καθοριστεί από τον παραγωγό και το σκηνοθέτη. Είναι βασική η σύμβαση αν θέλουμε τελικά είναι εφαρμόσιμος ο κανόνας.

Δεν ξέρω αν ερμηνεύω και τα όσα είπε η κα Μερκούρη και ο κ. Μπένος, αλλά θέση μας είναι να μην αλλάξει καθόλου η λέξη 'δημοιουργός'. Αν δεν θέλετε να το δείτε, τότε έχουμε οιβαρή διαφωνία.

Η παρατήρηση που έγινε από τον κ. Μπένο αφορά τον τοόπο που θα εφαρμοστεί αυτή η διάταξη. Φοβούμαστε ότι θα έχει κάποια αδυναμία εφαρμογής. Έχει κάποιες αμφιβολίες και η κα Μερκούρη, εγώ το αποσύνεως μέχρι να το ξαναδούμε. Για την πρώτη παραπόρησή μας είναι επιμένουμε.

Πρέπει τώρα αμέσως να δηλωσει: Ήδητερα η κυρία Υπουργός Πολιτισμού και εσείς κυρία Μπενάκη ότι δεν φεύγουμε από τον όρο δημοιουργός στο άρθρο 35, γιατί διαφορετικά θα είναι πολύ ασνητικό.

Όσον αφορά το άρθρο 38 για τους φωτογράφους, σε όλους τους νόμους και το γερμανικό και τον ισπανικό υπάρχει διατύπωση -και δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει να περιφένουμε τη ντρεκτήβα- ότι όλες οι φωτογραφίες προστατεύονται, είτε ως έργα είτε ως απλές. Είπατε ότι προστατεύετε τις πρωτότυπες. Κάτι τέτοιο άκουσα έξω. Να μας πείτε ποιος είναι ο ορισμός τελικά του πρωτότυπου.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Τα είπαμε αυτά.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Καλώς. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το λόγο έχει η κυρία Υπουργός, αν επιθυμεί, για τις τελικές διατύπωσεις των άρθρων, πριν κηρυχθεί περαιωμένη η συζήτηση.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Θα ήθελα να ξεκαθαρίσουμε πραγματικά το άρθρο 35 και να συμφωνήσουμε τι ακριβώς θέλουμε δύο, διότι πρόθεσή μας είναι να προστατευθεί ο δημοιουργός σ' αυτην την περίπτωση.

Ακούστε, όμως, κύριε Μπένο, τι δυσκολία μπορεί να δημιουργηθεί στο δημοιουργό. Υπάρχει μια αρχική σύμβαση του δημοιουργού με τον παραγωγό, η οποία συμφωνείται σένα ορισμένο ποσοστό. Που μεταφράζεται σε κάποιο ποσό. Ο παραγωγός που έχει δύλια τη δικαιωμάτα κάνει μια συμφωνία με το ραδιοτηλεοπτικό σταθμό για την αναμετάδοση. Για να γίνει νέα επανάληψη, ορίζει το άρθρο, ότι ο ραδιοτηλεοπτικός σταθμός δεν χρειάζεται να πάρει τη συναίνεση του δημοιουργού, αλλά πρέπει με κάπι να τον πληρώσει. Το ερώτημα είναι πώς θα τον πληρώσει. Με ένα ποσοστό 50%, 20%, βάσει ποιας συμφωνίας; Δεν θα πρέπει νομίζω να είναι άλλη, παρά τη συμφωνία μεταξύ παραγωγού και ραδιοτηλεοπτικού σταθμού.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Μου επιτρέπετε;

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Μάλιστα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Αυτό είναι καλύτερο από αυτό που προτείναμε εμείς. Δεν το προτείναμε για να μην σας δυσκολέψουμε.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Πώς θα πάει, όμως ο δημοιουργός να το ζητήσει από το ραδιοτηλεοπτικό σταθμό, εφόσον δεν είναι αντισυμβαλλόμενος; Για να τα πούμε και νομικά, η συμφωνία δημοιουργού και παραγωγού είναι για το ραδιοτηλεοπτικό σταθμό res inter alios acta.

Το σωστό είναι, λοιπόν, να εισπράξει ο παραγωγός το 50% της αμοιβής στηριζόμενος στη συμφωνία που έχει κάνει ο παραγωγός με το ραδιοτηλεοπτικό σταθμό και να το δώσει στο δημοιουργό.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν είναι έτσι, κυρία Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, δεν εχετε το λόγο. Δεν λαβάτε καν μέρος στη συζήτηση και είμαστε στο τέλος της ενότητας αυτής.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Αν βάλλουμε, όμως, τη λέξη 'δημοιουργός' που λέτε, δεν μπορεί να πάει να την εισπράξει ο δημοιουργός, διότι δεν είναι αντισυμβαλλόμενος του ραδιοτηλεοπτικού σταθμού. Γι' αυτό προτείνουμε να μπει η λέξη 'δικαιούχος', διότι δικαιούχος είναι οπωδήποτε ο δημοιουργός, ο οποίος έχει την απαίτηση, αλλά θα την εισπράξει ο παραγωγός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρία Υπουργός, πώς αναδιατυπώνεται το άρθρο 35;

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, επειδή πρέπει να συνεννοηθούμε επί του θέματος αυτού, εγώ θα επιθυμούσα να υπάρχει αντίλογος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Καμία αντίφρηση, αν θέλει ο κ. Μπένος να μιλήσει, έχει το δικαίωμα.

Ο κ. Μπένος έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Το ένα, επιτέλους, το ξεκαθαρίσαμε. Και μάλιστα εμείς είπαμε μεταξύ των δύο συμφωνιών, του δημοιουργού και του παραγωγού ή του παραγωγού με το τηλεοπτικό κανάλι. Σας προτείναμε ένα κλίμα ουγκράτησης στο πρώτο. Αυτό που λέτε, μας καλύπτει απόλυτα. Ξεκαθαρίσαμε ποια θα θεωρείται η αρχική συμφωνία και ως προς αυτό, έχει καλό.

Το δεύτερο θέμα που θεωρούμε είναι αυτό το δικαίωμα να

είναι αναπαλλοτριώτο, ανεκχώρητο. Πάντως, σε κάθε περίπτωση δεν πρέπει να αλλάξει η διατύπωση, γιατί θα μπερδέψει τα πράγματα. Εμείς δεν είμαστε ειδικοί, όσο οι συνεργάτες σας, αλλά να μην αλλάξει η λέξη "δημιουργό" σε "δικαιούχο". γιατί θα μπερδέψει πολύ τα πράγματα.

Κατά τα άλλα, συμφωνούμε απόλυτα με αυτά που είπατε, κυρία Υπουργέ, και πιστεύουμε ότι ξεκαθαρίζουν απόλυτα το θέμα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κυρία Υπουργέ, με συγχωρείτε. Ο δημιουργός θα πάρει 50% αυτών που είχε πάρει ασχέτως του πιο εισπράττει ο παραγωγός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Παρακαλώ δεν έχετε το λόγο, μη γίνονται διακοπές.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αυτό που είπα, θα πρέπει να συμφωνηθεί, δηλαδή να παίρνει 50% απ' αυτά που είχε πάρει αρχικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Κύριε Κεδίκογλου, δεν έχετε το λόγο, δεν πήρατε μέρος στη συζήτηση της ενότητος.

Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ.Δικαιοσύνης): Κύριε Κεδίκογλου, λέτε να πάρει 50% της αρχικής σύμβασης από τον παραγωγό.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αυτό είναι το ελάχιστο, το 50% που πήρε αρχικά. Τον κατοχυρώνει, τουλάχιστον, να πάρει αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Δεν έχετε το λόγο, κύριε Κεδίκογλου.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Αν πληρωθεί ακριβότερα, θα υπάρχει καινούρια συμφωνία. Εδώ μιλάμε για την περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία και ανατρέχουμε στην αρχική. Σε ποια αρχική θα ανατρέξουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Δεν μπορεί να γίνει συζήτηση κατ' αυτόν τον τρόπο. Οφίμως ο κ. Κεδίκογλου το θυμήθηκε. Βεβαίως έχει τις απορίες του, αλλά να γίνονται μέσα στα πλαίσια της διαδικασίας και του Κανονισμού.

Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ.Δικαιοσύνης): Εγώ διατυπώνω την άποψη πως η πρόθεση είναι να καταλήξουν τα χρήματα στο δημιουργό -για να το ξεκαθαρίσουμε- και θα είναι το ποσοστό 50% επί της συμβάσεως που έχει κάνει ο παραγωγός.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Επί της αμοιβής που πήρε αρχικά ο δημιουργός.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Δικαιοσύνης): Να αφήσουμε τότε τη λέξη "δημιουργός", ώστε να μη δημιουργηθεί η εντύπωση ότι θα τα πάρει ο παραγωγός.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Συμφωνούμε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Και εμείς συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Τελικώς, πώς διατυπώνεται το άρθρο 35;

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ.Δικαιοσύνης): Μένει η λέξη "δημιουργός".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Η κυρία Υπουργός Πολιτισμού έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ.Πολιτισμού): Αλλάζει επίσης στο άρθρο 34 παρ. 3, η βάση υπολογισμού του ποσοστού όπως την είχαμε πει πριν στο άρθρο 32. Είναι ακριβώς η ίδια διατύπωση "όλα ανεξαρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα". Δεν θα προσθέσω τη φράση που λέτε, κύριε Νιώτη, πρώτον διότι είναι αυτονόητη και δεύτερον γιατί θεωρώ ότι πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος, διότι δεν έχουμε συνειδητοποιήσει κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι κάνουμε αυτήν τη σπιγμή. Σημαίνει ότι πιθανώς 4 διαφορετικοί συλλογικοί φορείς διαχειρίστης θα πηγαίνουν σε έναν, κέντρο ή πρόσωπο, και θα του ζητάνε τα ποσοστά, τα οποία δικαιούνται. Θα πρέπει να βρεθεί ο τρόπος, να υπάρξει ένας τρόπος, ο οποίος πιστεύω ότι στην πράξη θα βρεθεί, ώστε όλοι να πιέρνουν τα δικαιώματά τους με έναν τρόπο. Γίατρό δε θέλω να το βάλω μέσα.

Στο άρθρο 33 στην παρ. 4 το τελευταίο εδάφιο "Η άδεια παραχωρείται και η αμοιβή εισπράττεται από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης", να διαγραφεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 32 έως και 39 και θα τεθούν ένα προς ένα τα άρθρα προς ψηφοφορία.

Ερωτάται το Σώμα, αν γίνεται δεκτό το άρθρο 32, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Συνεπώς, το άρθρο 32, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα, αν γίνεται δεκτό το άρθρο 33, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Δεκτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς, το άρθρο 33 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα, αν γίνεται δεκτό το άρθρο 34 όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Ναι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 34 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα, αν γίνεται δεκτό το άρθρο 35, ως έχει στην έκθεση της Διαρκούς Επιτροπής.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Ναι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 35 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει στην έκθεση της Διαρκούς Επιτροπής.

Ερωτάται το Σώμα, αν γίνεται δεκτό το άρθρο 36 όπως τροποποιήθηκε.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Ναι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 36 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε.

Ερωτάται το Σώμα αν γίνεται δεκτό το άρθρο 37, ως έχει στην έκθεση της Επιτροπής.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Ναι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 37 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει στην έκθεση της Επιτροπής.

Ερωτάται το Σώμα αν γίνεται δεκτό το άρθρο 38, όπως τροποποιήθηκε.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: χι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 38 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε.

Ερωτάται το Σώμα αν γίνεται δεκτό το άρθρο 39.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτά, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς το άρθρο 39 έγινε δεκτό ομοφώνως.

Εισερχόμεθα στην ενότητα των άρθρων 40 έως και 53.

Πριν δώσω το λόγο στους εισηγητές μήπως η κυρία Υπουργός έχει να κάνει κάποιες παρατηρήσεις.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ.Πολιτισμού): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Γιαννέλης

εχει το λόγο

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΣ)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, η προστασία των προγραμμάτων των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών, αποτελεί ένα δύσκολο θέμα και πεδίο σύγκρουσης μεγάλων συμφερόντων. Το θέμα όμως έχει φύγει από την αρμοδιότητα των κρατών-μελών της ΕΟΚ που απλώς είναι υποχρεωμένα να προσαρμόσουν τη νομοθεσία τους στην οδηγία της 14ης Μαΐου 1991.

Επομένως αυτό το κεφάλαιο εισάγει και Κοινοτική νομοθεσία. Αξίζει τον κόπο ωστόσο να σημειωθεί ότι οι ρυθμίσεις που καθιερώθηκαν από την ΕΟΚ προβλέπουν τη δυνατότητα της αποσυμπλήσης ή αντίστροφης ανάλυσης που είναι αναγκαία για την εξασφάλιση της συνδυασμένης χρήσης ενός προγράμματος με άλλο.

Η διάρκεια της προστασίας ορίζεται σε 50 χρόνια, σύμφωνα με την οδηγία της ΕΟΚ. Προβλέπεται όμως ότι σύντομα αυτή η διάρκεια θα πρέπει να παραταθεί στα 70 χρόνια για να εξισωθεί με τη γενική διάρκεια της προστασίας. Στο όγδοο κεφάλαιο τα λεγόμενα συγγενικά δικαιώματα, άρθρο 46 και ιδιαίτερα τα δικαιώματα, έως το άρθρο 53. Τα δικαιώματα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών για τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και την παρουσίαση στο κοινό. Η αμοιβή αυτή είναι ενιαία και καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης.

καλλιτέχνες.

Με το άρθρο 47 αναγνωρίζεται στους παραγωγούς υλικών φορέων ήχους ή εικόνας ή ηχου και εικόνας, το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την αναπαραγωγή και θέση σε κυκλοφορία των υλικών φορέων. Αναγνωρίζεται και εδώ το δικαίωμα εκμίσθωσης και δανεισμού και γίνεται πλήρως εναρμόνιση με τη σχετική οδηγία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Με το άρθρο 48 αναγνωρίζεται στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς το δικαίωμα αναμετάδοσης των εκπομπών της δημόσιας εκτέλεσης, εγγραφής των εκπομπών σε υλικούς φορείς, αναπαραγωγής και θέσης σε κυκλοφορία. Με τη ρύθμιση αυτή γίνεται εναρμόνιση με τη σχετική Οδηγία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Με το άρθρο 49 καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών για τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και την παρουσίαση στο κοινό. Η αμοιβή αυτή είναι ενιαία και καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης.

Με την παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου καθιερώνεται επίσης το δικαίωμα εύλογης αμοιβής και για τη ραδιοτηλεοπτική αναμετάδοση της ερμηνείας ή εκτέλεσης.

Με το άρθρο 50 αναγνωρίζεται στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες το θημόκ δικαιώμα, όσον αφορά την έξουσία αναγνώρισης της πατρότητας και απαγόρευσης κάθε παραμόρφωσης της ερμηνείας τους.

Το άρθρο 51 καθιερώνει για πρώτη φορά ένα συγγενικό δικαιώμα υπέρ των εκδοτών με αντικείμενο την εξωτερική διαμόρφωση της έντυπης έκδοσης του έργου.

Το άρθρο 52 εισάγει ορισμένους κανόνες που διέπουν τα συγγενικά δικαιώματα. Για οποιαδήποτε δικαιοπραξία που αφορά τα συγγενικά δικαιώματα χρειάζεται ο γραπτός τύπος. Όσον αφορά τη διάρκεια των δικαιωμάτων αυτών καθιερώνεται και για τις τρεις κατηγορίες η διάρκεια των 50 ετών με σημείο έναρξης την εγγραφή ή την τέλεση του συγκεκριμένου γεγονότος.

Ας σημειωθεί ότι η προβλεπόμενη διάρκεια στη διεθνή σύμβαση της Ρώμης στο άρθρο 14 είναι 20 χρόνια. Προχωρούμε μπροστά από την Ευρώπη σε ορισμένες διατάξεις που εισάγονται με το υπόψη τονοσχέδιο. Άρα αναγνωρίζεται από τώρα η διάρκεια των 50 ετών που προβλέπεται στο σχέδιο Οδηγίας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τη διάρκεια προστασίας των δημιουργών.

Ειδικότερα για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες προβλέπεται ότι η διάρκεια των δικαιωμάτων δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τη ζωή τους.

Το άρθρο, τέλος, 53 σύμφωνο και αυτό με τη σύμβαση Βέρνης διευκρίνιζε ότι η αναγνώριση των συγγενικών δικαιωμάτων δεν μπορεί να καταλήξει παραμερισμό ή περιορισμό της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Πιστεύω λοιπόν πως με την ενότητα αυτή κατοχυρώνονται πλήρως τα αντίστοιχα δικαιώματα των πνευματικών αυτών δημιουργών. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος) : κα Μελίνα Μερκούρη, Εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έχει το λόγο.

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ : Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει μία κραυγαλέα και σκόπιμη παράλειψη στο άρθρο 47. Λέω σκόπιμη γιατί ενώ συνεχώς την επισημαίνουμε, συνεχώς αγνοούμεθα χωρίς επιχειρήματα και αντίλογο. Δεν υπάρχει κανένας απολύτως ορισμός του παραγωγού. Δε γνωρίζουμε ποιος είναι παραγωγός. Αυτό είναι κάτι το ανηκουστό. Ο νομοθέτης δημιουργεί καινούρια δικαιώματα χωρίς όμως και να προσδιορίζει τα υποκείμενα αυτών των δικαιωμάτων. Με ποιον λαούν θα συναλλαγεί ο ερμηνευτής ή ο δημιουργός; Ποιος είναι ο αντισυμβαλλόμενος; Ακούσαμε το αναπάντεχο επιχείρημα ότι γενικά στο νομοσχέδιο δε δίνονται ορισμοί. Κακώς μάλιστα θα έλεγα, κάκιστα Έπρεπε να υπάρχουν ορισμοί. Αυτός όμως είναι λόγος για να μην υπάρχει και ο στοιχειωδώς αναγκαίος ορισμός του παραγωγού. Ας που σύτε αυτό είναι ακριβές γιατί υπάρχει ο ορισμός του ερμηνευτή.

Η παράλειψη αυτή δημιουργεί και ενα ακόμη μεγάλο

Αντίθετα, για πειροκές εκμεταλλεύσεις νομίμων εγγραφών ή νόμψης αναπαραγωγής αποκτούν μόνο ένα δικαίωμα εύλογης αμοιβής. Τα δικαιώματα αυτά συνοδεύονται από θημά δικαιώματα και από κάποιους περιορισμούς, από την ανάγκη εγγράφου τύπου για τις τρεις κατηγορίες η διάρκεια των 50 ετών με σημείο έναρξης την εγγραφή ή την τέλεση του συγκεκριμένου γεγονότος.

Για πρώτη φορά εισάγεται δικαίωμα των εκδοτών να απαγορεύουν την εκμετάλλευση της εκδοτικής τους εισφοράς από τρίτους. Ειδικότερα, στο άρθρο 46 καθιερώνεται πλήρες συγγενικό δικαίωμα για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες. Το άρθρο αυτό έλαβε υπόψη όχι μονάχα τις αντίστοιχες διατάξεις της διεθνούς σύμβασης της Ρώμης, αλλά και εναρμονίστηκε από τώρα, με την οδηγία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία.

Ειδικότερα, καθιερώνεται το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εγγραφή της ερμηνείας σε υλικό φορέα ήχου ή εικόνας ή ηχου και εικόνας, την αναπαραγωγή, τη θεση σε κυκλοφορία, την παρουσίαση στο κοινό και τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση. Στην έννοια της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης περιλαμβάνεται και η μετάδοση με δορυφόρους και καλώδια.

Αντίγνωρίζεται επισης δικαιώματα εκμίσθωσης και δημόσιου δικαιουμένου ότι οι χρήσεις αυτές αποτελούν νέες μεριδες εκμετάλλευσης της εγγενεραμμένης ερμηνείας που θα αποφέρει πολλά σημεία στους ερμηνευτές ή εκτελεστές

προβλημα. Δημιουργεί μια απαράδεκτη διάκριση εις βάρος των Ελλήνων παραγωγών. Η σύμβαση της Ρώμης που έχει κυρώσει η Ελλάδα, περιλαμβάνει τον ορισμό του παραγωγού. Άρα στον Τόπο μας αναγνωρίζονται οι Ένοι παραγωγοί και όχι όμως οι Έλληνες.

Επειδή λοιπόν κινδυνεύουμε, να θεωρηθεί παραγωγός οποιοισδήποτε ή κανένας, ζητώ σπιωσδήποτε να ορισθεί με σαφήνεια στο νόμο, ως εκείνος που αναλαμβάνει την πρωτοβουλία, αλλά και τη νομική ευθύνη της παραγωγής, όπως συγκεκριμένα διατυπώνεται στη σχετική τροπολογία που έχουμε ήδη καταθέσει. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού, κ. Σεβαστάκης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Θέλω πραγματικά, κυρία Υπουργέ, να μου δώσετε μια εξήγηση για να κλείσουμε την πόρτα της παρεξήγησης. Συμβαίνει το εξής: Έχουμε από το Υπουργείο Πολιτισμού και χάρις στη δική σας εργώδη προσπάθεια δύο κείμενα αναδιατυπώσεων. Στο πρώτο κείμενο αναδιατυπώσης ορισμένων άρθρων και για το άρθρο 46 είναι ο λόγος, μας λέτε παρ. 3 εδάφιο 2: "Ο ερμηνευτής η εκτελεστής καλλιτέχνης διαπρει πάντοτε το δικαίωμα αμοιβής για την ενέργεια κάθε μας από την πράξεις, που προβλέπονται στην παρ. 2 του παρόντος άρθρου. Ειδικότερα, ο ερμηνευτής η εκτελεστής καλλιτέχνης διαπρει το δικαίωμα εύλογης αμοιβής, για την εκμίσθωση, χωρίς να μπορει να παραιτηθεί από αυτό, εάν έχει δώσει σε παραγωγό υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, άδεια για την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας του. Στην τελική διατύπωση η οποία έγινε ύστερα από ελάχιστες ημέρες έχουμε μια δυσμενέστερη, για να μην πω απλώς αόριστη και νεφελώδη, διατύπωση".

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 46 λέτε: "Στη σύμβαση οπτικοακουστικής παραγωγής η εκτελεστής καλλιτέχνης τεκμαρέται, αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, όπι έχει δώσει στον παραγωγό άδεια για την αναπαραγωγή και την θέση σε κυκλοφορία με μεταβίβαση της κυριότητας και την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας".

Αυτή η τελική διατύπωση, πην οποία καλούμεθα να ψηφίσουμε, είναι δυσμενέστερη σε σχέση με τη διατύπωση που είχατε επιχειρήσει στην πρώτη δέσμη τροπολογιών και αναδιατυπώσεων. Δηλαδή, εδώ καρατομούνται δικαιώματα του ερμηνευτή η εκτελεστή, που εσείς πριν από λίγες μέρες είχατε αναγνωρίσει και είχατε κατασφαλίσει στο κείμενο, το οποίο μας δώσατε.

Θέλω, πρώτον, μια εξήγηση: Τι συνέβη, τι μεσολάβησε για να γίνει αυτό. Δεύτερον, προτείνω να απαλειφθεί το εδάφιο β' της παραγράφου 3 του άρθρου 46 και να ισχύσει το εδάφιο 2 της παραγράφου 3 του άρθρου 46, που προηγουμένωνα σας διάβασα.

Θα μας δώσετε και εξήγηση, αλλά θα δεχθείτε και την πρότασή μας.

Είναι πρακτικά θέματα, κυρία Υπουργέ. Έχουν τεράστια σημασία για την εύρυθμη λειτουργία αυτών των ανθρώπων και των σχέσεων των ανθρώπων που ασχολούνται με την εκτέλεση. Έχουν τεράστια σημασία και εδώ μπορεί να υπεισέλθει η υποψία ότι υπηρετούνται κάποια συμφέροντα, τα οποία δεν κατονομάζονται. Και δεν θέλουμε αυτό το νομοσχέδιο να διατρυπθεί από τέτοιους είδους υποψίες και να παρασείνει σε τέτοιο επίπεδο.

Στην παρ. 4 λέτε: "Σε περίπτωση ερμηνείας η εκτελεστής από σύνολο, οι μετέχοντες σ' αυτό ερμηνευτές η εκτελεστές ορίζουν με πλειοψηφία και εγγράφως ένα αντιπρόσωπό τους για την άσκηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στη δεύτερη παραγράφο του παρόντος άρθρου. Αυτή η αντιπροσώπευση -σωστά εδώ- δεν αφορά το διευθυντή της ορχήστρας ή της χορωδίας, τους σολίστ, τους πρωταγωνιστές και τον σκηνοθέτη". Δεχόμαστε τη διατύπωση αυτή.

"Αν δεν έχει οριστεί αντιπρόσωπος σύμφωνα με το εδάφιο α' της παρούσας περαγράφου, η άσκηση των δικαιωμάτων που

προβλέπονται στη δεύτερη παραγράφο του παρόντος άρθρου γίνεται από το διευθυντή του συνόλου".

Πέστε ποιος είναι ο διευθυντής του συνόλου και γιατί να υπάρχει αυτή η διάταξη. Κάποιος, δηλαδή, εάν δεν είναι δυνατόν να σχηματιστεί σε κάποια διαδικασία πλειοψηφία έγγραφος. Ο διευθυντής του συνόλου, ποιος είναι, αφού δεν είναι ο διευθυντής της ορχήστρας, αφού δεν είναι ο πρωταγωνιστής; Είναι θιασάρχης. Διδετε το δικαίωμα στο θιασάρχη -ο οποίος έχει τρόπο να δεσμεύσει τημά του συνόλου, ώστε να μη συμφωνήσει κατά πλειοψηφία και εγγράφως- να είναι ο αντιπρόσωπος, οιονεί αντιπρόσωπος μπορεί να είναι, φενάκη αντιπρόσωπος μπορεί να είναι, αντιπρόσωπος μαίμου -να χρησιμοποιήσω αυτή την κακέμφατη λέξη- μπορεί να είναι του συνόλου των εκτελεστών και ερμηνευτών ενός μεγάλου έργου.

Δέστε το, κυρία Υπουργέ, αυτό το πράγμα και αφαιρέστε αυτή τη διολίσθηση που κάνει ο νομοθέτης προς κάποιον που δεν υπάρχει. Διευθυντής του συνόλου: Δεν ξέρουν οι ηθοποιοί, οι εκτελεστές κανένα διευθυντή του συνόλου.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ.Πολιτισμού): Τι προτείνετε, κύριε συνάδελφε;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ : Να απαλειφθεί αυτό...

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ.Πολιτισμού): Να φύγει τελείωση:

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ : ...και να μείνει η διάταξη, όπι ορίζουν με πλειοψηφία και εγγράφως έναν αντιπρόσωπό τους για την άσκηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στη δεύτερη παραγράφο του παρόντος άρθρου". Αυτοί να ορίζουν, θα βρουν τρόπο να ορίσουν.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ.Πολιτισμού): Θα σας απαντήσω.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ : Έχει μεγάλη σημασία, κυρία Υπουργέ, πώς θα λειτουργήσουν αυτοί οι άνθρωποι. Είναι 20 ηθοποιοί, εκτελεστές η μουσικοί, ποιος θα τους αντιπροσωπεύσει: Η πλειοψηφία εγγράφως. Ο θιασάρχης εμφανίζεται ως διευθυντής συνόλου: Είναι διευθυντής συνόλου;

Την έννοια σύνολο τη δεχόμαστε. Και η κυρωθείσα σύμβαση της Ρώμης, σύνολο λέει, με ενημερώνει ο συνάδελφος κ. Δρυς. Αυτό είναι καίριο θέμα.

Επιμένω, κυρία Υπουργέ, ίδιατέρως σας παρακαλώ, στο εδάφιο β' του άρθρου 53, χετε καταστήσει δυσμενέστερη, και επομένως ευμενέστερη για κάποιους άλλους, τη διάταξη από την ημέρα σε την ημέρα. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ κ. Κοστώνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΤΩΝΗΣ : Στο άρθρο 40 για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές η τελευταία φράση που λέει "μεταβιβάζεται αυτοδικαίως στον εργοδόπη εκτός αν υπάρχει αντίθετη συμφωνία" νομίζουμε ότι είναι τελείως λάθος. Επειδή η πραγματικότητα είναι ότι στην Ελλάδα υπάρχουν μόνο προγραμματίστες, δεν υπάρχει αυτό το hardwork που λένε, αλλά το αντίθετο. Συμβαίνει λοιπόν ότι με τη μεταβίβαση αυτού του δικαιώματος το δικαίωμα μεταβιβάζεται σε εταιφείς, οι οποίες είναι ένεις προς το παρόν, -δεν ξέρουμε πι θα γίνει αργότερα- και μεταβιβάζει όλα τα δικαιώματά του.

Στην παρ. 3 λέει -και αυτό είναι ένα ερώτημα περισσότερο- "να παραγάγει χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς πληρωμή αμοιβής ένα εφεδρικό αντίγραφο". Από τη σημερή που θα γίνει εφεδρικό αντίγραφο αυτός μπορεί να μην είναι καθόλου χρήσιμος στην εταιφεία. Γιατί να έχει το δικαίωμα να παραγάγει ένα αντίγραφο τέχνοι, μόνος του χωρίς τη συγκατάθεση του δημιουργού, τύχη προγραμματιστή;

Στο άρθρο 46 με τη διατύπωση της παραγράφου 2 φαίνεται ότι δε χρειάζεται άδεια του καλλιτέχνη σε δύο περιπτώσεις: Στη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση του υλικού φορέα, που περιέχει νόμιμη εγγραφή και δεύτερον στην αναμετάδοση νόμιμης μετάδοσης. Νομίζουμε ότι και στις δύο περιπτώσεις πρέπει να υπάρχει άδεια του ερμηνευτή. Αν θέλει να διαφυλάξει κανείς από σριμένες καταχρήσεις αυτό το δικαίωμα, νομίζω ότι αυτό μπορεί να γίνει πολύ εύκολα και κυρίως με το άρθρο

53 το οποίο κατοχυρώνει αυτήν τη δυνατότητα. Πέρα απ' αυτό υπάρχει και το άρθρο 281 του Αστικού Κώδικα.

Στην παράγραφο 3 για την εύλογη αμοιβή έχουμε διαφωνήσεις έτσι κι αλλιώς σε όλες τις περιπτώσεις όπως προτάθηκε καὶ πρέπει να είναι συμφωνημένη ρήτη.

Διαφωνούμε επίσης με το "τεκμαίρεται". Δηλαδή στη σύμβαση οπτικοακουστικής παραγωγής ο ερμηνευτής "τεκμαίρεται". Να μην υπάρχει τεκμήριο. Πρέπει να γράφεται ρητά στη σύμβαση τι είδους άδεια παραχωρείται και για ποιες πράξεις, για κάθε μία ξεχωριστά.

Επίσης, θέλω να σχολιάσω αυτό που είπε και ο κ. Σεβαστάκης, ποιος θα είναι τελικά αυτός ο Διευθυντής. Αν ο νομοθέτης θέλει να βρει έναν τρόπο ώστε το σύνολο των καλλιτεχνών που εξυπηρετούνται να προβάλλουν κάποιον δικό τους, θα μπορούσε να προτείνει κανείς να μη γίνεται κύρωση αν δεν προβάλουν κάποιον, ο οποίος μπορεί να βγαίνει και με σχετική πλειοψηφία. Δεν ξεκαθαρίζεται όμως ποιος θα είναι αυτός ο διευθυντής που λέει του συνόλου. Θα είναι διευθυντής ορχήστρας, θιασάρχης, ποιος θα είναι;

Στο άρθρο 49 πάλι δε συμφωνούμε για την εύλογη αμοιβή. Και τη διαπραγμάτευση πρέπει να την κάνει το συνδικαλιστικό όργανο και όχι ο οργανισμός αυλλογικής διαχείρισης. Άλλη είναι η σκοπιμότητα και οι στόχοι αυτού και άλλο είναι η διαπραγμάτευση. Τη διαπραγμάτευση πρέπει να την κάνουν οι συνδικαλιστικοί φορείς.

Τελικά φαίνεται ότι και εδώ προβλέπονται μάλλον διαφορετικοί οργανισμοί για τους εκτελεστές και τους παραγωγούς.

Στη παρ.3 πρέπει οι ερμηνευτές να διαπραγματεύονται το ύψος της αμοιβής και να αποδίδουν στον οργανισμό των παραγωγών το ποσό που τους αναλογεί. Αυτοί είναι άλλωστε οι φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων και όχι ο παραγωγός.

Για το άρθρο 53 είπαμε ότι είναι σωστό και καθοριστικό γιατί που εμείς όμως διαφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ο κ. Νιώτης έχει το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, στην αναδιατύπωση του άρθρου 46 έχω να κάνω κάποιες παραπτήσεις. Νομίζω πως είναι πάρα πολύ σημαντικό να μπει εδάφιο στο τέλος της παρ 2 όπου για την περίπτωση β' θα είναι υποχρεωτική η άσκηση αυτών των δυνατοτήτων από οργανισμούς αυλλογικής διαχείρισης. Διαφορετικά θα είναι δώρο για τις ίδιες εταρείες.

Επίσης, γεννάται πολύ σημαντικό θέμα από τη διατύπωση της παρ.3 σύμφωνα με την οποία, στη σύμβαση οπτικοακουστικής παραγωγής, ο ερμηνευτής ή ο εκτελεστής καλλιτέχνης τεκμαίρεται, αν δεν υπάρχει αντίθετη σύμφωνη, ότι έχει δώσει στο παραγωγό άδεια για την αναπαραγωγή και τη θέσει σε κυκλοφορία για μεταβίβαση κυριότητας και με εκμίσθωση του ειδικού φορέα με την εγγυαρή της ερμηνείας.

Κυρία Μπενάκη, φαντάζομα πως έχετε γίνει δέκτης του προβληματισμού που υπάρχει σε σχέση μαυτήν τη διατύπωση. Θέλω να συνεισφέρω και εγώ την προσωπική μου εκτίμηση και θέση. Υπάρχει το επιχείρημα ότι αφού το διατυπώσαμε έτσι στο άρθρο 34 για το σκηνοθέτη γιατί δεν θα το κάνετε και στα συγγενικά δικαιώματα. Όμως, στο άρθρο 34 εξοπλίσαμε το σκηνοθέτη, το δημιουργό με ολόκληρο άρθρο για αμοιβή και μάλιστα ποσοστοία. Εδώ δεν υπάρχει όμως τίποτε. Μπορούμε να πούμε λοιπόν ότι η διατύπωση αυτή είναι κουτσό. Γεννάει τεράστια προβλήματα. Αν επιμείνετε θα έπρεπε να υπάρχει φράση που να λέει ότι στη περίπτωση αυτή δικαιούται ξεχωριστή αμοιβή για κάθε διαφορετική μορφή εκμετάλλευσης. Έχω την εντύπωση ότι πρέπει να το αφήσουμε για την ερχόμενη Τρίτη για να έχουμε μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα. Ή θα διατυπώσουμε τα της ξεχωριστής αμοιβής των εχόντων συγγενικά δικαιώματα και μάλιστα ξεχωριστή αμοιβή για κάθε μορφή εκμετάλλευσης ή αν δεν είσθε έτοιμη θα το δούμε την Τρίτη.

Στη παρ.4 θα ήθελα να πω ότι, συγκεκριμένα στον πέμπτο στίχο, εκεί που αναφέρει τους σεξιστ τους πρωταγωνιστές και το σκηνοθέτη, εννοεί προφανώς το σκηνοθέτη του θεάτρου. Μόνο αυτός έχει συγγενικά δικαιώματα γιατί αυτός του

κινηματογράφου είναι δημιουργός. Με προσέχετε;

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ.Δικαιοσύνης): Θεατρικός.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Πρέπει να πούμε θεατρικός σκηνοθέτης.

Τώρα, στο άρθρο 47 κατ' αρχήν δεν υπάρχει πουθενά ο ορισμός παραγωγού. Βεβαίως υπάρχει στη σύμβαση της Ρώμης, αλλά νομίζω, ότι πρέπει να εξετασθεί η πλευρά του θέματος. Μιλάω για το άρθρο 49. Είναι αρκετά περιπλοκή η κατάσταση και πρέπει να πούμε εδώ ότι έχουμε και περιπλοκες τις θέσεις και τις προτάσεις των αρμοδίων φορέων που εκφράζουν τις ομάδες συγγενικών δικαιωμάτων. Βεβαίως υπάρχει μία προσπάθεια εναρμόνισης σύμφωνα και με τις δικές μας προτάσεις, σύμφωνα με την ντρεκτίβα της Κοινόπτητας που πράγματι ορίζει που πρέπει να είναι μία η αμοιβή για τους ερμηνευτές και τον παραγωγό. Και πράγματι το κάνει αυτό. Να είναι ενιαία ορίζει η αμοιβή. Όμως υπάρχει από κει και πέρα μία περίπλοκη διαδικασία, που κανείς δεν γνωρίζει, έτσι όπως διατυπώνεται το άρθρο 1, πού θα οδηγήσει.

Είναι φανερό αφού μάλιστα για πολλούς οργανισμούς, όπου πουθενά δεν φαίνεται ποιος τελικά θα είναι αυτός ο οποίος θα κινηθεί και με ποια διαδικασία για να εισπράξει την μία και ενιαία αμοιβή και βεβαίως κατανοεί κανείς ότι σε περίπτωση πάλι διαφωνίας είναι πάρα πολύ αδύνατο να θεωρήσουμε το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων κατά ένα πρωτότυπο τρόπο -εσεις βεβαίως μπορείτε, κυρία Υπουργέ, να το προσεγγίσετε το θέμα και από την πλευρά τη δικονομική και την απόδοση ουσιαστικού δικαίου -δηλαδή πως είναι δυνατόν το Μονομελές να λύσει τέτοια δυσχερή ζητήματα, τα οποία το πρώτο εισάγονται με κενό νομολογίας και μάλιστα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Δεν έχειμε βέβαια αν και θα είναι μέσα στη δικονομική δυνατότητα για την αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, αντιμετωπίζει τέτοιας φύσεως διαφορές. Μία σκέψη θα ήταν να ήταν ο Πρόεδρος Εφετών αλλά προσωπικά δεν θεωρώ ότι είμαι έτοιμος για να πω κάπι το πολύ συγκεκριμένο, ξέρω προτάσεις για παράδειγμα από το ΣΕΗ που αρνούνται τελείως αυτήν τη διαδικασία προτείνουν να είναι τα σωματεία με ειδικούς διαχειριστικούς εισπρακτικούς φορείς. Θα περψένω και από την πλευρά μου να ακούσω τελικές προτάσεις αλλά και από σας εγώ θέτω τα προβλήματα που εμφανίζονται. Μία σκέψη, άν δεν είσθε και εσεις επαρκώς έτοιμοι, για να αντιμετωπίσουμε την ιδιαιτερότητα αυτής της διάταξης, δεν θα ήταν καθόλου κακό να πάει την Τρίτη, έως ότου έχουμε μία ολοκληρωμένη προσέγγιση γιατί δημιουργεί επί μέρους προβλήματα.

Στην παρ. 3 και στο τέλος κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στο Κανονισμό του καθε οργανισμού αυλλογικής διαχείρισης, δεν είναι σημαντικό αυτό που λέω, αλλά είναι περιπτολογία γιατί τα ίδια επαναλαμβάνει το νομοσχέδιο στους οργανισμούς του άρθρου 54 πιο κάτω. Επομένων καλύπτεται το θέμα.

Επίσης, κύριε Πρόεδρε, επειδή λείπει ο κ. Τσίρος και χωρίς αυτό να δεσμεύει κανέναν από την πλευρά του Κόμματός μας, εγώ προσωπικά θα ήθελα να ανοίξουμε την κουβέντα, πάνω στην πρόταση που έχει καταθέσει ο κ. Τσίρος, για τη δυνατότητα, ερμηνευτικά τουλάχιστον, γιατί θεωρώ ότι εντάσσονται ήδη οι ερμηνευτές διαφημιστικών έργων, ότι είναι μέσα στους έχοντες συγγενικά δικαιώματα, αλλά δε λέγονται ρητά σε μία διατύπωση του άρθρου 46 παρ. 1, παρακαλώ εμένα αυτή είναι η δική μου άποψη, ότι έτσι και αλλιώς υπάγονται, συμφωνώ δηλαδή στην πρόταση του κ. Τσίρου, αλλά άν υπάρχει αντίθετη άποψη θα παρακαλούσα να το ακούσουμε αφού συμβουλευθείτε και τους ειδικούς συνεργάτες μας, για το αν πραγματικά είναι ορθή αυτή η τροπολογία-προσθήκη των κυρίων Τσίρου και Συμπιλίδη. Τονίζω και πάλι ότι εκτιμώ πως έτσι κι αλλιώς υπάγονται οι ερμηνευτές διαφημιστικών έργων. Είναι σε εκείνη την κατηγορία που έχουν συγγενικά δικαιώματα. Αν όχι θα πρέπει να ακούσουμε το γιατί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ο κ. Κόρακας έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζήπσα το λόγο για ένα θέμα που ήδη έχει αναφερθεί στην Αίθουσα αυτή. Θα μου επιτρέψετε να πω δύο λόγια γιατί όταν θα συζητούνται οι τροπολογίες εγώ θα απουσιάζω με αντιπροσωπεία της Βουλής, στο Στρασβούργο.

Για την ενότητα που συζητούμε ο κ. Κοσιώνης ανέπτυξε τις θέσεις του Κόμματος μας. Και εγώ δεν έχω τίποτα να προσθέσω πάνω στα θέματα που θίγει η ενότητα αυτή. Και συμφωνώ με τον τρόπο που τα έθεσε.

Θα ήθελα μόνο να αναφερθώ στην τροπολογία που έχει κατατεθεί στο νομοσχέδιο αυτό. Καταλαβαίνω τους ορισμένους ενδιασμούς του κ. Μπένου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Η τροπολογία αυτή είναι σχετική με την ενότητα που συζητούμε;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Οχι κύριε Πρόεδρε, είναι όμως σχετική με το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ξέφοσαν και το Σάμα συμφωνεί μπορείτε να μιλήσετε επ' αυτής.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Η τροπολογία αυτή έχει κατατεθεί από τον Υφυπουργό Πολιτισμού, αφορά τον αθλητισμό και επιδιώκει την αποκατάσταση μιας αδικίας που υπέστησαν ορισμένες ομάδες, όχι με δική τους ευθύνη, γιατί δεν έχουν στο νομό τους χορτοτάπητα. Στις περισσότερες περιπτώσεις αυτό ρυθμίζεται φέτος, αλλά όμως δεν προλαβαίνουν αυτήν την περίοδο.

Συμφωνούμε με την τροπολογία αλλά θα θέλαμε να ενημερώσουμε τον κύριο Υφυπουργό για ένα αίτημα που υπάρχει από τους ενδιαφερόμενους. Επειδή ήδη έχουν κάνει δύο αγώνες εκτός έδρας, ενώ θα έπρεπε να γίνουν εντός έδρας, λόγω του ότι απαγορεύονταν με την ισχύουσα διάταξη να γίνει σε ξηρό γήπεδο, οι ομάδες αυτές είναι σαν να είχαν τημωρηθεί. Σητούν λοιπόν η ισχύς αυτής της διάταξης να είναι αναδρομική και όσα αγώνες ώφειλαν να είναι εντός έδρας και έγιναν εκ των πραγμάτων εκτός, να επαναλειφθούν.

Κατά τα άλλα, κύριε Πρόεδρε, υποστηρίζουμε και εμείς την τροπολογία αυτή και είχαμε συνεργασθεί με το αρμόδιο Υφυπουργείο Αθλητισμού καθώς και με την κυρία Υπουργό για την κατάθεση της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Δεν υπάρχει άλλος συνάδελφος να πρωτολογήσει και το λόγο έχει η κυρία Υπουργός.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι θα συμφωνήσουμε όλοι να μείνουμε στη διατύπωση του άρθρου 46, τη μεσαία, όπως είπε ο κ. Σεβαστάκης και την οποία ξαναδιαβάζω.

Η άδεια που απαιτείται για την ενέργεια των πράξεων της παρ.2 του παρόντος άρθρου, αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, στην οποία να ορίζονται συγκεκριμένα οι πράξεις για τις οποίες δίνεται η άδεια, θεωρείται ότι έχει δοθεί, όταν ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης συνδέεται με εκείνον που επιχειρεί αυτές τις πράξεις με σύμβαση εργασίας, που έχει ως σκοπό την ενέργεια αυτών των συγκεκριμένων πράξεων. Ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης διατηρεί πάντοτε το δικαίωμα αμοιβής, για την ενέργεια κάθε μιας από πις πράξεις που προβλέπονται στην παρ. 2 του παρόντος άρθρου, σε κάθε τρόπο εκμετάλευσης της ερμηνείας ή εκτελεστής του. Ειδικότερα ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης διατηρεί το δικαίωμα εύλογης αμοιβής για την εκμίσθωση, χωρίς να μπορεί να παραιτηθεί από αυτό, εάν έχει δώσει σε παραγωγό υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας άδεια για την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας του.

Αν είφαστε σύμφωνοι θα παραμείνουμε σ' αυτήν τη διατύπωση.

Δεύτερον, δεν έχω αντίφροτη για τον ορισμό του παραγω-

γού. Ήμουν πράγματι πολύ επιφυλακτική στους ορισμούς, διότι τους φοβούμαι, αλλά νομίζω ότι μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τον ορισμό που δίνει η διεθνής Σύμβαση της Ρώμης για τον παραγωγό υλικού φορέα ήχου. Στο άρθρο 47 θα μπει λοιπόν νέα παραγραφος, η οποία λαμβάνει τον αριθμό 2 και έχει ως εξής:

Ως παραγωγός υλικού φορέα ήχου νοείται το φυσικό ηχούμενο πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων μόνο. Ως παραγωγός υλικού φορέα εικόνας ή ήχου και εικόνας, νοείται το φυσικό ηχούμενο πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς εικόνων με ή χωρίς ήχο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Ορίστε, κύριε Σεβαστάκη.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κυρία Υπουργέ, δεν μας είπατε για την παραγραφό 4 του άρθρου 46.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Κύριε συνάδελφε, δεν μπορώ να το σβήσω αυτό, για έναν πολύ απλό λόγο. Κάποια στιγμή πρέπει να ξεσφαλίσουμε τα δικαιώματα των ανθρώπων. Δεν μπορώ με το ζόρι να βάλω ανθρώπους να συμφωνήσουν. Και εδώ τους δίνουμε τη δυνατότητα, διά πης πλειοψηφίας, να συμφωνήσουν ποιος θα είναι εκπρόσωπός τους. Εάν από μόνοι τους δεν κάνουν αυτόν τον κόπο να συμφωνήσουν, ποιος θα είναι ο εκπρόσωπός τους, κάποιος πρέπει να τους εκπροσωπεί. Και εάν δεν το βάλουμε, ο κίνδυνος να μην τους εκπροσωπεί κανείς και τελικώς να πάνε όλα τα δικαιώματα και τα χρήματα, τα οποία δικαιούνται, αλλού, δηλαδή στον παραγωγό, θα είναι υπαρκτός. Πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να τους διασφαλίσουμε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Τους διασφαλίζουμε, εάν δεν έχουν άλλον τρόπο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Κύριε συνάδελφε, τους δίνουμε τη δυνατότητα να εκλέξουν μόνοι τους τον αντιπρόσωπό τους. Δεν μπορώ να τους βάλω με το ζόρι να "αγάπασσον". Δεν υπάρχει άλλος τρόπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Κυριοί συνάδελφοι, μετά την αποδοχή από την κα Υπουργό των προτάσεων των συναδέλφων που πρωτολόγησαν υπάρχει κανένας συνάδελφος που να θέλει να δευτερολογήσει. Δεν υπάρχει.

Κατόπιν τούτου κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση της ενότητας των άρθρων 40 έως και 53 και τίθενται σε ψηφοφορία τα άρθρα αυτά ένα προς ένα.

Ερωτάται το Σάμα εάν γίνεται δεκτό το άρθρο 40.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, το άρθρο 40 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σάμα εάν γίνεται δεκτό το άρθρο 41, όπως τροποποιήθηκε από την κα Υπουργό.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, το άρθρο 41 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από την κα Υπουργό.

Ερωτάται το Σάμα εάν γίνεται δεκτό το άρθρο 42, όπως έχει.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, το άρθρο 42 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σάμα εάν γίνεται δεκτό το άρθρο 43, όπως έχει.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, το άρθρο 43 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σάμα εάν γίνεται δεκτό το άρθρο 44, όπως έχει.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, το άρθρο 44 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα εάν γίνεται δεκτό το άρθρο 45, όπως έχει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, το άρθρο 45 έγινε δεκτό ομοφώνως.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν απήντησε η κα Υπουργός εάν δέχεται την τροπολογία του κ. Τζήρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Η τροπολογία αυτή είναι συναφής με την ενότητα;

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Κανονικά οι τροπολογίες θα συζητηθούν πριν ερχομένη Τρίτη, σπότε μπορεί να είναι εδώ και ο κ. Τζήρος. Εάν, όμως, η κα Υπουργός θέλει να δώσει από τώρα μια απάντηση, έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ (Υπ. Πολιτισμού): Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι είναι ερμηνευτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εάν χρειάζεται αυτή η δήλωση, την κάνω. Είναι ερμηνευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεχίζουμε την ψήφιση των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα εάν γίνεται δεκτό το άρθρο 46, όπως τροποποιήθηκε από την κα Υπουργό

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, το άρθρο 46, όπως τροποποιήθηκε από την κα Υπουργό, έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία. Ερωτάται το Σώμα εάν γίνεται δεκτό το άρθρο 47, όπως τροποποιήθηκε από την κα Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, το άρθρο 47, όπως τροποποιήθηκε από την κα Υπουργό, έγινε δεκτό ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα, εάν γίνεται δεκτό το άρθρο 48, όπως τροποποιήθηκε από την κα Υπουργό.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, το άρθρο

48 έπως τροποποιήθηκε από την κα Υπουργό, έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα, εάν γίνεται δεκτό το άρθρο 49, όπως τροποποιήθηκε από την κα Υπουργό.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, το άρθρο 49 έπως τροποποιήθηκε από την κα Υπουργό, έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα, εάν γίνεται δεκτό το άρθρο 50 ως έχει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, το άρθρο 50 έγινε δεκτό ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα εάν γίνεται δεκτό το άρθρο 51.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, το άρθρο 51 έγινε δεκτό ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα εάν γίνεται δεκτό το άρθρο 52.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, το άρθρο 52 έγινε δεκτό ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα, εάν γίνεται δεκτό το άρθρο 53.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, το άρθρο 53 έγινε δεκτό ομοφώνως.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της 19ης Νοεμβρίου της 20ης Νοεμβρίου και της 1ης Δεκεμβρίου 1992. Παρακαλώ το Σώμα για την επικύρωσή τους.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Φράγκος): Συνεπώς, τα Πρακτικά της 19ης Νοεμβρίου, της 20ης Νοεμβρίου και της 1ης Δεκεμβρίου 1992 επεκυρώθησαν.

Σύμφωνα με τη συμφωνία μας, κύριοι συνάδελφοι, και με τη συναίνεση σας στο σημείο αυτό θα λύσουμε τη συνεδρίαση. Δέχεται η Βουλή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.58', λύεται η συνεδρίαση για αύριο Πέμπτη, 28 Ιανουαρίου 1993 ώρα 10.30', με αντικείμενο ημερησίας διατάξεως κοινοβουλευτικό έλεγχο και στη συνέχεια νομοθετική εργασία. συζήτηση προτάσεως νόμου, συμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει κυκλοφορήσει.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ